

கழக்கழங்கை தமிழ்பேசும் மக்கள்னி ராப்பார் வழக்காறுகள்

(ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகள்)

வெளியீரு:

பண்பாட்டவுவல்கள் நினைக்களம்
கல்வி அமைச்சர்
கிறக்கு மாகாணம்

கிழக்கிணங்கை
தமிழ் பேசும் மக்களின்
நாட்டார் வழக்கங்கள்

ஆய்வரங்கக் கட்டுரைகள்

2009

கல்வி, பண்பாட்டவுவல்கள்,
காணி, காணி அபிவிருத்தி போக்குவரத்து அமைச்சு
கிழக்கு மாகாணம்.

நூலின் பெயர் : கிழக்கிலங்கை தமிழ்பேசும்
மக்களின் நாட்டார் வழக்குகள்

நூலின் வகை : முய்வரங்கக் கட்டுரைகள்

பதிப்புரிமை : பண்பாட்டவுவல்கள் திணைக்களம்
கிழக்கு மாகாணம்

பக்கங்கள் : 120

தாள் வகை : 70 கிராம் பாங்க் பேப்பர்

அச்சகம் : அஸ்ரா பிரின்டர்ஸ் பிரைவேட் லிமிடெ
திருகோணமலை. 0777 426175

மங்ஞாநார்

காலத்தை வென்று நிற்கும் செம்மொழியாகிய தமிழ் மொழியின் பெருமையும், வீரியமும் இன்று உலகமெங்கும் போற்றுவதற்குரியதாகி கொண்டாடப்படுகிறது. எம் மோடினைந்து எம்மை வழிநடத்தம் அறிஞர்களினது ஆழந்த அனுபவக் கருத்துக்களை சொல்லவும் அவற்றை அடுத்த சந்ததிக்கு காவிச் செல்லவும் தமிழ் மொழியின் இலக்கணங்கள் நன்கு வழி சமைத்துக் கொடுத்துள்ளன. சிறு கை அளவில் கூழ் எவ்வாறு மழலையின் தாய் தந்தையருக்கு தேவாமிர்தமாக இருக்குமோ அதே போல் படிக்க படிக்க கலைத்துக் கொண்டே இருக்கும். தெள்ளிய பொருட்செறிவையும், இனிமையையும், அழகையும் தரும் அம்சம் தமிழ் மொழிக்கு நிறையவே உண்டு.

எமது மன் கமமும் கிராமிய வாழ்வின் அம்சங்களை படம் பிடித்துக் காட்டும் வகையில் “கிழக்கிலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் நாட்டார் வழக்காறுகள்” எனும் ஆய்வுத் தலைப்பில் கடந்த 2009 ஆம் ஆண்டின் தமிழ் இலக்கிய விழாவின் ஆய்வரங்கில் அறிஞர்களால் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்பட்டன. சிறந்த கருத்துக்களுடனும், விரிந்த எடுத்துக்காட்டுகளுடனும் கலந்துரையாப்பட்ட இவ்வாய்வுக் கட்டுரை களை ஒரு தொகுப்பு நூலாக இன்று வெளியிடுவதில் நாம் பெருமைப்படுகின்றோம்.

இவ்வாறு ஒவ்வொரு வருடமும், முன்னைய வருடத்தில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகளைத் தொகுத்து ஒரு நூலாக வெளியிடுவது எமது அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களாத்தின் ஒரு கடமையாக இருந்தது. எனினும் கடந்த முன்று வருடங்களாக இக் கடமை நிறைவேற்றப்படவில்லை. இவ் வருடம் மீண்டும் இவ்வழமையை ஆரம்பித்துள்ளதையிட்டு மகிழ்ச்சியடைகின்றோம். இத்தொகுப்பு நூல் வெளிவருவதற்குரிய முயற்சிகளை முன்னெடுத்த கலாசார உத்தியோகத்தர் திரு.க.அன்பழகன் அவர்களுக்கும். பண்பாட்டலு வல்கள் தினைக்களாத்தின் ஏனைய உத்தியோகத் தர்களுக்கும் எனது நன் றிகளைத் தெரிவித்துக்கொள்கின்றேன். இது போன்று காத்திரமான நூல்களை கிரமமாக வெளியிடுவதில் பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம் எதிர் காலத்தில் கவனம் செலுத்த வேண்டுமென்றும் வேண்டிக்கொள்கின்றேன்.

ச.தண்டாயுதபாணி,

பிரதிச்செயலாளர்,

கல்வி அமைச்சு, கிழக்கு மாகாணம்

வெளியிட்டுறை

வடக்கு கிழக்கு மாகாணம் ஒன்றாகச் சேர்ந்து இயங்கிவந்த போது கல்வி அமைச்சின் பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்தினால் பெருமளவு எடுப்பில் நடத்தப்பட்டு வந்த தமிழ் இலக்கிய பெருவிளாவில் முக்கியமான ஒரு நிகழ்வாக ஆய்வரங்கு நிகழ்வு இடம்பெற்று வந்தது. தொடர்ந்து ஆய்வரங்கில் சமர்ப்பிக்கப்படும் ஆய்வுக்கட்டுரைகள் ஆய்வுமுடிவுற்று அடுத்த வருட இலக்கிய விளாவின் ஆய்வரங்கு நிகழ்வின்போது நூல் வடிவில் ஆய்வுக் கட்டுரையாகத் தொகுத்து வெளியிடப்பட்டு வந்தன.

அந்த வெளியிடு முக்கியமான ஒரு அம்சமாக இருந்துள்ளதைக் கலை இலக்கிய ஆர்வலர்களும் அவை சார்ந்த சமூகமும் நன்கு அறியும். ஆயினும் வடக்கு வேறாகவும் கிழக்கு வேறாகவும் பிரிந்த பின்னர் ஆய்வரங்கு நிகழ்வில் இடம் பெற்ற ஆய்வுக்கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வெளியிடப்படவில்லை. இது ஒரு தூர்ப்பாக்கிய நிலைமையாகும். இதற்குக் காரணம் கிழக்கு மாகாணத்திற்கான பண்பாட்டலுவல்கள் திணைக்களத்திற்கு தமிழ் உதவிப் பணிப்பாளர் ஒருவர் இல்லாமையே முதல் காரணமாகும். தொடர்ந்து பெருமளவான ஆய்வாளர்களால் ஆய்வுக் கட்டுரைகள் சமர்ப்பிக்கப்படாமையும் ஒரு காரணமாகும். இருந்தபோதிலும் இன்று ஆய்வுக் கட்டுரைகளின் தொகுப்பு நூலின் முக்கியத்துவத்தைக் கருத்தில் கொண்டு இந்த வருடம் (2010)இல் 2009ம் ஆண்டு அக்கரைப்பற்றில் நடைபெற்ற ஆய்வரங்க நிகழ்வில் சமர்ப்பிக்கப்பட்ட ஆய்வுக்கட்டுரைகள் நூல் வடிவில் வெளியிடப் படுகின்றன.

இத்தகைய ஆய்வரங்க நூல் வெளியிட்டு முயற்சியின் தொடர்ச்சி நின்றுவிடாது இனி நீடிக்க வேண்டும். கலை இலக்கிய பண்பாடுகளைத் தாங்கிவரும் ஒரு தொகுப்பு நூலாகிய இவ்வாய்வுநூல் நிச்சயம் தமிழ் பேசும் மக்களின் படைப்புக்களின் காத்திரத் தன்மையையும் அவற்றின்

கனதியையும் எதிர்கால சந்ததிக்கு வழங்குவதில் ஒரு எச்சமாக இருக்கும் என்பது எனது எண்ணமாகும்.

எனவே கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் பேசும் மக்களின் நாட்டார் வழக்கு எனும் தொனிப்பொருளைக் கொண்டு ஆய்வாளர்களால் ஆய்வு செய்யப்பட்டு வாசிக்கப்பட்ட ஆய்வுக் கட்டுரைகள் நூல் வடிவம் பெற்று வெளிவருவது போற்றுதற்குரியதாகும்.

இந்த ஆய்வுக்கட்டுரைகளை ஆய்வு செய்து சமர்ப்பித்த ஆய்வாளர் களுக்கும் மற்றும் இந்த நூல் வெளிவரக் காரணமாய் இருந்த பிரதிச் செயலாளர் திரு.எஸ். தண்டாயுதபாணி அவர்களுக்கும் ஆய்வுக் கட்டுரைகளை நன்றாக வடிவமைத்து அச்சேற்றி நூல்வடிவமாக்கித் தந்த அஸ்ரா பதிப்பகத்தினருக்கும் மற்றும் இந்நூலுக்குக் காரணமான அனைத்து உள்ளங்களுக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்துக் கொள்கின்றேன்.

க.அன்பழகன்,
கலாசார உத்தியோகத்தர்,
பண்பாட்டலுவல்கள் தினைக்களம்,
கல்வி அமைச்சு, கிழக்கு மாகாணம்.

பொருளாட்க்கம்

1).	கிழக்கிலங்கையின் இடப்பெயர்கள் பற்றிய ஆய்வு
வரலாற்று ஆய்வாளர்: ஜீலீல் ஜீ	7
2).	கிழக்கு இலங்கை கூத்து மரபு (ஆய்வு)
ஆய்வாளர் நா.நவநாயகமூர்த்தி.	51
3).	கிழக்கிலங்கை நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வுகள் ஒரு மதிப்பீடு
கலாநிதி. செ. யோகராசா	74
4).	நாட்டார் அறிவியல்
தருமெரத்தினம் தேனூரான்	82
5).	கிழக்கு இலங்கை தமிழ் பேசும் மக்களின்
நாட்டார் வழக்காறுகள். - பழமொழிகள்
எஸ். முத்துமீரான்.	90
6).	கிழக்கிலங்கை தமிழ்பேசும் மக்களின்
நாட்டார் வழக்காறுகள் - நாட்டார் நம்பிக்கைகள்
எம்.எஸ்.அபுல்ஹஸன், ஜே.பி.	97
7).	வெகு மக்கள் வரலாற்றில் பட்டப்பெயர்கள்
த.மலர்ச்செல்வன்	111

கிழக்கிலங்கையின் இடப்பெயர்கள் பற்றிய ஆய்வு

வரலாற்று ஆய்வாளர்: ஜலீல் ஜி

அறிமுகம்:

பழங்குடி மக்கள் நதிக்கரை ஓரங்களிலும், காடுகளிலும் அலைந்து திரிந்து வேட்டையாடித் தமது உணவுத் தேவைகளைப் பூர்த்தி செய்து வாழ்ந்த நிலையில் அவர்களுக்கு நிலையான இருப்பிட வசதிகளை அமைத்துக்கொள்ள வேண்டிய அவசியம் ஏற்படவில்லை. காலம் செல்லச் செல்ல நாகரீக வளர்ச்சியும், தேவைகளும், ஒழுங்குகளும் ஏற்பட்ட நிலையில் நிலையாக அவர்கள் ஓரிடத்தில் இருந்து தொழிற்பட வேண்டிய அவசியம் ஏற்படலாயிற்று. அத்தகைய ஒரு குழ் நிலையே இடப்பெயர்களின் தோற்றுத்திற்குக் காரணமாயிற்று.

நிலையாகக் குறிப்பிட்ட இடங்களில் வாழுத்தொடங்கிய பழங்குடிவாசிகள் அவற்கையே குழலாக ஆக்கிக் கொண்டு தமது தொழில் களையும், அச்சுழலோடு அமைத்துக் கொண்டனர். அவ்விடயங்களை மற்றவர்களுக்குச் சூட்டிக் காட்டவும், ஏனைய இடங்களில் இருந்து ஒன்றைப் பிரித்துக் காட்டவும் பெயர்களைச் சூட்டலாணர்கள் அன்றைய நிலையில் அவர்களுக்கு இயற்கைகளே பெயர்களின் கருவுலங்களாக அமைந்திருந்தன.

இவற்றின்படி நோக்குவோமானால் அதில் மரப்பெயர்கள், ஆற்றுப் பெயர்கள், நிலவியல்புப் பெயர்கள், விலங்குகள், பறவைகளின் பெயர்கள் முதலிய இடப்பெயர்களினைக் குறிக்கப் பயன்படலாயின. அக்கால குழலில் தோன்றிய பெயர் சூட்டும் பண்பாடு அதே குழலிலே தொடர்ந்தும் பல்லாயிரம் ஆண்டுகளாக நிலைத்தும், பின்பற்றப்பட்டும் வந்தமை புதுமையாகவே அமைகிறது. காலப்போக்கில் அவற்றில் சில புதிய மரபுகளும் தவிர்க்க முடியாதவாறு இணைந்துள்ளன. மனிதனின் அறிவு வளர்ச்சிக்கு அமைய அரசர், தலைவர், அதிகாரிகள் என்போரின் பெயர்களும், மற்றும் தொழில் அடிப்படையிலான புதுப்பெயர்களும், புராண இதிகாச இலக்கியப் பெயர்களும் சேர்ந்து கொண்டன. மனிதன் தனது வாழ்விடத்திற்கு பெயர்களினை இவைதிலும் முன்னேறிச் சென்றான். இம்முன்னேற்றத்தில் மொழி, இலக்கியம்,

வரலாறு, கலை, கலாசாரம், அரசியல் என்பதையும் பாரிய இடத்தினைக் கொள்விக் கொண்டது.

இது மாத்திரமன்றி ஒரு பழம்பதியிலிருந்து பேரழிவுகளிலாலோ, பஞ்சத்தினாலோ, போர் கால குழலினாலோ, வர்த்தக வாணிக அபிவிருத்தி நோக்கியோ வேறு ஓரிடத்துக்குச் சென்று அங்கு காடாய் கிடந்த இடத்தை குடியிருப்பாய் மாற்றி வாழுமிடத்து அவர்கள் தமது பழைய பதியை நினைவு கூறுமிடத்தாய் அப்பெயரை இங்கும் குட்டிக் கொண்டுள்ளார்கள், மேலும் தம் பழைய ஊரிலுள்ள ஓரிடத்தைப் புதிய ஊரில் உள்ள ஓரிடம் எவ்வாறாயினும் ஒத்திருத்தல் உண்டாயின் அதன் பெயராலே இதனை வழங்குதலுமுண்டு.

பண்டத் தமிழரின் பண்பாடு ஜந்தினை நிலத்தைக் களமாகக் கொண்டு அப்பின்னணியிலேயே வளர்ந்து வந்துள்ளது. அவர்களது வாழ்வும், தொழிலும், கலையும் அந்நிலப்பாகுபாடு, அவற்றின் கருப்பொருட்கள் என்பவற்றுக்கு ஏற்பவே அமையலாயின. அம்முறையில் அவர்கள் தாம் வாழிடங்களுக்கும். இயற்கையோடு ஒட்டிய கருப்பொருட்களாகிய தாவரங்கள், விலங்குகள், பறவைகள், தானிய வகைகள், நீர்நிலை, நில இயற்கை, திணை மாந்தர், தெய்வம் என்ற அடிப்படையில் இடங்களுக்கு பெயர்களினை இட்டுள்ளமையினை ஆய்வின் மூலமாக அறிய முடிகிறது.

சமுத்தமிழ் இடப்பெயர்களும் இந்நாட்டு மக்களது பண்பாட்டு பாரம்பரியம், வரலாற்று நிகழ்வுகள், பிறநாட்டு அரசியல் தொடர்புகள், போர்கள், பிறநாட்டுக் குடியேற்றங்கள், சமய நடவடிக்கைகள், அபிவிருத்தி நடவடிக்கைகள் என்பவற்றைப் பதிவு செய்து விளக்கம் தருவனவாகக் காணப்படுகின்றன. சமுகத்தில் மதிக்பபட்ட பெரியார்கள், சாதி அமைப்புக்கள், தொழில் நடவடிக்கைகள் என்பவற்றின் அடிப்படையிலும் இடம் பெயர்கள் தோற்றும் பெற்றுள்ளதனையும் அவதானிக்கக்கூடியதாகவுள்ளது.

தனிமனிதன் அல்லது மக்கள் கூட்டம் என்ற நிலையில் பெயர்கள் தோன்றிய நிலைக்கு அடுத்த பகுதியாக அம்மக்கள் கூட்டத்தினரின் தலைவன் அல்லது அரசன் என்ற நிலையிலும் இடம் பெயர்கள் தோன்றலாயின. ஒரு குறிப்பிட்ட இடம் ஒரு மன்னனின் ஆளுகைக்குக் கீழ் கொண்டுவரப்படுமிடத்த அவ்விடம் அம்மன்னனின் பெயர் பெறுதல் வரலாற்றுச் செய்திகளாக உள்ளன. அதன் பின்னர்

அரசியல், மொழி, கலாசார வளர்ச்சி யின் பின் னணியில் அவ்வங்கிடயங்களில் வாழ்ந்த அரசியல்வாதிகள், அறிஞர்கள், எழுத்தாளர்கள் முதலிய இன்னோரென்னோரின் பெயர்களினால் இடப்பெயர்கள் அமைத்த வரலாறுகளினையும் அறியக் கூடிய தாகவிருக்கிறது.

கிள்குழுநிலையில் இடப்பெயர்கள் மாற்றம் அடைந்தமைக்கான காரணங்களை நோக்குகையில்:

- ◆ அரசர்கள், கோயில்களுக்கும் பிராமணர் முதியோருக்கும் தானமாக அளிக்கும் நிலங்களுக்குத் தங்கள் பெயர்களைச் சூட்டுதல் மிக அதிகமான ஊர்களின் பெயர்மாற்றமடைய இதுவே பிரதான காரணமாயிற்று. அத்தோடு
- ◆ அரசர்கள் தங்கள் வெற்றியின் நினைவாகவும், தாங்கள் வெற்றிகண்ட ஊர்களில் தங்களது உரிமைகளை நிலைநாட்டவும், வெற்றி கொண்ட ஊர்களின் பெயர்களினை மாற்றம் செய்துள்ளார்கள்.
- ◆ இவற்றுக்கு அப்பால் அரசர்கள் தங்களது உறவினர்கள் பெயராலும், தங்களுக்கு வேண்டப்பட்டவர்களது பெயராலும் இடங்களின் பெயரினை மாற்றம் செய்துள்ளனர். இத்தகைய மாற்றங்களினைப் பற்றிய செய்திகளின் மூலம் அக்கால அரசியல், சமூக நிகழ்ச்சிகள், பெயர்மாற்றம் செய்தோறின் வாழ்க்கைப் பின்னணி என்பவற்றை அறிந்து கொள்ள வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

இடப்பெயர் ஆய்வு

இடப்பெயர்கள் மொழியில் ஏற்படும் பொது மாற்றங்களுக்கு உட்பட்டும், உட்படாமலும் நிற்கும் வல்லமை உடையன. மொழியில் உள்ள மாற்றச் சொற்களை விட நிலைபேறுடையவே இடப்பெயர்கள். இவை வரலாற்றோடு நேரடித் தொடர்புகெண்டு பழமையின் எச்சங்கங்களாக நின்று மனித வரலாற்றையும், பண்பாட்டையும் விளக்கும் ஆற்றல் பெற்றவை. மனிதக் கற்பனைக்கு இடம்தந்து கொண்டே இருந்த புராண இதிகாசய, நாட்டார் கதைகள் ஆகியனவும் இடப்பெயர் குறித்தும் தோற்றம் பெறலாயின. மொழியில், பண்பாட்டியல், நாட்டாரிலக்கியம், வரலாறு முதலிய பல துறைகளோடு தொடர்புடைய இடப்பெயர்கள் மொழியியில் உள்ளடங்கும் இயல்பினவாக இருந்தும் சிறப்பு இயல்புகளால் “இடப்பெயர்வு” என்ற தனித்துறையாக வளர்ந்து இருக்கின்றது.

ஆங்கிலத்தில் Place Name Studies என்றும் Toponomy என்றும் கூறப்படுவதைத் தமிழில் “இடப்பெயர்வு” என அழைப்பர். மேற்குலக நாடுகளில் 1981 இலிருந்து முறையான இடப்பெயர்வு ஆய்வுக் காலகட்டம் தொடங்குகிறது. தனிப்பட்ட அறிஞர்களாலும், அரசுகளாலும் இடப்பெயர்களை ஆராயத் தனிப்பட்ட அமைப்புகள் நிறுவப்பட்டன. அதன்மூலம் வருடாந்த அனைத்துலகப் பெயராய்வு மாநாடுகளும், கருத்தரங்குகளும் நடத்தப்படலாயின. இடப்பெயர்களில் மேற்பட்டபடிப்பு ஆய்வுகளும் மேற்கொள்ளப்பட்டு வருகின்றன.

இவற்றுக்கும் மேலாக அமெரிக்காவிலும், இங்கிலாந்திலும் இடம்பெயர்க் கழங்கங்கள் இயங்கி வருகின்ற. 1949ம் ஆண்டளவில் ஐரோப்பிய அறிஞர்களின் முயற்சியினால் யுனெஸ்கோ (Unesco) சார்பில் அனைத்துலகப் பெயராய்வுக் குழு (International committee of onomastics Sciences) அமைக்கப்பட்டு இக்குழு பெல்ஜியத்திலுள்ள ஹா வெய்ன் நகரில் இயங்கி வருகிறது. ஜேர்மனி ஆஸ்ட்டிரியா, பிரான்ஸ் முதலிய நாடுகளில் மிக விரிவான முறையில் இடப்பெயராய்வுகள் நடைபெற்று வருகின்றன.

இந்த வகையில் எமது நாட்டின் அயல் நாடான இந்தியா 1979ம் ஆண்டளவில் இந்திய இடப்பெயராய்வு கழகத்தினை தொடங்கியதுடன், இந்திய மொழிகளில் நடைபெறும் ஒர் முக்கிய ஆய்வு மையமாக வளர்ந்து வருகின்றமையும், பல்வேறு மாநிலங்களின் பல்கலைக் கழகங்களில் இடப்பெயர் ஆய்வுகள் நடைபெற்று வருவதுடன் - Studies in Indian place names என்ற பெயரில் ஒர் ஆய்விதழினையும் வெளியாகி வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இடப்பெயர் ஆய்வு செய்வதனால் ஏற்படும் பயன் (output)

ஒரு நாட்டினுடைய அல்லது ஒரு பகுதியினுடைய, ஊரினுடைய விடுபட்டுப்போன அல்லது மருவிச் சென்ற வரலாற்றுச் செய்திகளை அறிந்து கொள்ளத்தக்க சான்றுகளைத் தருவது நாட்டார் வழங்கியலாகும். இடப்பெயர் ஆய்வும் நாட்டார் வழக்கியலில் ஒரு கூறாகும். பொதுவாக ஒரு நாட்டின் அல்லது பிரதேசத்தின் வரலாற்று நிகழ்ச்சிகளையும், பண்பாட்டுச் செய்திகளையும், கல்வெட்டுக்கள் மற்றும் புதைபொருட் சான்றுகள், கட்டிட, சிறப், ஓவியங்கள், இலக்கியங்கள் எதேநு இயம்புகின்றன. இவ்விடயங்களைத் தக்கவாறு அறிந்து கொள்வதற்குத் துணையாக இடப்பெயர் ஆய்வும்

அமைகிறது. அன்றியும் மொழிமாற்றம், மொழியில் பிற நாட்டார் தாக்கம் என்பன பற்றியும் அறியக்கூடிய வாய்ப்பினை இடப்பெயராய்வு தருகின்றது. மேலும் இடப்பெயராய்வின் மூலம் இடங்களின் புவியியல் அமைப்பு, சேவகங்கள், குல தெய்வங்களின் தொல்லியல் ஆதாரங்கள், முதலான பல வேறு விடயங்களினையும் அறிந்து கொள்ளத்தக்க வாய்ப்பும் ஏற்படுகின்றது.

மேலும், இடப்பெயர் ஆய்வின்மூலம் சமய நம்பிக்கைகள், சடங்குகள், சமயவரலாற்று நிகழ்வுகள் என்பன பற்றியும் அறியக்கூடியதாகவுள்ளதுடன் நாட்டுத் தலைவர்களின் வீரதீர்ச் செயல் களினைத் தக்கவாறு அறிந்துகொள்ளவும், சமுகக் கட்டமைப்புக்கள், நிறுவனங்கள் என்பன பற்றிய தரவுகளைப் பெறவும் இவ்வாய்வு துணை புரிகின்றது.

கிழக்கிலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு வகைப்படுத்தல் நெறி

இலங்கையிலே தமிழ் இடப்பெயர் ஆய்வுகள் விஞ்ஞான பூர்வமாக முழுமையாக (**Systemetic and Scientific Research**) இதுவரை மேற்கொள்ளப்படவில்லை. ஆயினும் சைமன் காசிச் செட்டி, கவாமி ஞானப்பிரகாசர், எஸ்.டபஸ்யு. குமாரசுவாமி, ஹோர்ஸ்பரோ, எஸ். சபாரத்தின் முதலியார், ஜே.பி.ஹாயில், கலாநிதி. இ. பாலசுந்தரம், வீ.சி. கந்தையா, கதிர் தனிகாசலம், திருமதி. ஜி. தபாக்கியம், கரு. நாகராசன், சைவப்புலவர் இ. வடிவேல், செல்வி. க. தங்கேஸ்வரி ஆகியோர் இத்துறையில் ஈடுபட்டு இளம் ஆய்வாளர்களுக்கு அறிய பல தகவல்களினை வெளிக்கொணர்ந்துள்ளனர்.

இந்த வகையில் இடப்பெயர் ஆய்வு நெறி முறைகள் பற்றிய வழிகாட்டி நூல்கள் வெளிவந்துள்ளன. இடப்பெயர் ஆய்வுகளை அளவு கருதி முழுநிலை அளவாய்வு (comprehensive survey) சிறிய நிலை அளவாய்வு (small scale survey) எனப்பகுத்துக் கொள்ளலாம் இவற்றைப் பின்வரும் முறையில் செயற்படுத்தலாம்.

01. இடப்பெயர்களைத் திரட்டல்
02. சான்றுச் செய்திகளைத் திரட்டல்
03. அடையாளம் காணுதல்
04. விளக்கம் கொடுத்தல்.

என்ற அடிப்படையில் கிழக்கிலங்கை இடப்பெயர்களின் ஆய்வினைத் தொடலாம். கிழக்கிலங்கையிலுள்ள பெரும்பான்மையான

இடங்களின் பெயர்களினை திரட்டியுள்ளேன். இவற்றை மொழியியல் நோக்கில் இப்பெயர்களைத் தனிச்சொல், தொகைச் சொல் என்ற அடிப்படையிலும் அவற்றின் பொதுக்கூறு, சிறப்புக்கூறு என்ற அடிப்படையிலும் பிரித்து நோக்கலாம்.

பொதுக்கூறு என்பது இடப்பெயரின் பின்னொட்டு நிலையில் (Post fix) அமைவதாகும். ஊர், புரம் என்பன பொதுக்கூறுகளாகும். இக்கூறுகள்தான் ஒர் ஊருக்குப் பெயராக முதலில் அமையப்பெறுகின்ற. நாளைடைவில் ஒரே பொதுக்கூறுள்ள பல ஊர்கள் தோன்றும் பொழுது அவைகளை வேறுபடுத்திக்காட்டும் பொருட்டு சேர்க்கப்படும் அடைகளே சிறப்புக் கூறுகள் (Specifics) ஆகும்.

கிழக்கிலாங்கைப் பகுதிகளிலுள்ள இடப்பெயர்களில் அமைந்து காணப்படும் பொதுக்கூறுகளினை இயற்கை நிலை என்றும் செயற்கை நிலை என்றும் இரு வேறுபட்ட அடிப்படையில் ஆய்வு செய்ய முற்படுகிறேன்.

பொதுக்கூறுகள்:

இயற்கை நிலை:

அணை, ஆரை, ஆறு, ஊர், ஒடை, கண்டி, கரை, கல், களப்பு, காமம், குளம், காடு, கேளி, திடல், துறை, தோட்டம், தோப்பு, குடா, பிட்டி, மடு மணல், மரம், முனை முலை, தீவு, வட்டை, வத்தை, வயல், வாய், வில், வெளி, சோலை, மோட்டை, மலை என்பன அடங்கும்.

பொதுக்கூறுகள்:

செயற்கை நிலை

ஆலை, கட்டு, கடவை, குடியிருப்பு, குறிச்சி, கோட்டை, கோவில், சேரி, நகர், புரம், சேனை, மடம், வேலி, வெட்டி மேற்குறிப்பிட்ட பொதுக்கூறுகள் அமைந்த பெயர்கள் தொடக்க காலத்தில் தோன்றியவை எனலாம். பொதுவான அடிப்படையில் தோன்றும் பெயர்கள் அவை ஆனால் சிறப்புக் கூறுகள் அவ்வப்போது புதிதுபுதிதாகத் தோன்றுபவை.

பொதுக்கூறுகள் ஆறு, குளம் என்பன போன்று இயற்கையோடு ஒட்டிய பெயர்களாகவே அமைந்திருக்கும். அவை பொதுவாக

இடுகுறிப்பெயர்களாக அமைவதும் உண்டு. ஆனால் சிறப்புக் கூறுகள் காலத்துக்குக் காலம் காணாவங்களுக்கேற்ப மாறியமைத்து கொண்டே செல் லும், இவையனைத் தும் காரணப் பெயர் களாகவே காணப் படுகின்றது. இயற்கை வளத்தை அறியப் படுத் தும் தன்மையுடையதாக அமைந்துள்ளன. ஆனால் சிறப்புக் கூறாய் அமைந்த இடப்பெயர்களின் மூலம் அங்கு வாழ் மக்களின் வாழ்க்கைமுறை, தொழில், சாதியமைப்பு, உற்பத்திகள், அரசியல் முதலிய பற்பல விடயங்களினை அறியக்கூடியதாகவிருக்கிறது.

பூர்விக் இடப்பெயர்கள்:

இடப்பெயர் ஆய்வின் பயனாக வரலாற்றில் அறியப்படாத அல்லது தெளிவற்ற பலவிடயங்கள் விளக்கம் பெறுதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் உண்டென்ற நிலையில் இடப்பெயர்கள் வரலாற்று மூலங்களில் ஒன்று என்பதில் ஜூயில்லை. தலபுராணங்களையுடைய பதிகளின் பெயர்கள் புராண ரீதியான பெயர்க் காரணங்களைக் கொண்டுள்ளன. இதிகாசங்களும், காவியங்களும் சில இடப்பெயர்களினத் தோற்றுவிட்டுள்ளன. இன்னுஞ் சில இடப்பெயர்களுக்கு வரலாற்றுச் சாயல் சார்ந்த கட்டுக் கதைகளின் அடிப்படையில் விளக்கம் கொடுக்கப்படுகின்றன. இந்நிலையில் மட்டுமன்றி ஒவ்வொரு நாட்டினதும் அரசியல், சமய, சமூக பொருளாதார, வரலாற்றுச் செய்திகளும் அவ்வந்நாட்டின் இடப்பெயர்களைத் தோற்றுவித்துள்ளமையை இடப்பெயர் ஆய்வின் மூலம் அறியலாம்.

புராண வரலாற்று சம்பவச் செய்திகளுடன் தொடர்புடைய இடப்பெயர்கள்

அனைத்து உலக நாடுகளினதும் ஊர்ப் பெயர்கள் வரலாற்றின் புராணக் கதைகளும், வரலாற்றுச் செய்திகளும் இனைந்தே காணப்படுகின்றன. அவை அவ்வவ்யூர்களுக்குப் பழமையையும், பெருமையையும் கற்பிக்கும் நோக்குடன் வழங்கப்பட்டு வந்துள்ளன. இவ்வகையில் கிழக்கு மாகாணத்தில் திருக்கோணமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை மாவட்டத்திலும் புராணக் கதைகளுடன் தொடர்புடையதாய் பண்டநாள் முதலாகப் பல இடப்பெயர்கள் வழங்கி வந்துள்ளன. இவைபற்றி சற்றுநோக்கின்

இராணுவனை வெட்டு (திரு):

இராவணன் தனது தாயார் வழிபடுவதற்காக லிங்கத்தைப்பெற்றுச்

செல்வதற்கு, கோணேசப் பெருமானை தவம் செய்து திருக்காட்சி கொடுக்காததால் சினம் கொண்டுகோணமாமலையை வாளால் வெட்டி எடுத்துச் செல்ல முயற்சித்தான் இதனால் இராவணன் வெட்டு என பெயரிடப்பட்டது. (A1)

திரியாய் (திரு):

குளக்கோட்டு மன்னால்கோயிலில் ஆயிரம் விளக்குகள் ஏற்றப்பட அவைகளுக்கு தாமரைத் திரியும், நெய்யும் கொடுக்கும் திருத்தொண்டை செய்தவர்கள், “தாமரைத்திரி” திரித்தவர்கள் இருந்ததனால்-திரியாய் என வழங்கலாயிற்று. (A2)

பட்டித்திடல் (திரு):

கோணஸ் வரத்துக்குப் பால், தயிர், நெய் என் பவற்றை வழங்குவதற்காக பக்ககளை பட்டி பட்டியாக கட்டி வளர்த்த இடம் திடல் பூமியாக இருந்த படியினால் பட்டி நிறுத்தப்பட்டதிடல் பட்டித்திடல் என அழைக்கப்பட்டது. (A3)

குச்சவெளி (திரு):

குளக்கோட்டு மன்னின் கோயில் கட்டிட திருப்பணியின் போது தார்ப்பைப் புல்லில் “கூர்ச்சம்” செய்து அனுப்புவது இப்பகுதி வெளியாகி இருந்து வாழ்ந்தவர்களின் திருப்பணியாக மேற்கொண்டனர். கூர்ச்சம் செய்து அனுப்பும் இடம் கூர்ச்சவெளி திரிபடைந்து குச்சவெளி என மாறியது (A4)

மல்லிகைத்தீவு (திரு):

கேணேசர் கோயிலுக்கு இத்தீவுப்பகுதியிலிருந்து பூசைக்கு “மல்லிகைப்பூ” அனுப்பும் திருத்தொண்டு புரிந்தபடியால் இக்கிராமம் தீவுப்பகுதியாக இருந்தமையாலும் மல்லிகைத்தீவு எனப்பட்டது. (A5)

திமிலைத்தீவு (மட்டு):

தென்னிந்திய குடிகளான மீனவக் குலத்துத் திமிலர்கள் இலங்கை நோக்கி வந்து மட்டக்களப்பில் குடியேறி தரித்த தீவுப்பகுதியானது திமிலர்தீவு திரிபடைந்து திமிலத்தீவானது. (B1)

வலையிறவு (மட்டு):

திமிலர்கள் மீனவக் குலத்தவர்களான படியினால் இவர்கள் இரவு வேலைகளில் வலைகட்டி மீன் பிடித்தமையினை அடிப்படையாகக்

கொண்டு வலையிரவு எனவும் அழைக்கப்பட்டது. (B1)

பத்தியைத் தூக்கிய பாலை (மட்டு):

திமிலர்களின் துன்பத்தை தாங்காமல் முக்குவு குலத்தவர்கள் வியாபாரிகளாக வந்த பட்டாளிகளின் உதவிகளுடன் வெருகல் வரை தூரத்தி வாக்கரையில் எல்லைக்கல் நட்டு புலம்பெயர்ந்து செல்லும் போது அகப்பட்ட திமில குலப்பத்தி என்னும் கர்ப்பவதிப் பெண்ணைத் தூக்கிட்டுக் கொண்றனர். அந்த இடம் “பத்தியைத்தூக்கிய பாலை மரத்தடி” என அழைக்கப்படுகிறது. (B1)

சந்தி வெளி (மட்டு):

திமிலர்களை தூரத்திச் சென்றபோது சிதறிய முக்குவர்கள் அனைவரும் சந்தித்த இடம் “சந்தி வெளி” என்றாயிற்று. (B1)

வந்தாறுமுலை (மட்டு):

முக்குவர்கள் தூரத்தி சென்றுவிட்டு மீண்டும் வருகையில் வந்து ஆழி இருந்த மூலைப் பாங்கான இடத்தை இன்று வந்தாறுமுலை என அழைக்கின்றனர். (B1)

சந்துருக்கொண்டான் (மட்டு):

முக்குவர்களினை தாக்குவதற்காக பதங்கி இருந்த சத்துருக்கனை (திமிலர்) அழித்து கொண்றுகுவித்த இடம் “சத்துருக்கொண்டான்” என்று அழைக்கப்பட்டது. (B2)

ஏறாவூர் (மட்டு):

திமிலர்கள் உட்பட ஏனைய எதிரிகளினை ஏறவிடாத ஊர் உதவிக்கு பட்டாணியர்களினை (இந்திய முஸ்லிம் வர்த்தகர்கள்) உதவிக்கு குடியமர்த்திய ஊர். ஏறகுலப்பற்று பின்னர் திரிபடைந்து ஏறாவூர் என வழங்கலாயிற்று. (B2)

மாமாங்கம் (மட்டு):

காசியில் இருந்து வந்த ஒரு முனிவர் தம் கமண்டலத்திற்கு வந்த யழுளை, கங்கை, சரஸ்வதி, கோதாவரி, துங்கபத்திரை, பவானி, காவேரி, தாமிரபரணி, சேது முதலான ஒன்பது மங்கைகளின் பெயரிலமைந்த தீர்த்தங்களை இக்குளத்தில் கலந்து நீராட பெரும் பயன்பெற்றதாக ஜதீக செய்தி நம்பிக்கையுண்டு. அதனால் “மா” என்றால் அதிக, மங்கைகளின் தீர்த்தம் - மாமாங்கைத்

தீர்த்தம் உள்ள புனிதபதி என்பதனால் மாமாங்கம் என அழைக்கப்படுகிறது. (C1)

திருக்கோயில் (அம்):

இங்கு திருப்படை கோயிலை ஒட்டியதாக பெயர் வந்தது. ஆரம்பத்தில் கி.மு. 103ல் இங்கு தமிழரின் இரண்டாம் படை எழுச்சி பெற்றது. வாலகம்பாகு மன்னின் காலம் என ஊகிக்க முடிகிறது. பூர்வீகத்தில் வேடவர்களால் இலைகுளைகளைக் கொண்டு முருகனுக்கு பந்தல் கட்டப்பட்டது. தமிழரின் படை எழுச்சியின் போது கல்லினால் கட்டப்பட்ட கோயிலில் வேடவரது பந்தலுக்குள் “வடக்கு” முகமாக வீற்றிருந்த வேலானது புதிய கற்கோயிலிலும் “கிழக்கு” முகமாகத் திரும்பி விட்டதன் காரணமாக திரும் பிய கோயில் திரிபடைந் து திருக்கோயில் என அழைக்கப்படுகிறது. (C2)

உகந்தை (அம்):

முருகனே தனது படைவீடுகளில் ஓன்றாக கொண்டு; போர் முடிந்த பின்னர் மீண்டு வந்து களைப்பாறிச் சிலகாலம் இங்கே இருந்ததாகவும், அப்படி போருக்கு முன்னரும், பின்னரும் முருகன் உவந்து இருந்தபடியால் இந்த இடம் “உகந்தை” என அழைக்கப்படுகிறது. இது இற்றைக்கு முன் இரண்டாயிரம் வருடம் பழைமவாய்ந்த இடமாகும். (C3)

மாவடிப்பள்ளி (அம்):

இங்கு ஏற்ததாள 300 வருடங்களுக்கு முன் சுரித்திர சான்றுடைய ஓர் பள்ளிவாசலுண்டு. இவ்விடம் றூயாதுநபி அல்லது ஹிலுத் நபி அவர்களின் பேரிலான புனித ஸ்தலமாகக் கணிக்கப்பட்டு வருகிறது. இப்பள்ளிவாசல் மாமரத்தடியில் இருந்தமையினால் இதனை மாவடிப்பள்ளி என்று அழைக்கின்றனர். (D1)

நிலைப் பெயர்கள்:

இயற்கை நியதிகளுக்கு அடிப்பிந்து இயற்கை வளங்களையே தம் வாழ்க்கைக்கு ஆதாரமாக்கிக் கொண்ட பண்டைக்கால மனித இனங்கள் இயற்கைவளம் செறிந்த இடங்களையே தமது குடியிருப்புகளாக ஆக்கிக் கொண்டன. உலகின் பழையவையான எகிப்திய, சுரீலானிய, சிந்துவெளி நாகரீகங்கள் அனைத்தும் ஆற்றங்கரைக் குடியிருப்புக்களாகவே தோன்றி வளர்ச்சி பெற்றவையாகும்.

பண்டைக்கால மக்கள் இடங்களுக்குப் பெயர் கூட்டி அழைக்கத் தொடங்கிய காலத்திலே நீர் நிலைப்பெயர்களே முதன் முதலிற் பெரிதுந்தோன்றியிருக்க வேண்டும் என எதிர்பார்த்தல் இயல்பானதே. இதற்கு இன்னும் “நீரகம் பொருந்திய ஊரசத்திரு” என்பது ஒளவையார் வாக்கு பண்டைக்கால மக்களின் குடியிருப்புக்கள் நீர்நிலை சார்ந்த இடங்களிலேயே அமைந்திருந்தன.

கிழக்கு மாகாணத்தில் அதிலும் மட்டு, அம்பாறை, திருமலை மாவட்டங்கள் நீர்வளம் செறிந்த பிரதேசம் என்றும், நீர் நிலைப் பெயர்கள் இங்கு பெரிதுங் காணப்படுதல் சிறப்பியல்பாயிற்று. இதில் அளை, ஆறு, ஓடை, கரை, களப்பு, குளம், மேணி, கொட்டு, துறை, வில் என்பனவாகும்.

இத்தகு நீர்நிலைப் பெயர்க் கலூக்களோடு முன்னொட்டு (Prefix) நிலையில் அடைகள், இயற்கைக் கலூக்கள், ஆட்பெயர்கள் என்பன இணைந்து இடப்பெயர்கள் ஆக்கம் பெற்றுள்ளமையினை நன்கு விரிவாக ஆராயப்பட வேண்டியுள்ளது. இதில் பெயரின் பின்னால் அடைப்புக்குள் அம் = அம்பாறை, மட் = மட்டக்களப்பு, திரு = திருகோணமலை என்று மாவட்டங்களை குறிப்பிட்டுள்ளதனை அவதானிக்கத்தக்கது.

“ஆரை” சுற்றுப் பெயர்:

ஆரை என்பது - மழை பெய்து நீர் வடிந்து ஓடும் இடம் “ஆரை” அல்லது “ஆரைப்பற்றை” எனப்படும் அதனை மட்டக்களப்புக்கு தெற்கே நான்கு மைல் தொலைவில் ஆரைப்பற்றை என்ற கிராமம் உள்ளது.

ஆரையம்பதி (மட்டு):

ஆரையம்பதி எனும் நீரோடைகள் ஊரை வளைத்து, வளைத்து சென்று வாவியினுராடாக கடலுடன் கலப்பதனாலும் இவ்வூருக்கு ஆறைப்பற்றை என்றும் இவ்வோடைகளில் ஆரல் மீன்கள் நிறைய வாழ்ந்த காரணத்தால் மேலும் ஆரல் எனப்படும் “வல்லாரை” என்கின்ற கீரை வகை நிறைய இந்நீரோடை ஓரங்களில் முளைந்திருந்தாலும் ஆரைப்பற்றை எனப்பட்டது. இப்பெயர் 1872ம் ஆண்டு வர்த்தகமானியில் திருத்தப்பட்டு “ஆரையம்பதி” என்று அழைக்கப்படுகிறது. (C4)

“ஆறு” அற்றுப்பெயர்:

நதிக்கரைகளே மனித நாகரிகத்தின் ஊற்றிடங்களாகும். தன் பொருணையாறு என்ற அழகு தமிழ்ப் பெயர் கண்ட தமிழர். தாம் வாழ்ந்த ஆற்றுப்படுக்கைகளுக்கு அவ்வாற்றுப் பெயர் களை இட்டழைக்க, காலப்போக்கில் அதன் குழலில் அமைந்த குடியிருப்பும் அப்பெயர் பெறுவதாயிற்று, திராவிட ஆரிய நாகர்கங்களிலும் “ஆறு” தெய்வமாகப் போற்றப்படும் நிலை உள்ளது. அதனோடு இணைந்து விழாக்களும், கதைகளும் தோற்றுவிக்கப்பட்டன. இந்நிலையில் ஆறுகள் மக்கள் வாழ்வில் முதன்மை பெற்றன. அதனால் “ஆறில்லா ஊருக்கு அழகு பாழ்” என்ற பழமொழியும் வழங்குவதாயிற்று.

பாலம்போட்டாறு (திரு):

திருகோணமலையிலிருந்து 16KM தூரத்தில் “கனுமுட்டியான்” குளத்திலிருந்து ஊற்றெடுத்து பாய்ந்து திருக்கோணமலைத் துறைமுகத்தில் கப்பல்துறை என்ற இடத்தில் கடலோடு சங்கமமாகிறது. இந்த ஆற்றுக்கு மேலாக ஒரு பாலம் போடப்பட்டது. அதனால் “பாலம்போட்டாறு” என்கிறது. (A6)

கோட்டைக்கல்லாறு (மட்டு):

இது போர்த்துக்கீசரினால் கட்டப்பட்ட கோட்டை அதனருகில் கல்நிறைந்த பெரிய ஆறும் ஒடுக்கிறது. அதனால் கோட்டைக்கல் லாறு எனப்படுகிறது. (B3)

கல்லாறு (மட்டு):

கல் நிறைந்த ஆறு போன்று காணப்படுவதனால் “கல்லாறு” எனப்பட்டது. (B3)

கரடியனாறு (மட்டு):

காட்டுப்பகுதியாக இருந்தமையும் இங்குள்ள ஆற்றில் கரடிகள் நீருந்த அதிகமாக வருகை தருவதனாலும் கரடியனாறு எனப்படுகிறது. (B3)

முங்கிலாறு (மட்டு):

இங்குள்ள ஆற்றில் அதிகமாக இருமருங்குகளிலும் முங்கில் மரங்கள் வளர்த்திருந்ததனாலும் முங்கிலாறு என்று அழைக்கப்பட்டது. (B3)

கஞ்சிக்குடிச்சாறு (அம்):

இது குடியிருப்புக் கிராமங்களினைவிட தூரத்தில் உள்ள பிரதேசம் இங்கு செல்பவர்கள் “கஞ்சி” எனும் ஒருவகை உணவை தயாரித்து குடித்துவிட்டு அங்குள்ள ஆற்றில் மீன்பிடித்ததாகவும், காடுகளில் விறகுவெட்டிக் கொண்டும் வந்தனர். இதனால் கஞ்சிக்குடிச்சாறு எனப்பட்டது. மேலும் இங்குள்ள ஆற்றுத்தண்ணீர் கஞ்சிமாதிரி இருந்ததாகவும் அதனை குடிப்பதற்கு பயன்படுத்தியதாகவும் ஒரு செவிவழி தகவல் உள்ளது. (B3)

மேலும் மட்டக்களப்பு மாவட்டத்திலுள்ள கிண்ணியா பிரதேசத்தின் கடல் ஊறுப்புக்கள் விபரம்:

கட்டையாறு, குறிஞ்சாக்கேணியாறு, நடுத்தீவு ஆறு, தம்பலாகம் ஆறு, உப்பாறு, வடிச்சாறு, மணலாறு, சாவாறு

அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள ஆறுகள் சுற்றுப் பெயர்கள் குறிப்பிடும் இடப்பெயர்கள் விபரம்.

பயன்ட ஆறு (அம்):

பயினன் என்ற நபர் முன்னிலைப்படுத்தி கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டு கட்டப்பட்டதாகவும் அதனை ஒட்டி பயினன்டாறு திரிபடைந்து பயன்டாறு எனப்படுகிறது. (G)

உடங்கா ஆறு (அம்):

ஆறு உள் அடங்காத நிலையில் நீர் ஒடும் ஆறு என்பதனால் உடங்காஆறு எனப்படும். (G)

சாவாறு (அம்):

ஆரம்பகாலத்தில் (நெயினாகாடு) அணைக்கட்டு வேலைகள் செய்யும்போது பல தொழிலாளிகள் நீரில் முழ்கி சாவினை எய்தினர் அதனால் “சாவாறு” எனப்பட்டது. (G)

நெல்லுப்புடி ஆறு (அம்):

சம்மாந்துறையின் கிழக்கு அந்தத்தில் உள்ள ஆற்றில் விதைப்பு வேலையில் கோட்டைபோடல் - நெல் சாக்குகளினை புடித்து எடுக்கும் நிலை காணப்பட்டதனால் நெல்லுப்புடி ஆறு பின் நெல்லுப்புடியாறு எனப்பட்டது. (G)

பாலக்கராறு (அம்):

சம்மாந்துறை காரைதீவு பிரதான வீதியில் ஆற்றைக்கடக்க பாலம் அமைத்ததனால் பாலம் கடந்த ஆறு என்பது திரிபடைந்து பாலக்கராறு எனப்படுகிறது. (G)

வண்ணான்ட ஆறு (அம்):

இவ்வாறு சம்மாந்துறை கல்முனை பிரதான வீதியில் அருகில் உள்ள இடத்தில் ஓடும் ஆறு. இதில் சலவைத் தொழிலாளர்கள் (வண்ணான்) ஆடைகளை குத்தம் செய்யும் இடமாகையால் வண்ணான்டாறு என இனம்காட்டினார். இதன் நீரோட்டம் ஏனைய ஆற்றின் நீரோட்டத்தை முற்றிலும் மாறுபட்ட திசையில் செல்கிறது அதாவது கிழக்கிலிருந்து மேற்கு நோக்கிச் செல்லும் நீரோட்டம் ஒர் சிறப்பம்சமாகும். (G)

பள்ளாறு (அம்):

பள்ளப்பகுதியில் உள்ள ஆறு என்பதால் பள்ளாறு எனப்பெயர்பெற்றது. (G)

மாவடிப்பள்ளி ஆறு (அம்):

மாமரத்தடியில் உள்ள பள்ளிவாசலின் அருகில் ஓடும் ஆறு என்பதால் “மாவடிப்பள்ளி” ஆறு. (H)

பட்டாம்பிட்டியாறு (அம்):

பட்டாளமாக அதிகமான நபர்கள், பிட்டி = உயர்ந்த இடம் இவ்விடத்தில் ஒன்று கூடுபவர்கள் என்பதனால் “பட்டாம்பிட்டியாறு” எனப்படுகிறது. (G)

வர்ணாந்து ஆறு (அம்):

தென்கிழக்குப் பிரதேச ட்ச்கக்கம்பனியின் அதிகாரம் செலுத்திய ஜேகப் பெர்ணான்டோ எனும் நிர்வாகியால் கட்டப்பட்ட அணைக்கட்டு. உள்ளது அதனை அடியொட்டி பெர்ணாத்து ஆறு பின் திரிபடைந்து வர்ணாந்து ஆறு. (D2)

உடையான்ட ஆறு (அம்):

உடையார்களின் நிர்வாகத்தின் கீழ் இவ்வாறு விஸ்தரிக்கப்பட்டதனால் உடையான்ட ஆறு எனப்படுகிறது. (G)

வழக்கமாக ஆறு (அம்):

வீரமுனை - சொறிக்கல்முனை வழியில் உள்ள ஆறு. இது மருவாகவுள்ளதாலும், களி மண் சார்ந்த பகுதியால் வழக்கும் தன்மையுள்ளதாலும் வழக்கமாகும் ஆறு எனப்பட்டது. (G)

கல்லோயா ஆறு (அம்):

இது அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள மிகப்பெரிய குளமான டி.எஸ். சேனநாயக்க குளத்திலிருந்து வரும் ஆறு. சிங்களத்தில் கல்நிறைந்த ஆறு - கல்லோயா என்பது பின்னர் திரிபடைந்து கல்லோயா என அழைக்கப்பட்டது. தொல்லியல் பெயர் “பட்டிப்பளை” ஆகும். (G)

தில்லை ஆறு (அம்):

ஆஸையடிவேம்பு பிரதேச செயலகத்துக்குட்பட்ட பகுதியில் அமைந்த இவ் ஆறு அதன் ஓரங்களில் தில்லை மரங்கள் அதிகமாகக் காணப்படுவதனால் தில்லை ஆறு எனப்படுகிறது. (O)

தாலிபோட்டாறு (அம்):

திருக்கோயில் பிரதேச செயலக எல்லைக்குட்பட்ட ஆறாகும். இவ் ஆற்றில் ஆரம்பகாலத்தில் குளிக்கச் சென்ற தம்பதிகளின் தாலி கழன்று விழுந்தது. அவை தேடியும் கிடைக்கப் பெறாமையினால் தாலிபோட்டாறு என அழைக்கப்பட்டது. (O)

குளவிக்கூட்டாறு (மட்டு):

ஏறாவூர் பிரதேசத்திற்குட்பட்ட இவ் ஆறு குளவிக்கூடுகள் அதிகமாகக் காணப் பட்டதனால் அவ் ஆற்றினை குளவிக்கூட்டாறு என குட்டப்பட்டது. (K)

“ஒடை” ஈறுப் பெயர்:

ஒடை = நீரோடை, குளம், அகழி, மலை, வழி, நெற்றிப்பட்டம், ஒருவகை மரம், சிற்றாறு, சிற்றாறுவில் என்பனவற்றிலும் விடச் சிறிய நிலையில் இயற்கையாக நீர் வடிந்தோடும் நிலையிலுள்ளவை ஒடை எனப்படும்.

மேராவோடை (மட்டு):

மீரார் எனும் முஸ்லிம் நபரின் ஆரம்பக்குடி ஈரப்பின் காரணமாகவும், ஒடையின் அருகில் வாழ்ந்ததாலும் மீரார் ஒடை என்பது திரிபடைந்து மேராவோடை என்றாயிற்று. (J)

காங்கேயனோடை (மட்டு):

கந்தகவாமி விக்ரகம் இந்த ஒடையின் வளியாக கொண்டு வரப்பட்டதன் காரணமாக “காங்கேயனோடை” எனப்பட்டது. (E1)

மீனோடை (அம்):

இதற்கு பணையடிப்பிட்டி என்றும் ஆரம்பத்தில் அழைத்தனர். அதாவது அட்டாளைச்சேனையிலிருந்த போடிமார் தமது கமத்தொழிலுக்கு உதவியாக ஏருமை மந்தைகளை அடைத்துப் பாதுகாப்பதற்கு “காலை” அழைத்தார்கள். பின்னர் காலை என்பது “புட்டி” என மறுவியதுடன் இங்கு பணைமரங்கள் அதிகமாக உருவாக்கியதனால் “பணையடிப்பிட்டி” என்றும், இதனை தற் காலத் தில் இப்பிரதேசத்தினாடாக கோணாவத்தை என்ற உப்போரி ஆற்றுக்கு பெரு வெள்ளக் காலப்பகுதிகளில் நீர் ஒடும்போது பெறுமதியான மீன்களை மக்கள் பிடிப்பார்கள். இதனால் இவ்விடத்திற்கு “மீனோடை” என்றும், அவ்விடத்தில் ஒர் கட்டும் உள்ளதால் “மீனோடைக்கட்டு” என்றும் அழைக்கலாயினர். (I)

மயிலோடை (அம்):

சம்மாந்துறை பிரதேச செயலக எல்லைக்குட்பட்ட பகுதியில் இவ்வோடையினாடாக மயில்கள் வந்து நீர் அருந்தி தாகம் தீர்த்ததனை வழுமையாக்கிக் கொண்டதனால் இப்பகுதி மயிலோடை என வழங்கலாயிற்று. (J)

திராவோடை (அம்):

இந்நேராடை சம்மாந்துறை பிரதேச எல்லையினுள்ளது. இவ்வோடையில் “திராய்” எனும் ஒரு வகை கீரை காணப்பட்டதனால் “திராவோடை” என்கின்றனர். (J)

புவிச்சன்னோடை (மட்டு):

இது புவிச்சன் என்ற தமிழ் பழங்குடி நபரின் முற்சியினால் ஏற்படுத்தப்பட்ட ஒடை என்பதனால் புவிச்சன்னோடை எனப்பட்டது. (K)

மாவடியோடை (மட்டு):

இது ஏறாவூர் பிரதேசத்தினை அண்டிய பகுதியில் மாமரத்தழியில் ஆரம்பித்த இந்நேராடை என்பதனால் “மாவடியோடை” என்றாகியது. (K)

புலட்டு மானோடை (மட்டு):

இது ஏறாவூர் பிரதேசத்திற்குரிய பகுதியாகும். மாமரத்தில் “பிலாட்டு” இனவகை மரம் உள்ளது அம்மரத்தினருகில் செல்லும் ஒடை என்பதனால் பிலாட்டு மா ஒடை திரிபடைந்து புலட்டுமானோடை என்று வழக்கிலுள்ளது. (K)

உப்போடை (மட்டு):

கடலும் கழிமுகமும் சந்திக்கும் இடத்தில் உப்புநீர் ஏறி உப்பு விளைந்திருப்பதனால் உப்புடை என்பது பின் திரிபடைந்து உப்போடை என்றாயிற்று. இது சின்னை உப்போடை என்ற இன்னுமொரு இடத்திற்கும் இது பொருந்தும். (B3)

களியோடை (அம்):

இது ஒலுவிலுக்கு அருகாமையில் உள்ளது. கடலுடன் சேர்வதற்காய் இவ்வுடை நீர் ஊரை விட்டு கழிந்து செல்லும் ஒடை என்பதால் களியோடை எனப்பட்டது. மேலும் களிமண் வகை அதிகமாக இவ் ஒடையிலுள்ளது என்பதனாலும் களியோடை என்றாயிற்று (B3)

“கரை” சுற்றுப்பெயர்

நீர் நிலைகளின் கரையோரங்களை அடுத்துள்ள நிலப்பகுதி அல்லது குடியிருப்புக்கள் “கரை” என்ற சுற்றுச்சொல் அமைந்த பெயர்களினால் வழங்கப்பட்டுள்ளவற்றை இங்கு அவதானிப்போம்.

அலவாக்கரை (அம்):

சம்மாந்துறையின் வடக்குப்புற அந்தத்தில் கரைப்பகுதியில் அமைக்கப்பட்டிருக்கும் பகுதியை “அலவாக்கரை” என்பர். (J)

வாகரை (மட்டு):

ஆரம்பத்தில் “உவாகரை” என்று அழைக்கப்பட்டது. “உவா” எனும் சொல் கடலினையும் ஒரு வகை மரத்தையும் குறித்து நிற்பதால் “உவா” எனும் மரங்கள் செறிந்தும், கடற்கரையை கட்டியும் உவாகரை பின் “வாகரை”யானதாம். இன்னுமொரு கருத்தினடிப்படையில் “வாகை” மரங்கள் செழித்து வளர்ந்து இருந்தாலும் இப்பெயர் கட்டுவதாகவும், ஒருவரை “வாகரைக்கு” என்று அழைத்ததாலும் வாகரை என்றும், மேலும் கடல் அலை துள்ளிப்பாய்ந்து கரையைச் சேருவதால் வாவு (பாய்கின்ற) கரை என்பதால் “வாகரை” என்னும் பெயர் வரலாயினவாம். (L)

எழுவான் கரை (மட்டு):

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில் கிழக்குப் புறமாக சூரியன் எழுகின்றபோது சூரியானியை முதலில் தரிசிக்கும் ஊர்களை உள்ளடக்கிய பகுதி எழுவான்கரை எனப்படும். (K)

பகுவான்கரை (மட்டு):

மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் குறிப்பாக பட்டிருப்பு பிரதேச செயலாளர் பிரிவின் மட்டு வாவிக்கரையின் மேற்குப்புறமாக உள்ள சூரியன் படும் பகுதியிலுள்ள குளக்கரையோரப் பகுதிகள் யாவும் பகுவான்கரைக்கு உரியனவாக அழைக்கப்படுகிறது. (M)

கரை முதனிலைப் பெயர்

கரைவாகுப்பற்று (அம்):

அம்பாறை மாவட்டத்தின் கல்முனை, சாய்ந்தமருது, பிரதேச செயலாளர் பிரிவிலுள்ள கடற்கரையை அண்டிய பிரதேசங்களை உள்ளடக்கிய பகுதியை பற்று என்றும் குறிப்பிட்டதனால் கரைப்பக்கமுள்ளபற்று பின் திரிபடைந்து “கரைவாகுப்பற்று” என்றழைக்கப்பட்டது. (J)

“களப்பு” ஈற்றுப்பெயர்கள்

களப்பு என்பது கடல் நீர் உள்நுழையும் ஆழமில்லாத சதுப்பு நீர் நிலையாகும். கடல் நீரேரி என்ற பொருளின் கடல் நீரும், ஆற்றுநீரும் கலந்து நிற்கும் ஆழமற்ற நீர் நிலை களப்பாகும். இது கிழக்கிலங்கையில் பல இடப்பெயர்களிலே “களப்பு” ஈறு அமைந்து காணப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

கோரைக்களப்பு (மட்டு):

இக்களப்பு பகுதியில் “கோரை” எனும் ஒருவகைப்புல் அதிகமாக வளர்ந்து காணப்பட்டதனால் இவ்விடத்தை “கோரைக்களப்பு” என்றனர். (K)

மட்டக்களப்பு (மட்டு):

காலத்துக்குகாலம் கடல் கொந்தளிப்புகள் நிகழும் போதெல்லாம் கடல் சமதரைக்குள்ளே உட்புகுந்து தாக்கிவிடுகிறது. இத்தகைய நீர் நிலைகள் நாள்டைவில் களப்புகளாக மாறிவிடுகின்றன. இந்தக்களப்புகளின் நீர் மட்டம் வங்கக்கடல் நீர் மட்டத்துக்கு சமமாக

இருப்பதனால் முன்னர் இப்பகுதிக்கு மட்டமான களப்பு எனும் காரணப்பெயர் திரிபடைந்து மட்டக்களப்பானது.

மேலும் மட்டக்களப்புக்கு - மட்டுக்களப்பு என்பாருமார். மட்டு என்பதற்குத் “தேன்” என்னும் பொருள் தந்து; இந்தப் பகுதியில் “நறுத்தேன்” கிடைப்பதாலும், தேன் பாயும் நீர் நிலை என இலக்கியச் சூவை ஊட்டுகின்றனர் என்றும், மடகளப்புவு “மட” என்றால் சிங்களத்தில் “சேறு” என்றும் “களப்புவு” என்றால் சதுப்பு நிலீம் குழந்த வாவி என்பதாக கருத்துப்பட அழைக்கப்பட்டதாகவும் அறியமுடிகிறது.(B5)

மேலும் உற்றுநோக்கிப் பார்ப்பின் “மட்டக்களப்பு” எனும் சொல் கமேரிய மொழியில் இருந்து திரிந்து அரபுமொழிக்குள் சென்ற ஒரு சொல்லாகும். “மஹ்பார்” எனும் அரபுச் சொல்லே நாள்டைவில் திரிபடைந்து “மடஆபர்” என்றாகி “மடகள ஆபர்” என்று வந்து “மட்டக்களப்பார்” என்றாகி இருக்க வேண்டும். தமிழில் “ஹ்” என்ற எழுத்து இல்லாதபடியால் “ட்” என்ற எழுத்தை அல்லது ஒலியை பாவித்திருக்க வேண்டும். “மஹ்பார்” என்னும் அரபுச் சொல்லின் பொருள் “தோணித்துறை” என்பதாகும். (N1)

“களப்பு” முதனிலைப் பெயர்

களப்பு முனை (அம்):

வரலாற் றில் கி.மு. 301ல் மட்டக்களப்பை வந்தடைந்த பரிகுலமஹ்பர் கள் களப்பாகவிருந்த இடத்தில் வந்தடைந்து முனைப்பகுதி எனும் ஓர் பகுதியை தெரிவு செய்து குடிபதியானார்கள் என்றும், களப்புமுனைதான் பின்னர் “கல்முனை” என திரிபடைந்தது என்றும் கூறப்படுகிறது. (N2)

“குவாம்” சுற்றுப்பெயர்கள்

கிழக்கிலங்கை ஊர்ப்பெயர்களில் நீர்நிலைகளைச் சுட்டிய பெயர்களே எண்ணிக்கையில் மேம்பட்டுக் காணப்படுகின்றன. கேணி, வில், குளம் முதலிய நீர் நிலைப் பெயர்களை ஈறாகக் கொண்ட இடங்களினை ஆய்வு செய்வோமாயின் விவசாயிகளோ அன்றி

ஏனையவரோ அவற்றைச் சூழ இருந்த முக்கியமான மரங்களுக்கு முதன்மை அளித்தும், திருத்தலங்களினை முதன்மையளித்தும் - அம்மரப் பெயர்களோடு, தெய்வத்தின் பெயர்களோடு ஈற்றில் நீர் நிலைப் பெயர்களினை இணைத்து அழைக்கலாயினர். அவ்வாறு பெயரிடும் போது ஒரு மரப்பெயரைச் சுட்டிய பல குளப்பெயர் காணப்பட்டால் அவற்றுக்கு அடைகொடுத்து ஒன்றிலிருந்து மற்றயதை வேறுபடுத்தி வழங்கியுள்ளமையும் கவனிக்கத்தக்கதாகும்.

ஆலங்குளம் (அம்):

ஆலமரம் ஒன்றை ஓட்டியதான் குளம் இது அட்டாளைச்சேனை பிரதேச எல்லையிலுள்ளது. இதனை ஆலங்குளம் என்பர். (I)

தக்கியா குளம் (திரு):

1924ற்கு முன்னர் பிரத்தானியப் படைவீரராயிருந்த இந்திய முஸ்லிம்கள் - குளத்துக்கு அருகில் தங்களது ஜங்கால கடமைக்காக “தக்கியா” முஸ்லிம் பள்ளிவாசலினை நிறுவியதனால் தக்கிய குளம் என அழைக்கப்பட்டது. 1924க்கு பின்னர் படைவீரர்களின் குதிரைகளினைக் கழுவி வந்ததனால் “குதிரைக்குண்டு” எனவும் பெயர் பெற்றது. (A7)

பறையன் குளம் (திரு):

திருமலை மாவட்டத்தில் பதவியா பகுதியில் தமிழர்கள் வாழ்ந்த காலத்தில் இந்து சைவப் பெருங்குடி மக்கள் வாழ்ந்து மிகவும் பிரசித்தி பெற்ற இடம். இதற்கு பறையன் எனும் குடிமக்கள் இருந்த காரணத்தினால் பறையன் குடியினர் வாழ்ந்த குளம் “பறையன்குளம்” என்றும் மேலும் இதற்கு “புலிகண்டி” என்ற பெயரும் உண்டு. வேட்டைக்குச் சென்ற வேட்ர்கள் புலியில் ஒரு பெண்போவதை கண்ட இடம் குளத்தருகாவிருந்ததனால் “புலிகண்டகுளம்” என்ற பெயர் கொண்டுள்ளதையும் அறியமுடிகிறது. (A8)

பன்குளம் (திரு):

இப்பிரதேசத்திலுள்ள குளத்தில் பாய் முடைவதற்குரிய “பன்” என்று சொல்லப்படுகின்ற ஒருவகைப் புல் வளர்ந்து கிடப்பதனால் இதனை பன்குளம் என்று அழைப்பர். (A9)

கோயில்குளம் (மட்டு):

பெரிய கோபுரத்தைக்கொண்ட சிதம்பரத்தை “கோயில்” என்று குறிப்பிடுவது மரபு. அவ்வாறோ இவ்விடத்தில் ஒரு பெரிய கோயில்

இருந்த காணத்தால் “கோயில்” என்ற காரணப்பெயர் ஏற்பட்டது. அத்துடன் பெரிய குளம் ஒன்றும் கோயிலின் அண்மையில் உள்ளது இப்பகுதியில் பிறகோயில்கள் அவ்வாறு குளங்களைக் கொண்டிருக்காத காரணத்தால் இப்பதிக்கு “கோயில் குளம்” என்ற பெயர் ஏற்பட்டிருந்தது. (M2)

ஒல்லிக்குளம் (மட்டு):

இக் குளத் தில் அதிகளவு ஒல் லி எனும் நீர் ததாவரம் காணப்பட்டதனால் “ஒல்லிக்குளம்” எனப்பட்டது. (B6)

மருதங்குளம் (மட்டு)

இக்குளத்து ஓரங்களில் மதுர மரங்கள் அதிகமாக காணப்பட்டதனால் “மதுரங்குளம்” என்றாயிற்று. (B6)

கொத்துக்குளம் (மட்டு):

இக்குளத்திற்கு அருகிலுள்ள பகுதிகளில் அதிகமான கொத்துக்கள் முறித்து எடுக்கக் கூடிய வசதிகள் காணப்பட்டதனால் “கொத்துக்குளம்” என்றாயிற்று. (B6)

கிரான்குளம் (மட்டு):

இக்குளத்தை அண்டிய பகுதிகளில் காணப்படும் “பன் புற்கள்” இன வகையைச் சேர்ந்த கிராம்பன் புற்கள் மிகப்பிரபல்யம் பெற்றது. இதனை மையமாக வைத்து கிரான்பம்குளம் “கிரான் குளம்” என திரிபடைந்து அழைக்கப்படுகிறது. (B6)

ஏற்றாளைக்குளம் (அம்):

விவசாயம் செய்யும் நிலப்பரப்புக்களினைச்குழ உள்ள குளம் “ஏற்று” எனும் நீரிறைக்கும் விவசாய முறையை அடியாகவும் தாளமாக / ஆழமாக காணப்பட்ட குளம் என்பதனால், ஏற்றுதாளக்குளம் திரிபடைந்து “ஏற்றாளைக்குளம்” என அழைக்கப்படுகிறது. (J)

அகத்திக்குளம் (அம்):

அகத்தி வகை மரங்கள் இக்குளத்தைச் சுற்றிக் காணப்பட்டதால் “அகத்திக்குளம்” என்றாயிற்று. (P1)

மன்னன்குளம் (அம்):

அக்கால மன்னன் ஒருவரினால் இக்குளம் வடிவமைக்கப்பட்டு,

நிர்மானிக்கப்பட்டதனால் அவனின் நினைவாக “மன்னன்குளம்” என்றாயிற்று. (P1)

முள்ளிக்குளம் (அம்):

அக்கரைப்பற்று பிரதேசத்தைச்சூழவுள்ள இக்குளத்தில் “முள்ளி” இன நீர் நிலைத்தாவரம் அதிகமாகக் காணப்பட்டதனால் “முள்ளிக்குளம்” என்றாயிற்று. (P1)

**அக்கரைப்பற்று, ஆலையடிவேம்பு பிரதேசங்களில்
குழவுள்ள “குளம்” சுற்றுப் பெயரில் அமைந்த
இடங்களின் பட்டியல்**

மரத்தீனை கட்டும் பெயர் கொண்டவை

◆ நீந்தைக்குளம்	◆ வேப்பைக்குளம்
◆ வம்மியடிக்குளம்	◆ மருத வெட்டுவான் குளம்
◆ சின்ன அகத்திக்குளம்	◆ தாழங்குளம்
◆ ஆலையடிக்குளம்	◆ பாலையடி மடுக்குளம்
- (P1)

நபர்கள் கட்டும் பெயர் கொண்டவை

◆ சங்கரப்பதான்குளம்	◆ அவக்கர் குளம்
◆ சாம்பமாரி குளம்	(P2)

ஏனைய பெயர் கொண்டவை

◆ இலுக்குச் சேனைக்குளம்	◆ முறானை வட்டிக்குளம்
◆ பெரிய குளம்	◆ ஆனைவிழுந்த குளம்
◆ ஒடம் எடுத்தான்குளம்	◆ பறவைக்குளம்
◆ கருங்கொடித்தீவுக்குளம்	◆ சேம்புக்குளம்
◆ அம்மாள்ள குளம்	◆ சம்புக்களப்பு குளம்
◆ பள்ளியடிக்குளம்	◆ குடாவெளிக்குளம் (P2)
◆ மலையடிக்குளம்	

கந்தவாய்க்குளம் (நிரு):

அனுராதபுரத் திலிருந்து அரசாண்ட கஜபாகு மன்னன் திருக் கோணைஸ் வரத்தை இடித் து அழிக் கப்போதாகக் கூறிக்கொண்டு அனுராதபுரத்திலிருந்து படையுடன் வருகையில் இரு கண்களும் பார்வை இழந்தானவாம். தனது அகங்காரத்தினால் தான் இப்படி நேர்ந்தது என நினைத்த தருணத்தில் ஒரு அந்தணன்

எதிர்ப்பட்டு “விழுதி” கொடுத்து ஆசிர்வதிக்க ஒரு கண் பார்வை பெற்றது “கண் தளைத்த” இடமாதலால் அவ்விடத்திற்கு கண்தளைத் தாய் பின் கந்தளாய் என்றதாயிற்று. மன்னன் பரிகாரம் தேட முற்படுகையில் கோணேஸ்வர அருகினை நெருங்க மற்றுக்கண்ணும் பார்வை பெற்றான் அதனால் சின்ன கண்தளர்த்தாய் இடம் பின்னர் அது “சின்னக் கந் தளாய்” ஆனதும், அங்கு குளமும் காணப்பட்டதனால் அவைகள் “கந் தளாய் குளம்” “சின்னக்கந்தளாய் குளம்” என அழைக்கப்பட்டது. (A10)

மட்டக்களப்பு மான்மியத்தில் இதனால் காந்தளை ஏரி என்று குறிப்பிடப்பட்டது.

திருகோணமலை மாவட்ட கிண்ணியா பிரதேசத்தை குழுவள்ள “குளம்” சுற்றுப் பெயர் கொண்ட இடங்கள்:

மரங்களை முதனிலையாகக் கொண்டவை.

- ◆ வேப்பங்குளம்
- ◆ புளியங்குளம்
- ◆ மணியரசங்குளம்
- ◆ சம்புக்குளம்
- ◆ பனிச்சங்குளம்
- ◆ இத்திக்குளம்

ஏனையவைகள்

- ◆ குரங்குபாஞ்சான் குளம்
- ◆ வட்ட மடுவுக்குளம்
- ◆ கண்டிக் குளம்
- ◆ புதுக்குடியிருப்புக் குளம்
- ◆ சுங்கான்குழிக்குளம்
- ◆ ரைட்டைக்குளம்
- ◆ பட்டியானாற்று குளம்
- ◆ மகமாற்றுக்குளம்
- ◆ நடுவூற்றுக் குளம்
- ◆ வானெல்லைக்குளம்
- ◆ துவங்குளம்
- ◆ அஸ்பத்தர் குளம்
- ◆ குட்டியா குளம்
- ◆ வெல்லங்குளம் (F2)

திருகோணமலை மாவட்ட குதூர் பிரதேசத்தினைச் குழுவள்ள “குளம்” சுற்றுப் பெயரில் வரும் இடங்கள்:

நபர்கள், குடிகள் முதனிலைப் பெயர்கள்:

- ◆ காட்டான் குளம்
- ◆ பனிச்சர் குளம்
- ◆ கயவான் குளம்
- ◆ குறவட்டான் குளம்
- ◆ காசான் குளம்
- ◆ மைலி மலைக்குளம்
- ◆ கயமந்தான் குளம்
- ◆ நடராசன் குளம்

- ◆ குசவன் குளம்
- ◆ மதுரன் குளம்
- ◆ பூவரன் குளம்
- ◆ வள்ளுவர் குளம்

ஏனையவைகள்:

- ◆ கரழிப்பாலக்குளம்
- ◆ நரி எலந்தைக்குளம்
- ◆ சின்ன ஆலங்குளம்
- ◆ சேலைக்குளம்
- ◆ மரைவெட்டைக்குளம்
- ◆ பாலையழிக்குளம்
- ◆ புளியங்குளம்
- ◆ சின்னக்குளம் (Q1)

**திருகோணமலை மாவட்ட புல்மோட்டை
பிரதேசத்தினைச் சூழவுள்ள
குளம் ஈற்றுப் பெயரிடங்கள்**

மரம், செடி, கொடி, சார்ந்தவை

- ◆ விளாங்குளம்
- ◆ புளியங்குளம்
- ◆ மகா ஆலங்குளம்
- ◆ சமுளங்குளம்
- ◆ மருதங்குளம்
- ◆ சின்னமருதங்குளம்
- ◆ விண்ணாங்குளம்
- ◆ காட்டுத் தென்னைக்குளம்
- ◆ சின்ன புளியங்குளம்
- ◆ இலவாங்குளம்
- ◆ சின்ன பாலங்குளம்
- ◆ காஞ்சுரங்குளம்
- ◆ இலுப்பைக்குளம் (V)

பெயர்சார்ந்தவை

- ◆ சின்னாண்டாங்குளம்
- ◆ கூமான்குளம்
- ◆ குருத்தன்குளம்
- ◆ கரையாவெளிக்குளம்
- ◆ வேலாங்குளம்
- ◆ முத்தான்குளம்
- ◆ ஓட்டங்குளம்
- ◆ லெவ்வைக்கண்டு அப்பாகுளம்
- ◆ குத்தையனூர்க்குளம்
- ◆ ஆண்டாங்குளம்
- ◆ பாலங்குளம்
- ◆ பொட்டுக்குளம்
- ◆ சின்னக்கரையாவெளி குளம்
- ◆ வட்டுக்காரட்டிகுளம் (V)

ஏனையவைகள்

- ◆ புல்மோட்டைக்குளம்
- ◆ பரசமோட்டைக்குளம்
- ◆ புதுமொளிக்குளம்
- ◆ குஞ்சுக்குளம்
- ◆ ஆணைவிழுந்தான்குளம்
- ◆ கட்டுக்குளம்
- ◆ மலக்காட்டுக்குளம்
- ◆ கல்முறிப்புக்குளம்
- ◆ ஓடாவயல்குளம்
- ◆ கல்லிலுப்பைக்குளம்
- ◆ கழிக்காட்டுக்குளம்
- ◆ சின்னக்குஞ்சுக்குளம்

- ◆ நாய்த்த முறிப்புக்குளம் ◆ பெருங்கோடைக்குளம்
- ◆ நரங்காங்குளம் ◆ கல்லீரங்குளம் (V)

அம்பாறை மாவட்டத்தில் உள்ள ஒலுவில் கிராமத்தைச் சூழவுள்ள குளம் சுற்றுப்பெயர்கள்

- ◆ அடம்பன்குளம் ◆ சாளம்பக்குளம்
- ◆ ஆலிம்மடுக்குளம் ◆ பள்ளக்காட்டுக்குளம்
- ◆ ஆலிம்ட காட்டுக்குளம் ◆ மறுக்குளம் (R)

“கேணி” சுற்றுப் பெயர்

கேணி = சிறுகுளம், கிணறு, அகழி என்பவற்றைக் குறிக்கும் சொல்லாகும். ஆட்பெயருடன் இணைந்தனவாகவே கேணி சுற்றுப்பெயர்கள் ஆழத்திற் பெரிதும் காணப்படுவதனை அவதானிக்க முடிகிறது.

ஜெனார் கேணி (திரு):

கமார் 100 வருடங்களுக்கு முன்னர் பன்னகாமத்திலிருந்து (மாத்தளை) கூடாரவண்டில்களில் பொருட்களை ஏற்றிவரும் வியாபாரிகள் ஜெனார் கோயில் (பிள்ளையார்) அருகில் கேணி காணப்பட்டதனால் “ஜெனார் கேணி” எனப்பட்டது.

(A 11)

திராய்க்கேணி (அம்):

அதிகமான “திராய்” எனும் ஓர் வகை கீரை இனம் அதிகமாக இக்கேணியில் காணப்பட்டதனால் இது “திராய்க்கேணி” என்றாயிற்று. அட்டாளைச்சேனை பிரதேச செயலகத்திற்குப்பட்ட பிரதேசம். (I)

ஆலங்கேணி (திரு):

இருநூறு வருடங்களுக்கு முன்னர் யாழ்ப்பாணம் காரை நகரிலிருந்து இங்கு வந்த திரு. கணபதியின்னை என்பவர் இந்த காடுகளினை திருத்தி தனது வச்சுச்ததிலுள்ள சில குடிகளை குடியமர்த்தினார். இப்பிரதேசத்தில் ஒரு பெரிய ஆலமரமும் அதனருகே ஒரு கேணியும் காணப்பட்டதனால் “ஆலங்கேணி” என்றாயிற்று (A12)

பணிச்சங்கேணி (மட்டு):

இது மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தின் படுவான்கரைப்பக்கம் அதிகமான பணிச்சை மரங்கள் காணப்படுவதனாலும், அக்கிராமத்தில் கேணி

காணப்பட்டதனாலும் இதனை “பணிச் சங்கேணி” என்றும் “வண்ணிச்சிக்கேணி” என்றும் அழைப்பர். (T- 01)

ஜெயன்கேணி (மட்டு)

ஏறாவூர் பிரதேச செயலகத்திற்குப்பட்ட புதிய முஸ்லிம் கிராமமாக குடியேற்றப்பட்ட போது. கேணி காணப்பட்டதாகவும், ஜெயன் என்பவர் பூர்வீக குடியாக இருந்தான் என்பதற்காக “ஜெயன்கேணி” என்றாயிற்று. (U-01)

மீராகேணி (மட்டு):

ஏறாவூர் பிரதேச செயலக எல்லைக்குப்பட்ட விஸ்தரிக்கப்பட்ட குடியிருப்பு மீரார் எனும் ஆரம்ப குடியிருப்பாளர் கேணிப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்தமையினால் மீரார் கேணி - பின் “மீராகேணி” ஆயிற்று (U-01)

தாமரைக்கேணி (மட்டு):

இக்கேணியில் அதிகளவு தாமரைகள் காணப்படுவதனை கட்டி தாமரைக்கேணி என அழைக்கப்பட்டது. (U-01)

மாங்கேணி (மட்டு):

இங்குள்ள கேணியில் மாமரம் காணப்படுவதனால் “மாங்கேணி” எனப்பட்டது. (T1)

காயான் கேணி (மட்டு):

இங்கேணியினருகில் காயான் வகை செடிகளும், பத்தைகளும் காணப்படுவதால் “காயான்கேணி” யாயிற்று. (B6,T1)

வம்மிக்கேணி (மட்டு):

இங்குள்ள கேணியில் வம்மி மரங்கள் காணப்பட்டதனால் “வம்மிக்கேணி” என்றாயிற்று. (B6)

களுவங்கேணி (மட்டு):

இக்கேணிப்பிரதேசத்தில் களுவன் எனும் பூர்வீக குடியானவன் வாழ்ந்ததனால், அவன் நாமம் கட்டும் பெயராய் “களுவங்கேணி” என்றாயிற்று. (B6)

வண்ணாங்கேணி (திரு):

இக்கேணி நீர்ப்பரப்பில் ஆடைகள் குத்தம் செய்யும் வண்ணான்கள்

குடியிருந்தபதி என்பதனால் அதற்கு “வண்ணாங்கேணி” எனப்பட்டது. (F2)

பூசாரிவெட்டைக்கேணி (திரு):

“பூசாரி வெட்டை” என்பதனால் அந்நிலப்பரப்பில் பூசாரி ஒருவர் குடியிருந்தனையும் அதனை கட்டியும் அங்கு காணப்பட்ட கேணிக்கு “பூசாரிவெட்டைக்கேணி”யாயிற்று. (F2)

ஹிஜ்ராக்கேணி (திரு):

கிண்ணியாவிலிருந்து முஸ்லிம்கள் வேறு ஒர் இடத்திற்கு செல்லல் “ஹிஜ்ரத்” என அரபில் கூறுவர் அதனால் இக்கேணிப் பகுதிக்கு புதிதாக விஜயம் செய்ததனை நிறுத்தி “ஹிஜ்ராக்கேணி” என அழைத்து வருகின்றனர். (F2)

குறிஞ்சாக்கேணி (திரு):

கிண்ணியாப் பகுதியில் இக்கேணி காணப்பட்டாலும் அங்கு “குறிஞ்சா” எனும் ஒரு வகை கொடி அதிகமாகக் காணப்படுவதனால் “குறிஞ்சாக்கேணி” என்றாயிற்று.(F2)

கள்ளி முறிச்சாங்கேணி (திரு):

இக்கேணிப் பகுதியில் அதிகளது விறகுகளும், கள்ளிகளும் பெறக்கூடியதாகையால் இப்பகுதி “கள்ளி முறிச்சாங்கேணி” என்று அழைக்கப்படுகிறது. (F2)

பன்னெழுத்த கேணி (திரு):

இக்கேணியில் “பன்” புற்கள் பெறக்கூடியதாக இருந்தமையினால் “பன்னெழுத்த கேணி” என அடையாளமிட்டனர். (F2)

தும்பங்கேணி (மட்டு):

இக்கேணியில் தும்பை மரங்கள் காணப்பட்டதால் இதற்கு “தும்பங்கேணி” என்றாயிற்று. (K)

எகுத்தார் கேணி (திரு):

இக்கேணியில் எகுத்தார் என்பவரின் பெயரில் அழைந்தது. (F2)

“துறை” அற்றுப்பெயர்கள் கொண்ட இப்கள்

துறை = இடம், நியாயவழி, பகுதி, உபாயம், கடற்றுறை, கடல், ஆறு, வண்ணான் துவைக்குமிடம், நீர்த்துறை, சபை கூடுமிடம் பொருட்கூறு, ஒழுங்கு எனப்பொருள்படும்.

துறை என்பது சமஸ்கிருத மூலத்திருந்து அல்லது சிங்கள **Tara** என்பதிலிருந்து வந்திருக்க வேண்டும் என்று யாழ்ப்பான இடப்பெயர்கள் பற்றி எழுதிய ஜே.பி. ஹாயிஸ் (1917 : 45) எழுதியுள்ளமை கவனிக்கத்தக்கதுடன் இலங்கை இடப்பெயர் ஆய்வு - 2 எழுதிய கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம் (1989 : 44)ல் துறை முகத்தைச் சுட்டும் “துறை” என்ற சொல் சங்கத்தமிழ் வழக்குப் பெற்ற தமிழ் சொல் என்று பல சான்றுகளுடன் குறிப்பிடுகின்றார்.

கப்பல் தட்டியதுறை (திரு):

கிண்ணியா பகுதியில் 1796ஆம் ஆண்டளவில் ஆங்கிலேயரினால் ஒல்லாந்தர், ஜாவா குடியினரைத் தூரத்திய கப்பல் தரை தட்டிய இடமே இன்று “கப்பல் தட்டிய துறை” எனப்படுகிறது. (F3)

சிப்பித்துறை (திரு):

முதூரை அண்டிய பகுதி இதில் ஆரம்ப காலத்தில் முத்துக்குளித்து - இத்துறையடியில் முத்துச் சிப்பிகள் அதிகமாகக் குவித்துக் கிடந் தமைக்காகவும் இவ்விடத்தினை “சிப்பித்துறை” என அழைக்கலாயினர். (Q2)

இலங்கைத்துறை (திரு):

இலங்கையின் கிழக்குக் கரையோரப் பிரதேசங்களை தமிழ் மன்னர்கள் ஆண்டகாலத்தில் இது துறைமுகமாகவிருந்து வந்ததனால் “இலங்கைத்துறை” என வழங்கலாயிற்று. (A13)

திருக்கோயில்துறை (அம்):

கி.பி. 1215ல் கலிங்க குலத்தவனான மாகன் என்ற மன்னன் காலத்தில் வர்த்தகம், போக்குவரத்துக்கு திருக்கோயில்துறை “தூங்கோள்” என்ற பெயருடன் பிரபல்லியம் பெற்றிருந்தது. (W-01)

சம்மாந்துறை (அம்):

இது காரணப் பெயராகும். இப்பெயரில் சம்மான் + துறை என இரு

சொற்கள் மலாயர்கள் தமது தோணிகளை சம்மான் (Sammam) என்றும்; இத்தோணிகள் மூலம் இப்பதி துறையாக இருந்ததனால் வருகைதந்தவால் இப்பெயரும், மேலும் “சம்பா” எனும் ஒரு வகை நெல் பெருமளவில் இத்துறைமூலமாக ஏற்றுமதி செய்யப்படுவதாலும் “சம்பாந்துறை” என்பது சம்மாந்துறை எனவும் அழைக்கின்றனர். இன்னுமொரு கருத்தும் நிலவுவதாயின் தென்னிந்திய வர்த்தகர்களை இம்மக்கள் “சம்மான் காறர்” என்றே அழைக்கலாயினர். இதனால் சம்மான்காறர் இத்துறையூடாக வர்த்தக நடவடிக்கைகளிலீடுவட்ட படியால் இவ்விடத்திற்கு “சம்மாந்துறை” என்ற பெயர் வந்தது.

மேலும் வரலாற்றில் குறிப்பிடப்படும் “மட்டக்களப்பு” துறைமுகம் என்பது தற்போதைய சம்மாந்துறையைதான் குறித்து நிற்கும்.

(X) - (N - 03), (AA), (BB), (CC), (DD), (EE)

கிட்டங்கித்துறை (அம்):

“கிட்டங்கி லீடு” என்பது கப்பலில் இருந்து சாமான்களை இறக்கவும், ஏற்றவும் உரிய இடம். அதாவது துறைமுகத் துக்குப் பக்கத்திலேயேயுள்ள களஞ்சியசாலை எனப்பெருவும். ஆரம்பத்தில் துருக்கியர்கள் இங்கு கிறிஸ்துவுக்கு முன்பியிருந்தே குடிபதியாகி வாழ்ந்து, வியாபாரம் செய்ய “கிட்டங்கி”யை பயன்படுத்தியதனால் “கிட்டங்கித்துறை” என்பர் (N-04)

ஏனைய “துறை” சுற்றுகள்

- ◆ சேனைத்துறை (அம்)
- ◆ அம்பிழாந்துறை (மட்டு)
- ◆ கொம்மாந்துறை (மட்டு)
- ◆ பெரியதுறை (மட்டு)
- ◆ வலைகட்டிறுவுத்துறை (மட்டு)
- ◆ கன்னங்குடாத்துறை (மட்டு) (E-02)
- ◆ மன்முனைத்துறை (மட்டு)
- ◆ கழுதாவளைத்துறை (மட்டு)
- ◆ பட்டிருப்புத்துறை (மட்டு)
- ◆ குருமன் வெளித்துறை (மட்டு)
- ◆ நீலாவணன் துறை (மட்டு)

“வில்” சுற்றுப்பெயர்கள்:

வில் என்ற சொல் லுக் குப் பல் வேறு பொருள்கள் கூறப்படுகின்றன. வி = விற்றல், அம்பு எய்தற்குரிய கருவியாக வில், வானவில், ஓளி என்பதைக் குறிக்கும். ஆனால் கிழக்கிலங்கைகத் தமிழர்களின் பேச்சு வழக்கில் “வில்” என்பது பெரிய குளத்தையும்,

நீர்த்தேக்கத்தையும் குறித்து வழங்குகின்றது. வில் என்ற சொல்லே சிங்களத்தில் “வில்” என்ற சொல்லாகக் குளத்தைக் குறிக்கிறது.

ஒலுவில் (அம்):

அட்டாளைச்சேனை பிரதேசத்திலுள்ள இப்பதியானது போர்த்துக்கீசர் மேல் மாகாண முஸ்லிம்களை விரட்டியபோது கடல் மார்க்கமாக தப்பி வந்த சிலர் ஒலுவில் கடற்கரையில் கரையேறி அங்கேயே நிரந்தரமாக வசிக்கத் தொடங்கினர். ஒலுவில் கடலுக்கு மேற்கே அன்மித்தபடி ஒரு மேட்டு நிலப்பகுதியையும், மேட்டுக்குக்கீழே ஒளித்திருக்கக்கூடிய வசித்திருக்கக்கூடிய வசதியையுடைய பள்ளமாக ஒரு வில் பகுதியினையும் காணமுடியும். இதனால் “ஒளிவில்” பின் ஒலுவிலாகி விட்டதாக கூறப்படுகிறது. (I), (B - 07).

மேலும் ஒலு + வில் என்பது சிங்கள மொழியில் தாமரை + குளம் இப்பிரதேசத்தை குழ அடம்பன்குளம், சாளம்பக்குளம், ஆலிம் மடுக்குளம், பள்ளக்காட்டுக்குளம், ஆலிம்டகாட்டுக்குளம், மறுக்குளம் போன்றவற்றில் தாமரைப் பூக்கள் பூத்திருந்ததனால் ஒலு + வில் என்பது இடப்பெயராக அழைக்கப்பட்டது. (R)

தம்பிலுவில் (அம்):

மேகவண்ணன் தனது தாயாகிய “தம்பதிநல்லான்” பெயரில் வாவி ஒன்றையும் வெட்டுவித்து, அவ்வாவிக்கு “தம்பதியவில்” என்ற பெயரையும் இட்டான் எனவும், அது திரிபடைந்து “தம்புவில்” எனவும் பின்னர் “தம்பலவில்” எனவும் தற்போது “தம்பிலுவில்” எனவும் என்றாயிற்று. இன்று இக் குளம் “ராமன் குளம்” எனவும் அழைக்கப்படுகிறது. (B 07, W 02)

குடிவில் (அம்):

வில் என்பது குளம் - அதனை குழ குடியாட்டங்களாக மக்கள் வாழ்ந்தமையால் குடி உள்ள வில் “குடிவில்” ஆக மாறியது. (J)

பொத்துவில் (அம்):

இதனை வரலாற்றில் கொட்டு வில் - திரிபடைந்து பொதிநீர் (பொதினி = வளப்பு நிறைந்த இடம், பெதுவான் வில் = பொதுவான குளம்) கிடுவே பின்னர் “பொத்துவில்” என திரிபடைந்து அழைக்கப்படுகிறது. (Y)

எருவில் (மட்டு):

இக்குளத்தை ஒட்டியதாக எருதுகளை வளர்த்ததனை காரணமாக வைத்து “எருவில்” ஆகியது. (B - 7)

கோளாவில் (அம்):

கலியப்பும் 2800ல் குகன் கோத்திரத்தினர் வந்து இறங்கிய பழம்பதி, இலுப்பை மரச்சோலைகள்டர்ந்த ஊர், பெரிய களப்பு, தில்லையாறு, பெரியகுளம், வண்ணம் கேளி எனும் இயற்கை எல்லைகளைக் கொண்ட கிராமம், நீரைப்பற்றிய கோணாவில் “கோ” இருந்த “வில்”, “கோன்” இருந்த “வில்” என்ற முன்று காரணங்களும் “கோளாவில்” என்பதற்காக கூறப்படுகின்றன. (Z-01)

திருக்கோயில் (அம்):

திருக்கோயில் பிரதேசத்திற்கு நாகர் முனை, நாகர் மேடு, கண்டபானந்துறை, திருவெள்ளை நாவற்பதி, உன்னரக்கிரி, துங் கோள முதலிய பண்டைப் பெயர்கள் கொண்டு அழைக்கப்படுகின்றன. (M-03), (Y-01)

நிலவியல்பு குறித்த பெயர்கள்

நிலவியல்பு, நிலத்தோற்றும் என்ற நிலைகளிலும் இடப்பெயர்கள் பெரிதும் ஆக்கம் பெற்றுள்ளன. பழங்காலத்து இடப்பெயர்களும் இப்பின்னணியிலேயே தோற்றும் பெற்று வழங்கி வருவதனை அவதானிக்க முடிகிறது. இவ்விடப்பெயர் ஆய்வின் மூலம் குறிப்பிட்ட இடங்களின் பழைய புதியமைப்பு எவ்வாறிருந்தது என்பது பற்றி அறியவும் வாய்ப்பு ஏற்படுகிறது.

“கல்” முதல் நிலைப் பெயர்கள்:

பாறை, கல், மைற்கல், மணல் என்ற அடிப்படையில் இடப்பெயர்கள் ஆக்கம் பெறுதலுண்டு. கிழக்கிலங்கையில் ஆழகிய பாறை அமைந்த இடத்தை “அம்பாறை” எனவும், சொறிக்கல் உடைய முனையை “சொறிக்கல்முனை” என்றும், குறுமணல் நிறைந்த வெளிப்பகுதியினை “குறுமண்வெளி” எனவும் முதற்பொருளாகக் கொண்டு அழைக்கின்றனர்.

கல்முனை (அம்):

கல்நிறைந்த முனைப்பகுதியாக இருந்தமையினால் கல்முனை என்றாயிற்று. (J),(G.G)

கி.பி. 11ம் நூற்றாண்டில் வட மதுரையிலிருந்து மகமது சூசியினால் கொடுமைப் படுத்தப்பட்ட முன்று படகுக் குகக்குடிகள் தரைதடிய இடம்கண்டு முனை என்றும் அதனை வியாபாரத் துறைமுகமாக அரசன் அமைத்ததன் பின் அது “கல்லேறு முனைத் துறை” என்று அழைத்து அதன் பின்னர் கண்டுமுனை பின்பு தீரிப்படைந்து “கல்முனை” என்றாயிற்று. (E-03), (FF)

“தரவை” சுற்றுப்பெயர்

தரை என்ற சுற்று விகுதிபெயர் திராவிட நாகரீகத்திற்கு உரிய மிகப்பழைய இடப்பெயர் ஆகும். தரை என்பது நிலம் என்ற பொருளில் வரினும், சிறப்பு நிலையில் சுற்று மேலான நிலப் பகுதியைச் கட்டுவதாகவும் வழங்குகின்றது. தரை = தரவை, வாய்க்கால் ஊடறுத்துச் செல்லும் பகுதி என்ற பொருளில் இப்பெயர் தோன்றிற்று.

மட்டக்களப்பு தரவை (அம்):

மட்டக்களப்பு தரவை என்பது சம்மாந்துறையில் உள்ள திடல் பகுதி தரவை என்று அழைக்கப்படுகிறது. (N 04)

“திடல்” சுற்றுப் பெயர்

திடல் = மேட்டு நிலப்பகுதி, பிட்டி, மேடு, எனப்படும் இதனை சுற்றாகக் கொண்ட பெயர்கள்.

வீரத்திடல் (அம்):

வீரமரங்கள் நிறைந்த திடல் பகுதி வீரத்திடல் (J)

மாவடித்திடர் (மட்டு):

மாமரத்தடியிலுள்ள திடல் பூமி “மாவடித்திடர்” என அழைக்கப்பட்டது. (B-06)

அழுகை விடயதானத்தில் கருக்கத்தினை ஏற்படுத்த முயற்சிகளின்றேன்.

“மணல்” முதனிலைப் பெயர்கள்:

- ◆ மணச்சேனை (அம்)
- ◆ மணற்பிட்டி (திரு)
- ◆ மண்முனை (மட்)

“பிட்டி” சுற்றுப் பெயர்கள்

- ◆ கும்புறுபிட்டி (திரு) (A-14)
- ◆ வளத்தாப்பிட்டி (அம்)
- ◆ மாப்பிட்டி (மட்டு)
- ◆ மலுக்காம்பிட்டி (அம்) (D-03)
- ◆ செங்கற்பிட்டி (அம்)
- ◆ பட்டியலிப்பிட்டி (அம்)
- ◆ புதிய வளத்தாப்பிட்டி (அம்) (B-06)
- ◆ கபடாப்பிட்டி (அம்)
- ◆ கோடைப்பிட்டி (அம்) (H.H) - 01
- ◆ நாற்பிட்டி (அம்) (I.I)
- ◆ தம்பிட்டி (அம்)
- ◆ மோரிசாப்பிட்டி (திரு) (C-05)
- ◆ குருப்பிட்டி (திரு) (A-16)

“மலை” சுற்றுப் பெயர்கள்

திருக்கோணமலை (திரு) = திரிகூடம் = இலங்காபுரி = கோகர்ணம் (JJ) (NN)

- ◆ அன்னமலை (அம்)
- ◆ ஆயித்தியமலை (மட்டு)
- ◆ புல்லுமலை (மட்டு)
- ◆ சன்னாசி மலை (அம்)
- ◆ தாந்தா மலை (மட்டு)
- ◆ உகந்தை மலை (அம்) (KK)
- ◆ வெட்டுக்காட்டுமலை (அம்)

“முலை” ஈற்றுப் பெயர்

ஊரின் ஓர் எல்லை ஒதுக்குப் புறமாக அமைத்த இடம் முலை ஆகும்.

- ◆ வந்தாறுமுலை (மட்டு) (J)

நிலப் பயன்பாட்டு நிலைப் பெயர்கள்:

சமத்திற் பொதுவாக கமம், வயல், வட்டை, வெளி என்ற பெயர்ச் சொற்கள் வயல் நிலத்தைச் சுட்டுவனவாக அமைந்துள்ளன. இவற்றில் கமம் என்பது காமம் என நீண்டொலித்து வழங்கக் காணலாம். கண்டி என்பதும் வயற் பெயரைச் சுட்டும் பெயர் கூறாகவே வழங்கப்படுகிறது. கொல்லை, தோட்டம், தோப்பு என்பன பயிர்த் தோட்டங்களுடன் தொடர்புடைய பெயர்ச் சொற்களாகும். இவற்றைவிட “வத்தை” என்ற சொல்லும் “தோட்டம்” குடியிருப்பிடம் என்ற பொருளிலும் வழங்கப் பெற்றுள்ளமையை இங்கு ஆராய்ந்துள்ளதைக் காணலாம்.

“கண்டி” ஈற்றுப் பெயர்

- ◆ சிங்காரக் கண்டி (மட்டு)
- ◆ சங்கமன் கண்டி (அம்)
- ◆ தெற்றியத்தக் கண்டி (அம்)

“காமம்” ஈற்றுப் பெயர்

- ◆ தம்பலாகாமம் (மட்டு)
- ◆ இறக்காமம் (அம்)
- ◆ உறுகாமம் (மட்டு)
- ◆ பழுகாமம் (மட்டு)
- ◆ சாகாமம் (அம்)
- ◆ வாங்காமம் (அம்)

“தோட்டம்” ஈற்றுப் பெயர்

- ◆ மாந்தோட்டம் (மட்டு)

“வட்டை” ஈற்றுப் பெயர்

- ◆ பாலயாடவட்டை (மட்டு)
- ◆ காக்காச்சி வட்டை (அம்)
- ◆ அலியார் வட்டை (மட்டு)
- ◆ தொட்டாகருங்கி வட்டை (அம்)
- ◆ சேவை வட்டை (அம்)
- ◆ முக்குக வட்டை (அம்)

- ◆ புதுவெளிக்குளத்துவெட்டை (மட்டு) ◆ செட்டிட வட்டை (அம்)
- ◆ சோனகர் வெட்டை (மட்டு)

“வெளி” ஈற்றுப்பெயர்

◆ வெல்லாவெளி	(மட்டு) (MM)
◆ சந்திவெளி	(மட்டு) ◆ குருமண்வெளி (மட்டு) (LL-2)
◆ அம்பந்தனாவெளி	(மட்டு) ◆ பண்டாரியாவெளி (மட்டு)
◆ தோப்பாவெளி	(மட்டு) ◆ படையாண்டவெளி (மட்டு)
◆ கோப்பாவெளி	(மட்டு) ◆ பங்குடாவெளி (மட்டு)
◆ கயிற்றுவெளி	(மட்டு) ◆ தாண்டவன் வெளி (மட்டு)
◆ ஊரக்கைவெளி	(அம்) ◆ நாவிதன்வெளி (அம்) (LL-1)
◆ பள்ளவெளி	(அம்) ◆ கழுமந்தன் வெளி (மட்டு)
◆ மயிலம்பாவெளி	(மட்டு) ◆ கதிரவெளி (மட்டு)

திருமலை மாவட்ட “முதாரில்” உள்ள “வெளி” ஈற்றுப் பெயர்

◆ பள்ளவெளி	◆ குறவட்டவெளி
◆ அடம்மை வெட்டான்வெளி	◆ கனங்குடாவெளி
◆ ஒட்டுவெட்டான்வெளி	◆ கறுகாகுடாவெளி
◆ சந்தனவெட்டுவெளி	◆ பூவரசங்குடாவெளி
◆ செட்டியாவெளி	◆ சீதனவெளி (Q - 1)
◆ ஒளவியாகுளவெளி	◆ உப்புவெளி (A - 15)
◆ கரச்சைவெளி	

திருமலை மாவட்ட “கிண்ணியா”வீலூள்ள “வெளி” ஈற்றுப் பெயர்

◆ வானாற்று வெளி	◆ வட்டமடு வெளி
◆ பீங்கான் உடைச்சான் ஆற்றுவெளி	◆ மணியரசங்குளத்து வெளி
◆ பாலக்காட்டுவெளி	◆ நெடுஞ்கரச்சை வெளி
◆ கிணற்றிடப்பள்ளம் வெளி	◆ துவரங்குளத்து வெளி
◆ தீனேறி வெளி	◆ குட்டியாகுளத்து வெளி
◆ கண்டற்காட்டுவெளி	◆ கல்லவெட்டவெளி
◆ கல்லரப்புவெளி	◆ பட்டயனாற்றுவெளி
◆ குரங்கு பாஞ்சான் வெளி	◆ பால்துறைவெளி
◆ செப்பிமேட்டைவெளி	◆ நடுவூற்றுவெளி
◆ பணிச்சங்குளத்துவெளி	◆ குரங்கல்வெளி
◆ வில்வெளி	

“குடியிருப்பு” நிலைப் பெயர்கள்

இடப்பெயர்களிலே மக்கள் குடியிருப்புக்களையும், அவர்கள் நடமாடும் பகுதிகளையும் கட்டுவன தனித்துவம் வாய்ந்தவை. மக்கள் குடிமனை அமைத்து வாழ்ந்த பகுதிகள் மொழி, பண்பாட்டு விடயங்களை அகத்தே கொண்ட பழமைமிக்க பெயர்களைப் பெற்றுள்ளன. அப்பெயர்களை அவர்கள் தம் பண்டைச்சிறப்பை வரலாற்று நிகழ்வுகளையும், சமய நடவடிக்கைகளையும் எடுத்தியம்புவனவாக அமைகின்றன.

“ஊர்” சுற்றுப் பெயர்

◆ மகிழூர்	(மட்டு)	◆ நிந்தவூர்	(அம்)
◆ சேனையூர்	(மட்டு)	◆ ஏறாவூர்	(மட்டு)
◆ முதூர்	(திரு)	◆ சம்பூர்	(திரு)
◆ தோப்பூர்	(திரு)	◆ மண்டூர்	(திரு) (B-3)

“இருப்பு” சுற்றுப்பெயர்

◆ பட்டியிருப்பு	(மட்டு)	◆ சேனைக்குடியிருப்பு(மட்டு)	
◆ புதுக்குடியிருப்பு	(மட்டு)	◆ வேடர் குடியிருப்பு	(மட்டு)
◆ ஆறுமுகத்தான்குடியிருப்பு	(மட்டு)	◆ பள்ளிக்குடியிருப்பு	(அம்)
◆ பாண்டிருப்பு	(அம்) (B-3)		

“மடம்” சுற்றுப்பெயர்

- ◆ குருக்கள்மடம் (மட்டு)
- ◆ ஒந்தாச்சிமடம் (மட்டு) (B-7)

“முனை” சுற்றுப் பெயர்

◆ கடுக்காமுனை	(மட்டு)	◆ சொறிக்கல்முனை	(அம்)
◆ கல்முனை	(அம்)	◆ நொச்சிமுனை	(மட்டு)
◆ மண்முனை	(மட்டு)	◆ வீரமுனை	(அம்)
◆ கோட்டைமுனை	(மட்டு)	◆ நற்பிட்டிமுனை	(அம்)
◆ மண்டூர்கோட்டைமுனை	(மட்டு)	◆ தன்னாமுனை	(மட்டு)
◆ மகிழூர்முனை	(மட்டு)	◆ மகிழூர்முனை	(மட்டு)
◆ பாலமுனை	(அம்)	◆ அல்லிமுனை	(அம்)
◆ மருதமுனை	(அம்)	◆ வம்மியடிமுனை	(மட்டு)

“மோட்டை” சுற்றுப் பெயர்

◆ புல்லுமோட்டை	(திரு)	◆ ஆத்திமோட்டை	(திரு)
◆ குண்டுமோட்டை	(திரு)	◆ கொம்மாணிமோட்டை	(திரு)
◆ பால்மோட்டை	(திரு)	◆ நொச்சிமோட்டை	(திரு)
◆ பரசமோட்டை	(திரு)	◆ துறும்பான்மோட்டை	(திரு)
◆ காயமோட்டை	(திரு)	◆ பணிச்சமோட்டை	(திரு)

“தீவி” சுற்றுப் பெயர்

◆ தேற்றாத்தீவி (மட்டு)	◆ முல்லைத்தீவி (அம்)
◆ நாகவன்தீவி (மட்டு)	◆ மகிழிடத்தீவி (மட்டு)
◆ முனைத்தீவி (மட்)	◆ கச்சக்கொடித்தீவி (மட்டு)
◆ காரைத்தீவி (அம்)	◆ சம்மாவச்ச தீவி (திரு)
◆ மல்லிகைத்தீவி (அம்)	◆ பூவரசன்தீவி (திரு)
◆ கரையாக்கன்தீவி (மட்டு)	◆ நெடுந்தீவி (திரு)
◆ கருங்கொடித்தீவி (அம்)	◆ குடிடத்தீவி (திரு)
◆ கோயில்போரதீவி (மட்டு)	◆ நடுத்தீவி (திரு)
◆ தியிலைத்தீவி (மட்டு)	◆ ஏருமைத்தீவி (மட்டு)
◆ புளியத்தீவி (மட்டு)	◆ சாம்பல்தீவி (திரு)
◆ அரசடித்தீவி (மட்டு)	◆ எறும்புத்தீவி (மட்டு)
◆ முருங்கைத்தீவி (மட்டு)	◆ செவிடர்தீவி (மட்டு)
◆ கவுடாதீவி (அம்)	◆ சுச்சந்தீவி (மட்டு)
◆ வவுனதீவி (மட்டு)	◆ குறிஞ்சாத்தீவி (மட்டு)

இன்னும் சில..

“அடி” சுற்றுப் பெயர் கொண்ட இடங்கள்

◆ கல்லடி	(மட்டு)	◆ அம்பலத்தடி (மட்டு)
◆ செங்கல்டி	(மட்டு)	◆ மண்டபத்தடி (மட்டு)
◆ பாலையடி	(மட்டு)	◆ கிண்ணையடி (மட்டு)
◆ ஓட்டமாவடி	(மட்டு)	◆ தூண்டி (மட்டு)
◆ பிள்ளையாரடி	(மட்டு)	◆ தாண்டியடி (மட்டு)

“மருக்கள்” சுற்றுப் பெயர்

◆ காயன்மடு	(மட்டு)	◆ கெவுளியாமடு (மட்டு)
◆ கல்மடு	(அம்)	◆ கெழுத்திமடு (மட்டு)
◆ வழுக்காமடு	(அம்)	◆ கோரக்கல்லி மடு (மட்டு)
◆ பாலமீன்மடு	(மட்டு)	◆ கொடுவாமடு (மட்டு)

- ◆ வட்டிபோட்டமடு (மட்டு)
- ◆ ஒழியாமடு (மட்டு)
- ◆ வாப்பாட மடு (அம்)

கிழக்கிலங்கையின் இடப்பெயர் ஆய்வினை இன்னும் ஆழமாக நோக்க முற்படுகையில் தாவரம் கூட்டிய பெயர்களினை அதாவது நிலம், நீர் என்பவற்றின் அடிப்படையில் இடப்பெயர்களைச் சுட்டியநிலையினின்றும் வளர்ச்சியடைந்த போது, தமது குழலிலே நிலையாகக் காணப்பட்ட தாவரங்களையும் அடையாளமாக வைத்து இடப்பெயர்களைக் குறிக்கும் மரபை ஏற்படுத்திக் கொண்டனர். இந்த வகையில் மரங்கள், செடிகள், கொடிகள், புல் என்பவற்றின் பெயர்களினை அதிக இடங்களில் பயன்படுத்தியுள்ளமையினை எனது களதூய்வின் மூலம் அடையாளம் கண்டு கொண்டுள்ளேன். இவைகளினை இடநேரச் சுருக்கம் காரணமாக விரிவாக ஆராயாமல் தவிர்த்துள்ளேன்.

இது மாத்திரமன்றி ஊராட்சி நிலைப்பெயர்கள் - ஆட்சியாளரின் பெயர்கள், நிர்வாகிகளின் குடியிருப்பு, நிர்வாகக் கடமைகள், படைகளின் தரிப்பிடம், திறை வகுவிப்பு, வழிச்சோதனை என்ற இனஞோரன் உள்ளுராட்சி நிலைக்குட்பட்ட பொருள் பெற்றதாக அறியமுடிகிறது. இதனையும் பின் னர் விரிவாக ஆராயப் படவேண் டிய விடயங்களாகுமென நினைக்கிறேன்.

ஈற்றில்! “கிராமம்”, “புரம்”, என்பவைகள் தொடர்பாக கிழக்கிலங்கையில் பலநாற்றுக் கணக்கான இடப்பெயர்கள் இனங்காணப்பட்டுள்ளது. இதுபோன்றுதான் “ஆட்பெயர்கள்” கூட்டிய இடங்களும் பலநாற்றுக் கணக்கில் தகவல் களினையும் சேகரித்துள்ளேன். இவையனைத்தையும் விரிவாக்கி கைவிடுவதாக தீர்மானித்துள்ளேன்.

இதேபோன்று இதுவரை வகுத்துக்காட்டிய இடப்பெயர்கள் - இயற்கைநிலை, செயற்கைநிலை பெயர் கூறுகின்ற அடிப்படையாகத் தோற்றும் பெற்றுள்ளமை அறியக்கிடைக்கிறது. ஆயினும் இவ்வகையில் வகைப்படுத்த இயலாத சில சிறப்பு நிலை இடப்பெயர்களும் காணப் படுகின்றமையினால்; மீண்டும் கிழக்கிலங்கை இடப்பெயர்கள் ஆய்வு எதிர்காலத்தில் ஒர் பரந்துபட்டளவில் மேற்கொள்ளப்படவேண்டுமென ஆய்வாளர்களினை வேண்டி நிற்கின்றேன்.

ஆய்வு மேற்கொள்ளப்பட்ட துணைநூற்களின் விபரம்:

- (A) திருக்கோணமலை மாவட்ட திருத்தலங்கள் கிரண்டாம் பதியு1997 வடிவேல் : தி
01.	பக்கம் 214	09.	பக்கம் 212
02.	பக்கம் 224	10.	பக்கம் 190
03.	பக்கம் 217	11.	பக்கம் 142
04.	பக்கம் 219	12.	பக்கம் 229
05.	பக்கம் 57	13.	பக்கம் 141
06.	பக்கம் 110	14.	பக்கம் 231
07.	பக்கம் 51, 52	15.	பக்கம் 319
08.	பக்கம் 101	16.	பக்கம் 221
- (B) மட்டக்களம்பு மாநிலத்தின் பண்டைய வரலாற்று அடிச்சுவடிகள் 2005 கலாநிதி செல்வராசா கோயால் க.தா. ஆத்துப்புராணார்
01.	பக்கம் 224
02.	பக்கம் 225
03.	பக்கம் 148
04.	பக்கம் 28
05.	பக்கம் 45
06.	பக்கம் 149
07.	பக்கம் 150
- (C) மட்டக்களம்பு செவக் கோயில்கள் கிரண்டு பாகங்கள் வித்துவான் பண்டிதர் கந்தையா வி.சி. 1997
01.	பக்கம் 11
02.	பக்கம் 50, 51
03.	பக்கம் 30
04.	பக்கம் 303
05.	பக்கம் 243
- (D) அம்பாறை மாவட்ட முஸ்லிம்கள் 1997 : வெய்ல் : எஸ்.எச்.எம்: கண்ணுக்கணம் யூ.எல். அலியார் கட்டுரை
01.	பக்கம் 145
02.	பக்கம் 39
03.	பக்கம் 77

(E) மட்டக்களம்பு தமிழகம் : 1964
பண்டிதர் கந்தையா வி.சி.
01. பக்கம் 117
02. பக்கம் 428
03. பக்கம் 415

(F) கிண்ணன்யா : 2004
நல்லூர் ருத்தீன் எம்.ஏ.
01. பக்கம் 74 03. பக்கம் 01
02. பக்கம் 72 04. பக்கம் 02

(G) இடகவியலாளர். கலைஞர் யூ.எல்.எம். ரியாஸ்

(H) மாவடியின்ஸிபிற்றிய தினக்கதீர் கட்டுரை
ஆய்வாளர் ஐ.எல். ஐலீல்

(I) “அட்டாணை” பிரதேச கனாசார விழா சிறப்பு மற்று : 2007
வேர்களும் விழுதுகளும் (கட்டுரை)
சமக்கீன் மெளலானா. ஜே.எம்.

(J) அதிஸர் மணி எம்.ஐ. கோஸ் முகம்மது J.P. (Retd. Pr.)

(K) அல்லூராஜ். வை.எம்.எம்.ஏ. காதர் J.P. (Retd. Pr.)
தலைவர் - ஏற்றாழூர் மத்தியத்தர் சபை

(L) “வாக்கரை” ஒரு வரலாற்றுப் பார்வை : 2006
வாக்கரை வாணன்
பக்கம் 14

(M) கிழக்கிலங்கை புரவீக வரலாறு : 2007
தங்கேஸ்வரி க. BA (தொல்லியல் சிறப்புப் பட்டம்)
01. பக்கம் 122
02. பக்கம் 109
03. பக்கம் 162

- (N) தென்கிழக்கு முஸ்லிம்களின் பூர்வீக வரலாறு : 2001
மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத்
01. பக்கம் 25 03. பக்கம் 27
02. பக்கம் 26 04. பக்கம் 24
- (O) ஆய்வாளர் நவநாயக முர்த்தி : நா பணங்காடு
மணிப்புலவர் மருதூர் ஏ. மஜீத்
01. பக்கம் 25
02. பக்கம் 26
- (P) அக்கரைப்பற்று வரலாறு : 1890
சலீம் - ஏயாரெம்
01. பக்கம் 61
02. பக்கம் 148
- (Q) கொட்டியாரப்பற்று வரலாறு : 2003
சமது எம்.ஏ.
01. பக்கம் 282
02. பக்கம் 469
- (R) ஐ.எல். ஜெல்ல எழுதிய தினக்கத்திர் வரலாற்றுக்கட்டுரை
- (S) “ஏற்முனை” கலாசாரபேரவை ஆகையைழவேங்கு : 2001
செல்வரத்தினம் க (BA) எழுதிய கட்டுரை
- (T) பணிச்சங்கேணி அரசி : 2007
வாக்கரவாணன்
01. பக்கம் 01
- (U) ஏறாவூர் வரலாறு : 2005
ஏறாவூர் வரலாற்று ஆய்வு மையம்
01. பக்கம் 07
- ((V)) புல்மோட்டை காதர் எம். எஸ். அதிபர்
- (W) தமிழ்நாட்டில் கண்ணகி வழிபாடு : 1999
- நவநாயக முர்த்தி - நா -

- 01. பக்கம் 65
- 02. பக்கம் 18, 61, 70

(X) மட்டக்களம்பு மாண்பியல் : 1962
- நடராசா - எப் - எக்ஸ். சி

(Y) தொல்லியல் சிந்தனைகள் : 1995
- நவநாயக மூர்த்தி - நா -
01. பக்கம் 50, 61

(Z) ஏற்முனை : கலாசார விழா மலர் : 1999, 2000
ஆலையாடவேம்பு பிரதேச செயலகம், அக்கரைப்பற்று.
01. கருங்கொடித்தீவு மாண்பியத் துளிகள் (கட்டுரை)
சிவஞானமூர்த்தி சி. (அதிபர் ஜே.பி)
02. ஆலையாடவேம்பு வணக்கத்தலங்கள் வரலாறு
(கட்டுரை)
செல்வரத்தினம் - க. (BA)

(AA) மீலாத் மலர் : 2005
வலயக்கல்வி அலுவலகம், சம்மாந்துறை.
சம்மாந்துறைத் தாயகத்தின் வரலாற்றுப் பின்னணி கட்டுரை
அல்-ஹாஜ். அப்துல் சாலம் எஸ்.ஏ

(BB) ஈழத்தின் இன்னுமொரு மூலை - 1992
- சம்மாந்துறை வெளியீட்டுப் பணியக வெளியீடு -
பக்கம் - 11

(CC) அம்பாறை மாவட்டத்தின் குடித்தொகை : 2003
- கலீல் எம்.ஐ.எம். -
பக்கம் 07

(DD) அத்தப்ளீ: 25வது மூண்டு நிறைவு மலர் 1999
- தப்ளீகுல் இஸ்லாம் அறபுக் கல்லூரி -
எங்கள் தாயகம் - சம்மாந்துறை (கட்டுரை)
அப்துல் சலாம் எஸ்.எஸ்.

(EE) “பட்டறை”

சம்மாந்துறைப் பிரதேச சாகித்திய கலாசார விழா
நினைவு மலர் - 2009
ஆதமீக கலாசார வரலாற்றில் சம்மாந்துறையின் தனித்துவமான
நிருவாக அமைப்பு (கட்டுரை)
அல்-ஹாஜ். அப்துல் றாஸீக் எஸ்.
சம்மாந்துறைப் பிரதேச செயலகத்தின் தோற்றமும், வளர்ச்சியும்
சம்மாந்துறையின் வரலாறும் (கட்டுரை)
பிரதேச செயலாளர் மன்குர் ஏ.

(FF) விட்சினு புத்திர வெடியரசன் வரலாறு

- சிவப்பிரகாசம் - (மு.க. -
பக்கம் 171

(GG) வரலாற்றுப்பேரை : 1997

- ஹாஜி உ.எஸ்மான் சாஹிபு -
- ஆதம்பாவா எஸ். -
பக்கம் 21

(HH) சாய்ந்தமருது வரலாறு : 2009

- டாக்டர். ஜெமீல் எம்.ஐ.எம்.-
- முஸ்தபா ஏ.எச்.எம். -
01. பக்கம் 31

(II) கிளங்கை தமிழர் வரலாறும், கிண்ணூர் நிலையும் : 1999

- செல்லத்துரை பூ.ம. -
பக்கம் 60

(JJ) ஆத்தவர் வரலாறு : 1996

- கலாநிதி குணராசா க. -
பக்கம் 26

(KK) ஆறுமன்றர் குளக்கோட்டனின் சமய, சமுதாய பணிகள்

லீர் ஆய்வு நோக்கு : 2008
- தங்கேள்வரி. க (B.A) -

(LL) சீர்பாத குல வரலாறு : 1982

- அருள் செல்வநாயகம் -
- 01. பக்கம் 111
- 02. பக்கம் 112

(MM) மட்டக்களப்பு வரலாறு ஒரு அறிமுகம்

- வெல்லழூர்க் கோபால் -
- பக்கம் 66

(NN) திருக்கோணமலை மாதுமையம்மாள் மஹாகும்பாபிஷேக மலர் 1998

- திருக்கோணஸ்வர வரலாறு - கட்டுரை
- சைவப்புலவர் பண்டிதர் வடிவேல் - இ

(OO) சீர்பாதர் சர்த்திரம் : 2008

- லோகிதாசன். த -

நன்றக்குரியோர்

யெறுக்கட்டுரைக்காக வழிகாட்டிய அத்தனைபேருடனும், கணினி தட்டச்ச செய்த ஹெஸ்கோ அச்சக முகாமையாளர் எம்.ஜி.எம். மஜீத், கணினி கியக்குளர் ஏ.எம்.எம். ஆஸிக் மற்றும் மனைவி எம். ஆயிஷாவுக்கும் நன்றிகள்.

கிழக்கு கௌங்கை கூத்து மறுபு (ஆய்வு)

ஆய்வாளர் நா. நவநாயகமுர்த்தி.

மிகப் பண்டைக் காலத்தில் வாழ்ந்து வந்த மக்கள் தம்மிடம் தோன்றிய உணர்ச்சிகளை ஆடிக்காட்டினார்கள். இவ்வகை ஆட்டங்களிலிருந்தே கூத்துக்கலை தோற்றம் பெற்று வளர்ச்சியடைந்தது. அது இன்று நடைபெறும் நாடகம் போலவ்வாது ஒரு கருத்தினை உடல்நிலை, பார்வை, அபிநியங்களால் நடித்துக் காட்டும் கலையாகவிருந்தது. இந்த காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த பழந்தமிழர் திறமையுள்ளவர்களாகவிருந்தனர். ஆதலால் அவர்கள் கோயில்களில் கூத்து வகைகள் வழக்கில் இருந்தன.

இந்துக்களின் குறிப்பாகத் தமிழ்ச்சைவர்களின் முழுமுதற் கடவுளான சிவபெருமானைத் தில் லைக் கூத்தன் என்பார். ஆதலால் கூத்துக்கலையானது பழங்காலந்தொட்டுத் தமிழரின் மரபுக்கலையாக விளங்கி வந்துள்ளதுடன் பல வடிவங்களிலும் பரிணாமம் பெற்று மினிர்ந்து வந்துள்ளதெனலாம். கூத்து என்பது பழந்தமிழ்ப் பெயராகும். ஆடலும் பாடலும் இணைந்தே இக்கலை வடிவம் பற்றிப் பழந்தமிழ் இலக்கியங்களான சங்க இலக்கியங்களில் நிறையப் பேசப்பட்டுள்ளன.

சங்ககாலத் தமிழரிடையே கூத்துக்கலை சிறப்புடன் விளங்கி வந்துள்ளது. அக்காலத்தில் பல்வகைக் கூத்துக்கள் வழக்கில் இருந்துள்ளன. அக்காலத்தில் ஆடப்பட்டு வந்த பல்வகைக் கூத்துக்கள் பற்றி சிலப்பதிகாரம் அரங்கேற்று காடைவரிகள் பின்வருமாறு குறிப்பிடுகின்றன. ‘இருவகைக் கூத்தின் இலக்கணம் அறிந்து பல்வகைக் கூத்தும் லிலக்கினிற் புணர்த்தும்’ (பாடல் வரி:12,13) ஆக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த கூத்தாடும் கலைஞர்களைக் ‘கூத்தர்’ என்று குறிப்பிடுவார். இவர்களை முடியிடை முவேந்தர்கள் அன்புடன் ஆதரித்து மதிப்பளித்துப் பரிசில்கள் வழங்கி வந்துள்ளனர் என அறிய முடிகின்றது. ‘பாடுநர்க் கீத்த பல்புகழன்னே ஆடுநர்க் கீத்த பேரன்பின்னே’ என்று சங்கப் புலவர்களில் ஒருவரான பொத்தியர் என்பவர் நடுகல்லான கோப்பெருஞ் சோழனைப்(புறநானூறு. 22:1-2) பாடுகின்றார்.

சோழர் காலத்தில் கல்வெட்டுக்களில் 'தமிழ்க் கூத்து' என்று ஒரு பதம் காணப்படுகின்றது. இக்கூத்து கோயில்களில் ஆடப்பட்டமைக்குச் சான்றுண்டு.தஞ்சாவூர் மாணம் பாடிக் கல்வெட்டில் வீரநாராயணபுரக் கைலாசமுடைய மகாதேவருடைய கோயிலில் சித்திரை விழாவில் ஐந்து தடவைகள் தமிழ்க்கூத்து நடாத்தப்பட்டதாக அறியமுடிகின்றது. சோழர் காலத்தில் ஆரியக்கூத்து, தமிழ்க்கூத்து, சாந்திக்கூத்து, சாக்கைக்கூத்து போன்ற கூத்து வகைகள் ஆடப்பட்டன.

ஆத்தில் தமிழர் கூத்துக்கலை

இலங்கையில் தமிழர் 'கூத்துக்கலை' என்று பார்க்குமிடத்து மட்டக்களப்பு, திருக்கோணமலை, யாழ்ப்பாணம், மன்னார், வன்னிப் பிரதேசம், மலையகம்,சிலாபப் பிரதேசம் எனப் பாகுபடுத்திப் பார்ப்பது அவசியம். இப்பிரதேசங்களில் மலையகம் தவிர்ந்த ஏனைய பிரதேசங்களில் இன்று ஆடப்பட்டு வரும் கூத்து வடிவங்கள் தென்னிந்தியா விலிருந்தே இப்பிரதேசங்களுக்குப் பரவிய கூத்து வகைகளின் தொடர்ச்சி எனலாம்.

குறிப்பாக சோழர் பாண்டியர் காலங்களில் தென்னிந்தியாவில் வழக்கிலிருந்தே கூத்து வகைகளின் தொடர்ச்சியே ஈழத்தின் தமிழ்ப் பிரதேசங்களில் கி.பி பதினாலாம் நூற்றாண்டளவில் அறிமுகமாகி கி.பி பதினேழாம்,பதினெட்டாம் நூற்றாண்டுகளில் இன்றைய கூத்துக்களாக செழுமை பெற்று அந்தந்தப் பிரதேசங்களின் முதன்மை கலையாகவும்,மரபுக்கலையாகவும் விளங்கியிருந்தது. இதனை இன்னும் விளக்கமாகக் குறிப்பிடவேண்டியது அவசியமாகும்.

கி.பி பதின்மூன்றாம் நூற்றாண்டில் பொலநறுவை அரசு வீழ்ச்சியுற்றதைத் தொடர்ந்து வடக்கு,கிழக்கு மாகாணங்களில் ஏற்பட்ட அரசியல் மாற்றம் அதனைத் தொடர்ந்து இப்பிராந்தியங்களிற்கும், தென்னிந்தியாவிற்கு மிடையில் நிலை பெற்ற சமூக, கலை கலாசார உறவுகள் ஆகியன தென்னிந்தியப் பண்பாடு இப்பிராந்தியங்களில் நன்கு பரவுவதற்கு உதவின. இதற்கு முதலில் பாண்டியர் செல்வாக்கும் (கி.பி 1284-1310) பிற தென்னிந்தியச் செல்வாக்கும் காரணிகளாயின. இவற்றின் பின்னணியிலே தென்னிந்தியாவில் நிலவியிருந்த கூத்துவகைகள் ஈழத்தமிழரிடையேயும் அறிமுகமாகிப் பிரதேச ரீதியில் வழங்கி வந்தது. இவ்வாறு தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்து ஈழத்தில் தமிழர் பிரதேசங்களில் நிலவியிருந்த கூத்துக்கலையானது பதினெட்டாம்

நூற்றாண்டளவில் ஒவ்வொரு பிரதேசங்களிலும் வாழ்ந்திருந்த புலவர்கள், அண்ணாவிமார் என்போரால் அந்தந்தப் பிரதேசங்களின் தனித்துவம் பேணும் வகையில் அதாவது ஆட்டம், பாடல், தாளக்கட்டு மற்றும் வாழ்வியல் பண்பாட்டுக் கூறுகள் என்பன செம்மைப்படுத்தப்பட்டு மட்டக்களப்படுக்கத்து, வன்னிப்பிரதேசக்கூத்து, யாழ்ப்பாணக்கூத்து எனப் பல்வகைப்பட்டு நிலவி வந்தன என்பதே நிறைவான கருத்தாகும்.

ஆங்கிலேயர் இலங்கையில் தமது அரசியல் செல்வாக்கை நிலை நிறுத்தியிருந்த காலத்தில் (கி.பி 1803ல்) சிலாபம், நீர்கொழும்பு உள்ளிட்ட தமிழர் பிரதேசங்களில் கவின் கலைகளில் ஒன்றான ‘கூத்துக்கலையே’ ஈழத்தமிழர் மரபுக்கலையாகச் செழித்திருந்தது. தமிழ் மக்கள் ஒரு காலத்தில் சிறப்புடன் வாழ்ந்திருந்த பிரதேசம் நீர்கொழும்பு சிலாபப் பகுதி இதனை ஒரு தனி சிறு கலாசார பிரதேசமாகக் கொள்ளமுடியும். இங்கு இந்து மத சார்பான கூத்துக்களும் இன்று வரையில் ஆடப்பட்டு வருகின்றமை குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

�ழத்தமிழர்களின் தேசிய கலை வடிவமாக இன்று வழங்கிவரும் மரபுக்கலையான கூத்துக்கலையின் பெருமை பற்றி அண்ணாவியாரும் புலவருமான அமரர் க.வடிவேல் அவர்கள் புகழ்ந்துரைப்பதையும் நோக்கலாம்.

“பண்டைத் தமிழர் பாடி நடித்த கலை என் திசையும் போற்ற எழுந்த கலை- தண்டமிழில் முத்த கலையெங்களின் முத்துத் தமிழ் நாட்டுக் கூத்துக்கலை யென்றே கூறு”

கிழக்கிலங்கை கூத்து மரபு

கிழக்கிலங்கை நாட்டுக் கூத்து என்று குறிப்பிடப்படுமிடத்து திருமலை, மட்டக்களப்பு, அம்பாறை ஆகிய மாவட்டங்களில் ஆடப்பட்டு வரும் மரபுக் கூத்து பற்றியே குறிப்பிடுவதாகும். இவற்றில் திருகோணமலை மாவட்டம் தனியானதொரு பிரதேசமாக ஆய்வு செய்யப்படவேண்டியதாகும். இதேவேளை துரதிஸ்டவசமாகத் திருகோணமலையில் நிலவி வந்த கூத்துக்கலை பற்றிய தகவல்கள் ஏதனையும் பெறமுடியாதுள்ளது. ஆயினும் இம்மாவட்டத்தில் கடந்த காலங்களில் கூத்துக்கலை நிலவி வந்துள்ளது என்பதை உறுதியாகக் கூற முடியும்.

திருகோணமலை மாவட்டத்தின் தென்பகுதியில் குறிப்பாக வெருகல் சக்சிலம்பற்று,கிளிவெட்டி முதூர்,சம்பூர்,இலங்கைக்குத்துறை போன்ற இடங்களில் மட்டக்களப்பு கூத்தும் இம்மாவட்டத்தின் தென்பகுதிக் கிராமங்களில் யாழ்ப்பாணக்கூத்தும் ஆடப்பட்டு வந்திருக்கலாம் என்று எண்ணத்தோன்றுகின்றது. யாழ்ப்பாணக்கலாசாரப் பாதிப்பினையும் மட்டக்களப்பு கலாசார பாதிப்பினையும் சம அளவாகப் பெற்ற பிரதேசம் திருகோணமலையாகும். ஆதலால் இங்கு யாழ்ப்பாணப் பாதிப்பில் வடமோடி,தென்மோடி கூத்துக்களும் நிலவி வந்துள்ளன என்று கொள்ளலாம்.

திருகோணமலை கூத்துப்பற்றிக் குறிப்பிடும் ஆய்வாளர் திரு.சுகுமார் அவர்கள் திருகோணமலையில் யாழ்ப்பாணத்துக் காத்தான் கூத்தும்,மட்டக்களப்பு வடமோடி,தென்மோடி கூத்துக்களும் பயில் நிலையில் உள்ளன என்றும்,இருந்தாலும் வேதாள ஆட்டம் போன்ற தனித்துவமான ஆட்ட முறைகளும் இங்கு உள்ளன என்று மேலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

அடுத்து கிழக்கிலங்கையின் ‘மட்டக்களப்புக் கூத்து’ என்று குறிப்பிடப்படுமிடத்து,அம்பாறையை உள்ளடக்கிய மட்டக்களப்பு மாவட்டத்தில்(பண்ணைய)ஆடப்பட்டு வரும் வடமோடி,தென்மோடி என்ற இரு வகைக் கூத்துக்களையே குறிக்கும். இவற்றை விட சிறிய தொகையினவாக விளங்கும் விலாசம் என்னும் ஒரு வகைக் கூத்தும் இங்கு உண்டு.

கிழக்கிலங்கையின் மரபுக்கலையாக விளங்கும் ‘மட்டக்களப்பு’ கூத்தைப்பற்றி விரிவாக நோக்குமிடத்து ‘மட்டக்களப்பு’ என்ற சொல் வழக்கைப் பிரயோகிப்பதே பொருத்தமானதாகும். இலங்கைத் தமிழர் பூர்வீக காலம் முதல் செறிந்து வாழும் பிரதானமான நிலப்பகுதிகளில் மட்டக்களப்பும் ஒன்றாகும். மத்திய காலத்தில் ‘மட்டக்களப்புதேசம்’ என்ற சொல் வழக்கு உருவாகியிருந்தது. அது வடக்கிலும் கிழக்கிலும்,தெற்கிலும் வறையறையான எல்லைகளைக் கொண்ட நிலப்பகுதியாக அமைந்திருந்தது.

வடக்கில் வெருகலாலும்,தெற்கிலே கழுமனையும் அதன் எல்லை களாக அமைந்துள்ளன. இப்பண்ணைய மட்டக்களப்பில் உருவாகிச் சிறப்புடன் விளங்கியிருந்த மரபுக்கலையான வடமோடி,தென்மோடி என்ற கூத்துக்களையே மட்டக்களப்பு கூத்து என்று குறிப்பிடுவர்.

இம்மரபுக் கலை பற்றி விரிவாக நோக்க வேண்டியது காலத்தின் கட்டாயம் என்பதை மறுதலிக்க முடியாது.

கிழக்கிலங்கையின் மட்டக்களப்பில் ஆடப்பட்டு வரும் வடமோடி, தென்மோடி என்ற இருமோடிக் கூத்துக்களுக்குமிடையில் பெரிதும் வேறுபாடு காண்கின்றோம். குறிப்பாக இவற்றின் கதை போக்கு,ஆடல் வகை,தாளக்கட்டு(தாள ஒழுங்கு) உடை அணியும் முறை என்பன இந்த மாற்றங்களில் குறிப்பிடத்தக்கவைகளாகும். வடமோடி கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் போர் செய்து வெற்றி பெறுவதில் முடிவுறுவதனாய் இருக்கத் தென்மோடிக் கூத்துக்கள் காதற்கவை பயந்து(காதல் சூவை செறிந்தது) அக்காதல் கை கூடுவதில் முடிவனவாய் விளங்குகின்றன. மட்டக்களப்பில் ஆடப்பட்டு வந்த பழம் பெரும் வடமோடிக் கூத்துக்களில் சிறந்தனவாகக் கருதப்படும் இராம நாடகம், வீரகுமார நாடகம், தருமபுத்திர நாடகம், பய்பிரவாக நாடகம், பதினெட்டாம் போர், குருக்கேத்திரன் போர், சூரசம்ஹாரம், குசலவன் நாடகம், பாண்டவர் வனவாசம்,என்பனவற்றில் போர்க்கள் முடிவினைக் காணலாம்.

இதேபோன்று பழமையும் தென்மோடியில் சிறந்தனவாகவுள்ள அநிருத்தியநாடகம்,பவளவல்லி நாடகம்,அலங்கார ரூபன்நாடகம், வாளபீமன்நாடகம், நரேந்திரன் போன்ற கூத்துக்களில் காதல் வெற்றிபெறும் முடிவினையும் நாம் கருதிப்பார்த்தல் வேண்டும். வடமோடி,தென்மோடி என்ற இருவகைக் கூத்துக்களுக்குமிடையேயுள்ள இசை, ஆடல், பாடல்,அணிகலன்கள் என்பனவற்றின் வேறுபாடுகள் பற்றி பழம் பெரும் கூத்துக்கலைஞரும்,அண்ணாவியாரும்,கடந்த நாற்றாண்டில் புகழ் பெற்றிருந்தவருமான புலவர் க.வடிவேல் அவர்கள் இவ்வாறு குறிப்பிடுகின்றார்.

நாட்டுக் கூத்தின் இயல்பு தென்மோடிதான் சிறந்தது எனச் சிலரும்,வடமோடிதான் சிறந்தது எனச் சிலரும் குறிப்பிடுவர். தென்மோடியில் இல்லாத ஆட்டங்கள் அதாவது சிறப்பாட்டங்கள் வடமோடியில் உள்ளன. வடமோடியில் இல்லாத ஆட்டங்கள் தென்மோடியில் உள்ளன. வடமோடியில் ஒரு கூத்துக்கு ஒரே கட்டியகாரன்தான் வருவார். தென்மோடியில் இரண்டு கட்டியகாரன் வரவிருக்கும்.

தென்மோடியில் வசனம் கூட இசையோடுதான் சொல்வர். வடமோடியில் அப்படியில்லை பாட்டுக்கு முதல் பாட்டின் இசையை “நன்ன நன்ன

நான்னி நானா எனப்பாடிய பின்னரே பாட்டை அவ்விசையில் பாடுவர். வடமோடியில் அவ்வழக்கில்லை. இயல்பாகவே எடுத்த எடுப்பில் பாட்டைப் பாடுவர்.

ஆட்டத்தில் தென்மோடியில் ஆண்கள் துள்ளிக்குதித்து ஆடுவர். வடமோடியில் குறிப்பிட்ட இடத்தில்தான் குதித்தாடுவர். பேண் இருமோடி யிலும் கையசைத்தல் ஒரேமுறையில் தென்படும். அரங்கேற்றறுடையில் தென்மோடிக்காரர் முடியும் வடமோடிக்காரர் கீர்டமும் தரித்தாடுவர். பாட்டுக்கள் தென்மோடியை வடமோடியிலும், வடமோடிப்பாட்டைத் தென்மோடியிலும் பாட முடியும். தென்மோடியில் விருத்தம், தரு, பாட்டு, கொச்சகம், சிந்து, கலிப்பா, வெண்பா, போன்ற வகைகளும் வடமோடியில் விருத்தம், பாட்டு, கொச்சகம், தாழிசை, கலிப்பா, கந்தார்த்தம், அகவல், ஆனந்தக்களிப்பு, கும்மி, தரு போன்ற இராகங்களும் பரவி வரும். இவ்வாறு புலவர் திரு.க.வடிவேல் அவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்கள் தென்னிந்தியாவிலிருந்து யாழிப்பாணம் வந்து பின்னர் யாழிப்பாணப் பகுதியிலிருந்து மட்டக்களப்புப் பிரதேசத்திற்கு எடுத்துச் செல்லப்பட்டதாகச் சில ஆய்வாளர்கள் குறிப்பிடுகின்றனர். இது தவறான கருத்தாகும். தென்னிந்தியாவிலிருந்து இலங்கையின் தமிழர் பிரதேசங்களில் கூத்துக்கலை பரவிய காலத்தில் தென்னிந்தியாவையொத்த கலாசாரம், பண்பாடு என்பன மட்டக்களப்பு தேசத்திலும் நிலைத்திருந்தன. இதற்கான காரணம் தென்னிந்தியாவுடன் இப்பிரதேசம் கொண்டிருந்த நெருக்கமான சமூக கலை, கலாசார உறவுகளாகும். இக்காலத்தில் (கி.பி 14ம் 15ம் நூற்றாண்டுகள்) மட்டக்களப்பு(துறை) கல்லாறு (கல்லேறுமுனை) கல்முனை(கண்டுமுனை) திருக்கோவில் கந்தப் பாணந்துறை (தங்க கோள்)கோமாரி(குமரிமுனை) போன்ற துறைகள் பிரபலம் பெற்றிருந்தன. இத்துறைகளினுடாகவே அக்காலத்தில் தென்னிந்தியாவில் நிலவி வந்த கூத்துக்கலையும் மட்டக்களப்பை வந்தடைந்தது. இதனை நாம் ஏற்றுக்கொள்ள வேண்டும்.

இதே வேளை வடமோடி, தென்மோடிக்கூத்துக்கள் இந்தியாவிலிருந்து வந்தன என்றும் வட இந்தியாவில் ஆடப்பட்டது. வடமோடி என்றும் தென்னிந்தியாவிலிருந்து வந்தது தென்மோடி என்றும் ஆய்வாளர் சிலர் எழுதி வருகின்றனர். இதுவும் தவறானதாகும். இக்கட்டுரையில் ஏற்கனவே நான் குறிப்பிட்டது போன்று இங்கு அறிமுகமான

தென்னிந்தியக் கூத்துக்கலையிலிருந்து மட்டக்களப்புப் புலவர், அண்ணாவிமார் என்போரால் வடிவமைக்கப்பட்ட இரு வகைக்கூத்து வடிவங்களே வடமோடி,தென்மோடி என்பனவாகும்.

ஸழத்தின் தமிழர் பிரதேசங்களில் நிலவி வரும் கூத்துக்கலையின் அடித்தளம் அல்லது பிறப்பிடம் அல்லது தோற்றும் தென்னிந்தியா என்றாலும் வட்டக்களரியில் விடிய விடிய ஆப்பட்டு வந்த வடமோடி, தென்மோடி என்ற மரபுவழிக் கூத்துக்களின் தாயகம் கிழக்கிலங்கையின் மட்டக்களப்பு தேசமேயாகும்.

இநத இரு வகைக் கூத்துக்களில் எந்த வகை முதலில் தோன்றியது என்று நோக்குமிடத்து தென்மோடிக்கூத்துக்களே முதலில் தோன்றியது என்று கூத்துக்கலை ஆய்வாளர்களில் ஒருவரும், மரபுக்கலைஞரும் அண் ணாவியருமான திரு.மு.கணபதிப் பிள் ஸன் அவர் கள் குறிப்பிடுகின்றார். மோடி என்பது சாயல் (style) என்றும் பொருள்படும். இருமோடிக் கூத்துக்களிலும் வசனம், பாடல், ஆட்டம், ஓப்பனை, அலங்காரம்,பிறபாட்டு என்பன வேறுபாட்டைக் காட்டி நிற்கின்றன.

இவை மட்டுமின்றி தென்மோடிக் கூத்துக்களில் சங்கமருவிய காலத்தில் இலக்கியங்களில் காணப்பட்ட சொற்கள் காணப்படுவதோடு அகத்துறை சார்ந்த நிகழ்வுகள் கொஞ்சம் வெளிப்படையாகவே காணப்படுகின்றன. ஆனால் வடமோடியில் இதற்கு பிறப்பட்ட காலத்து இலகு நடைச் சொற்களே காணப்படுகின்றன. ஆதலால் தென்மோடிக் கூத்துக்கள் காலத்தால் முற்பட்டவை என்று கொள்ள முடியும் என்று இவர் மேலும் குறிப்பிடுகின்றார்.

இதே வேளை வடமோடி,தென்மோடி என்ற பிரிவு எப்படி ஏற்பட்டது என்பதற்கு புதியதொரு கருத்தையும் அதற்கான சான்றுகளையும் இவர் குறிப்பிடுகின்றார்.

மிகப் பழங்காலத்தில் கிழக்கிலங்கையின் தென்பகுதியிலே குடிசன நெருக்கமுள்ள பேரூர் களும் நகரங்களும் அமைந்து ஆட்சி அதிகாரங்களும் நடைபெற்றிருந்தன. ஒல்லாந்தர் காலத்தில் “புளியந்தீவு” கோட்டை கட்டி ஆட்சி ஏற்பட்ட பின்னரே தற்போதய மட்டக்களப்பில் (நகரப் பகுதி) மக்கள் குடியேறி வாழத் தொடங்கினர்.

பண்டைய மட்டக்களப்பு பிரதேசம் தற்போது அம்பாறை மாவட்டத்திலுள்ள அடங்கிவிட்டது. பட்டிப்பள்ளியாறு(கல்லோயா)தம்பட்டை, திருக்கோவில், சங்கமன் கண்டி, உகந்தைமலை, வீரமுனை, மணல்பிட்டி, நாப்பிட்டி முனை, மண்முனை, என்பன தென்பகுதியிலிருந்த ஊர்கள் இதைக் கல்வெட்டுப் பாடல்கள், மட்டக்களப்பு மான்மியம் என்னும் நூலாலும் அறியலாம்.

இப்பகுதியில் பல பண்டிதர்களும், புலவர்களும் வாழ்ந்துள்ளனர். இயிலிசை நாடகம் செழித்து வளர்ந்தது. எனவே நமது கூத்துக்கள் மட்டக்களப்பு மண்ணுக்கே சொந்தமானவை என்பதை நாம் ஏற்றுக் கொள்ளவேண்டும். மட்டக்களப்புத் தென்பகுதியில் தென்மோடிக் கூத்தும், வடபகுதியில் வடமோடிக்கூத்தும் தோன்றின என்பதையும் நாம் ஏற்றுக்கொள்ளத்தான் வேண்டும் என்பதற்கு இன்னும் ஒரு ஆதாரம் ‘தென்மோடி’ பழக்கக்கூடிய அண்ணாவிமார்களில் அதிகம் பேர் அக்கரைப்பற்று, கோளாவில் போன்ற ஊர்களில் இருந்துள்ளனர். ஆரையம் பதிக்கு வந்து வாளபீமன் அலங்காரரூபன் போன்ற தென்மோடிக்கூத்துக்களை பழக்கியவர் கோளாவிலைச் சேர்ந்த அண்ணாவியார் ஆவர்.

திரு.மு.கணபதிப்பிள்ளையவர்களது மேற்குறிப்பிட்ட கருத்தினை ஏற்றுக்கொள்ள முடியும். இதற்கான ஆதாரங்களைக் குறிப்பிட வேண்டியது அவசியமாகும். ஏனெனில் இப்பெரியாரது காத்திரமான கருத்துக்கு வலுக்கேள்க்க இவை உதவும் என்பது எனது நம்பிக்கையாகும்.

பண்டைக்காலத்தில் நகர நாகரிகம் செழித்திருந்த பிரதேசமாகவும் சிற்றார்கள், பேரூர்கள், ஆலயங்கள் நிறைந்த பிரதேசமாகவும் கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பின் தென் பிரதேசம் விளங்கி வந்துள்ளது.(இன்றைய அம்பாறை மாவட்டம்) பண்டைய இலங்கை வரலாற்றில் மட்டக்களப்பின் அரசியல் மையம் இப்பிரதேசத்தில் குவிந்திருந்தது. வரலாற்று நூல்கள், கல்வெட்டுக்கள், கல்வெட்டுப் பாடல்கள், தொல்லியல் சான்றுகள் என்பன இதனை உணர்த்துகின்றன.

இத்துணை வரலாற்றுச் சிறப்பினைக் கொண்ட இப்பிரதேசத்தில் கடந்த பல நூற்றாண்டுகளாகக் காலத்துக்குக் காலம் புலவர்கள் பலர் தோன்றி இலக்கியங்கள் உருவாக்கி வந்துள்ளனர். இவ்வாறு மட்டக்களப்பின் தென்பிரதேசத்தில் இலக்கியம் நிலவி வந்த

இடங்களாக திருக்கோவில், பாணகை, தம்பிலுவில், தம்பட்டை, பட்டிநகர், பனங்காடு, கோளாவில், அட்டப்பள்ளம்(சிங்க புரி) நின்தவூர், சம்மாந்துறை, வீரமுனை, காரைதீவு, துறைநீலாவனை, பாண்டிருப்பு ஆகியவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

இந்த இடங்களில் அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த புலவர்கள், பண்டிதர்கள், கவிஞர்கள் என்போர் ஏராளமான இலக்கியங்களை உருவாக்கி வந்துள்ளனர். பாமரக் கவிஞர்களால் உருவான வாய் மொழி இலக்கியங்களும் நிலவி வந்துள்ளன. இவற்றில் பக்தி, அகத்துறை தொழில், கண்ணகி வழிபாடு, கலைகள் எனப் பல்துறை சார்ந்த இலக்கிய வடிவங்கள் அடங்கும். இவை ஏட்டுச்சுவடிகளாகவும், வாய்மொழியாகவும் நிலவி வந்துள்ளன. தனித்துவமான இலக்கிய மரபொன்று இப்பிரதேசத்தில் இருந்துவந்துள்ளதனலாம்.

மட்டக்களப்பில் இன்று காணக்கிடைக்கும் பழந்தமிழ் கிராமிய இலக்கியங்களுள் ஒன்றான “தம்பிலுவில் மழைக்காவியம்” கண்டிமன்னன் இரண்டாம் இராஜசிங்கன்(கி.பி1635-1687)காலத்தில் வாழ்ந்த ‘கண்ணப்பர்’ என்ற தம்பிலுவில் புலவரால் இயற்றப்பட்டது. ‘தம்பட்டை’ கிராமத்தைச் சேர்ந்த புலவரொருவர் கண்டி நகர் சென்று மன்னன் ஸ்ரீ வீர நரேந்திர சிங்கன் (கி.பி1707-1739) சந்தித்து அவனைப் புகழ்ந்து “நரேந்திரசிங்கன்பள்ளு” என்ற இலக்கியத்தைப் பாடிப் பரிசும் பெற்றுள்ளார்.

இதே போன்று கண்டி சென்று ஸ்ரீ விஜயராஜசிங்கனின் (கி.பி1739-1747)அரசு பவனியைக்கண்டு களித்துத் திரும்பிய பின்னர் தம்பிலுவில் புலவரால் இயற்றப்பட்டதே “இராஜசிங்கன் பள்ளு” என்ற இலக்கிய மாகும். அட்டப்பள்ளம் கிராமத்தைச் சேர்ந்த புலவரொருவரால் சிங்காரபுரியமன்” காவியம் என்ற இலக்கியம் கொத்தி ஸ்ரீ இராஜசிங்கன் காலத்தில் (கி.பி1747-1782) இயற்றப்பட்டுள்ளது. இவ்வாறு அக்காலத்தில் ஏராளமான இலக்கியங்கள் மட்டக்களப்பின் தென்பிரதேசத்தில் தோன்றியுள்ளன.

இக்கால கட்டத்திலேயே இப்பிரதேசத்தில் செழித்திருந்த இலக்கியச் சூழலின் பின்னணியில் இங்கு நிலவியிருந்த கூத்துக்கலையிலிருந்து தென்மோடிக் கூத்துக்கள் தோன்றின. இதனைத் தொடர்ந்து மட்டக்களப்பின் வட பிரதேசத்தில் வடமோடிக்கூத்துக்கள் தோற்றம் பெற்றன.

தென் பிரதேசத்தில் தோன்றிய கூத்துக்களில் அலங்காரரூபங், வாளப்பீமன் ஆகிய கூத்துக்களை திருக்கோவில் தம் பிலுவில் கிராமத்தைச் சேர்ந்த ‘கணபதி ஜீயர்’ இயற்றியுள்ளார். கோளாவிலைச் சேர்ந்த புலவரொருவர் வீரகுமாரன் கூத்தை இயற்றினார். 1860^ஆ பிறந்த சம்மாந்துறையைச் சேர்ந்த வீரபத்திரச்செட்டி நாகமணி என்ற புலவர் எதிர்மன்னசிங்கம் என்ற சம்மாந்துறை வன்னிமையின் வேண்டுகோளின்படி ‘சாரங்கதாரன்’ என்ற தென்மோடிக் கூத்தை இயற்றி அவரிடமிருந்து பரிசினையும் பெற்றுள்ளார்.

இக்கூத்தில் இலக்கியச் சுவையும் கற்பனை வளமும் மிக்க பாடல்கள் நிறைந் திருந்தன. இக்கூத்தில் ஒரு பெண் ணின் கண்களின் அழகைப்பற்றி இவ்வாறு வர்ணித்துள்ளார்.

“நீலமோவேலோ நெடுக்கடலோ பாற்கடலின் ஆலமோ மாவடுவோ அந்தகனோ அம்பதுவோ கோலமுடன் என் மனதைக் கொள்ளள கொள்ளும் கண்களிரண்டும்”

இவரைப் போன்று கடந்த நூற்றாண்டில் திருக்கோவில் தம்பிலுவிலில் வாழ்ந்திருந்த வில்லியம்பிள்ளை என்ற புலவர் தென்மோடியில் ‘பவளேந்திரன்’ என்ற கூத்தை இயற்றி அதனைப் பயிற்றுவித்து 1914ல் அரங்கேற்றம் செய்துள்ளார் என அறிய முடிகிறது. பொதுவாக தென்மோடிக் கூத்துக்களை இயற்றவும் அதனைப்பழக்கவும் தெரிந்த புலவர்கள், அண்ணாவிமார் என்போர் மட்டக்களப்பின் தென் பிரதேசத்திலேயே வாழ்ந்துள்ளனர்.

குறிப்பாகத் தம்பிலுவில் திருக்கோவில் கோளாவில் தம்பட்டை, அக்கரைப்பற்று, காரைதீவு ஆகிய ஊர்களில் புகழ் பூத்த தென்மோடிக் கூத்து அண்ணாவிமார் வாழ்ந்து வந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது. க.வை.சரவணமுத்து திரு.உ.வில் லியம்பிள்ளை சின்னக்குட்டி அண்ணாவியார் (திருக்கோவில் தம்பிலுவில்) திரு.தாமோதரம்பிள்ளை (கோளாவில்) இராமர் அண்ணாவியார், காட்டியர் வேலுப்பிள்ளை, மாணாகப்போடி அண்ணாவியார், திரு.ஆ.வேலுப்பிள்ளை(அ.பற்று) என்போர் கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதி வரை வாழ்ந்த தென்மோடிக் கூத்து அண்ணாவிமார்களில் சிலராவார்.

மேற்குறிப்பிட்ட கலை இலக்கியத்தொல்லியல் மற்றும் வரலாற்றுச் சான்றுகள் மூலமாகக் கிழக்கிலங்கையின் மட்டக்களப்பில் (அம்பாறை

யை உள்ளடக்கிய) ஆடப்பட்டு வரும் தென்மோடி, வடமோடி என்ற கூத்து வடிவங்கள் இப்பிரதேசத்திலேயே தோன்றி வளர்ச்சியற்று வந்துள்ளதுடன் இப்பிரதேசத்தின் பாரம்பரிய மரபுக்கலையாகவும் விளங்கி வருகின்றது என்பதே நிறைவான கருத்தாகும்.

முட்டக்களப்பு மக்களிடையே கூத்துக்கலையானது இம்மக்களின் சமூக விழுமியமாகவும் மிளிர்ந்து வந்துள்ளது. இது பற்றி பத்திரிகைகளில் கூத்துக்கலை ஆய்வாளர்களான திரு.இரா. நாகலிங்கம் (அண்புமணி) நா.நவநாயகமூர்த்தி செல்வி.க.தங்கேஸ்வரி, மகிழைமேகேசன், தேநிற்றத் தீவு தேநூரான் க.தருமெரத்தினம், கலைமணிமுனாகானா முதலியோர் களும், ஆர்வலர்களும் நன்கு எடுத்துரைத்துள்ளனர். இவ்வாறு ஆய்வாளர் செல்வி க.தங்கேஸ்வரி அவர்கள் குறிப்பிடு வதையும் நோக்கலாம்.

கூத்துப் யழக்கலை அரங்கேற்றமும்.

குடந்த காலத்தில் அதாவது கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியில் (1950களில்) மட்டக்களப்புக் கிராமங்களில் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்கள் பெரும்பாலும் அக்கிராமங்களில் வாழ்ந்து வந்த விவசாயிகள், தொழிலாளிகள் என்போரின் ஒய்வு நேரங்களில் பழக்கி அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டவைகளாகும். கூத்துப்பழக்கத் தொடங்குதல் என்பது ஒரு சமயச் சடங்காக இடம்பெறும். கூத்தாடு வதற்காக வட்ட வடிவமாக அமைக்கப்பட்ட களரியில் இது இடம்பெறும். இதனைத் தொடர்ந்து கூத்தைப்பழக்கி அரங்கேற்றமும் வரை அதனை நிர்வகிக்க வேண்டி நிர்வாகிமனேஜர் உள்ளிட்ட சபையான்று நிறுவப்படும். இச்சட்ட திட்டங்களை மதித்துக் கூத்தைப் பயின்று அரங்கேற்றம் செய்ய ஒவ்வொரு கலைஞரும் உறுதி செய்வர். இதனைச் சட்டம் கொடுக்கும் நிகழ்ச்சி என்பர்.

கூத்தைப் பழக்கும் காலங்களில் கூத்து நடிகர்கள் அண்ணாவியரை மதித்து அவர் சொற்படி நடப்பர். இதனை நிர்வாக சபை மேற்பார்வை செய்யும். நடிகர்களைக் கொண்டு நன்கு கூத்தைப் பழக்கிய பின்னர் தொடர்ந்து சலங்கை கட்டுதல் இடம்பெறும். இந்நிகழ்வில் கூத்து ஆடுபவர்கள் அனைவரும் தமது கால்களில் முதன் முதலாகச் சலங்கை அணிந்து ஆடுவர். உறவினர்கள், நண்பர்கள், பிரமுகர்கள் என எல்லோருக்கும் வெற்றிலை பாக்கு வைத்து அழைப்பு விடுத்து சலங்கை அணி விழா விமர்சனயாக இடம்பெறும்.

இவ்வேளை உறவினர்களும், நண்பர்களும், பெரியோர்களும் சென்று கூத்து ஆடும் கலைஞர்களை உற்சாகப்படுத்தி, வெடிகொளுத்தி, மாலைகள் அணிவித்து சால்வை கட்டி சன்மானம் வழங்கிக் கொரவிப்பதுண்டு. அத்துடன் சில பெரியார்கள், பிரமுகர்கள் என்போர் கூத்தைப் பழக்கிய அண்ணாவியர் மத்தள அடிகாரர் ஆகியோருக்கும் இம்மரியாதைகளைக் கொடுத்து கொரவிப்பர்.

இதனைத் தொடர்ந்து மூன்று நான்கு களாகிளில் (தடவைகள்) பழக்கிய பின்னர் அடுக்குப்பார்த்தல் (ஒத்திகை) நிகழ்ச்சி நடைபெறும். அதற்குப் பின்னர் நல்லதொரு தினத்தில் ஊர்க்கோவில் முன்றவில் அல்லது பொதுவானதொரு இடத்தில் அரங்கேற்று விழாவினைச் செய்வர். இவ்வேளையில் அக்கிராமமே ம்கிழ்ச்சியில் தினைத்திருக்கும். கிராமமக்கள் குடும்பம் குடும்பமாக இருந்து கூத்தைப் பார்த்து மகிழ்வர். கூத்துக்களாரி அமைந்தள்ள இடத்தைச் சூழவுள்ள பகுதிகளில் தற்காலிக தேநீர் கடைகள் காணப்படும் கடலை, வடை போன்றவற்றை விற்பனை செய்யும் வியாபாரிகளும் ஆங்காங்கே காணப்படுவர். இவ்வேளையிலும் கூத்தாடும் கலைஞர்கள், அண்ணாவியார், மத்தளஅடிகாரர் என்போர் உறவினர், நண்பர் பிரமுகர் ஆகியோரால் மாலைகள், சால்வைகள் அணிவித்துக் கொரவிக்கப்படுவர்.

அடுத்த நாள் காலையில் கிராமத்துப் பெரியவர்கள் (மனேஜர், நிர்வாகத்தினர்) உட்பட கூத்தாடும் கலைஞர்கள், அண்ணாவியர் மற்றும் கலைஞர்கள் வீடு வீடாகச் சென்று ஆடுவர். அத்தருணத்தில் கிடைக்கும் அன்பளிப்புப் பணம் அண்ணாவியருக்கு வழங்கப்படும். இவை அக்காலம் நிலவி வந்த வழக்கங்கள் அல்லது மரபுகளாகும். கூத்துக் களாரி கூத்துக்கள் வட்டக்களாரியிலேயே ஆடப்பட்டு வந்தன. கூத்து அரங்கேற்றும் இடம்பெறும் வேளையில், சுற்றிவரக் கம்பங்கள் நடப்பட்ட களாகிளின் மேல் துணிகளால் (சேலைகள்) வெள்ளை கட்டப்பட்டிருக்கும். (மேற்கட்டி)கூத்தாடும் இக்களாரி(மேடை) சுற்று உயர்மாகவிருப்பதற்கு மன்னினால் உயர்த்தப்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு நிர்மாணிக்கப்பட்ட கூத்து அரங்கையே கூத்து களாரி என்று குறிப்பிடுவர். இதற்கு ஒரு வாசல் இருக்கும். இவ்வாசலின் வழியாகவே கூத்துக்கலைஞர்கள் களாக்கு வந்து போவர். இக்களாரிக்கு வெளிச்சம் கொடுக்க வேண்டித் தூண் கம்பக்களுக்கிடையில் என்னைய விளக்குக்கள்(பெற்றோல் மெக்ஸ்) ஏற்றப்பட்டிருக்கும். இவ்வாறு அமைக்கப்பட்ட'வட்டக்களாரி' களிலேயே அக்காலத்தில் கூத்துக்கள்

ஆப்பட்டு வந்தன. இவற்றை அக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த கிராம மக்கள் விடிய விடிய கண் விழித்திருந்து கண்டு களித்து வந்துள்ளனர்.

சமூக விழுமியம்

முட்க்களப்புக் கூத்துக்கலையானது கிராமிய மக்களின் வாழ்வியலுடன் இணைந்ததாக நிலவி வந்துள்ளது. அத்துடன் செல்வாக்குப் பெற்ற கலையாகவும் விளங்கியிருந்தது. இவற்றின் பேறாகக் கிராமிய மக்களிடையே ஒற்றுமை, அன்பு, சகோதரத்துவம் என்பன சிறந்திருந்தன. நீதி நெறிமுறைகள் செழித்திருந்தன.

புராண, இதிகாசப் பாத்திரங்களை மக்கள் நன்கறிந்திருந்தனர். இந்து சமயத் தெய்வங்களுடன் இராமன், கிருஷ்ணன், கண்ணன், தருமர் என்போரையும் போற்றி வந்தனர். அரிச்சந்திரனையும் நினைவில் கொண்டிருந்தனர். சத்தியம், தருமம், நீதி, ஒழுக்கம் ஆகியன தழைத்திருந்தன. மக்களிடையே தெய்வபக்தி மேலோங்கியிருந்தது. பணிவு, அடக்கம், பொறுமை, நேர்மை ஆகிய நற்பண்புகள் இளைஞர்களிடையே நிலவியிருந்தன. இவற்றின் பயனாகக் கிராமமக்களிடையே நிம்மதியான வாழ்வும் நிலைத்திருந்தது.

இதற்கான காரணம் அக்காலத்தில் கிராமங்களில் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்களில் பெரும்பாலானவை புராண, இதிகாச நிகழ்ச்சிகளுடன் தொடர்புடையனவாகவும் நீதி, நேர்மை என்பனவற்றை வலியுறுத்தும் கூத்துக்களாக விளங்கியிருந்தமையேயாகும். மேலும் சத்தியத்தை வெற்றி பெறச் செய்யும் விதமாகவும் கூத்துக் கதைகள் வடிவமைக்கப்பட்டு வந்ததும் காரணிகள் எனலாம்.

ஒரு கிராமத்தில் கூத்து ஒன்று நடைபெற்றால் அதனைத் தொடர்ந்து அக்கூத்தில் சிறப்பாகப் பாடித் திறமையாக ஆடிய கலைஞர்கள் அவ்பூரில் செல்வாக்குப் பெற்றவர்களாகிவிடுவர். உதாரணமாக சூசலவன் என்ற கூத்தில் (1950)ல் சீதையாக ஆடியவர் சீதை சின்னத்தம்பி என்றும் இராமராக ஆடியவர் இராமர் கந்தக்குட்டி என்றும் இல்ட்குமணனாகச் சிறப்பாகப் பாடி ஆடியவர் லெட்குமணன் சின்னத்தம்பி என்றும் அவர்களது பாத்திரப் பெயர்களைச் சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொண்டு அழைக்கப்பட்டு வந்ததையும் நான் அறிவேன்.

இதே போன்று கூத்தாடிப் புகழ் பெற்ற பல கலைஞர்கள் அவர்கள் ஆடிய பாத்திரங்களின் பெயர்களைக் கொண்டு தங்கள் இறுதிக்காலம் வரையும் அப்பெயர்களுடன் வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். துரியோதனன் சங்கரப்பிள்ளை, துச்சோதனன் வயிரமுத்து திரோபதை தங்கராசா, சகுனி சாமித்தம்பி., குருக்கேத்திரன் நாகமணி போன்றவை இப்பெயர்களில் சிலவாகும்.

கூத்துக்களில் பங்கேற்று சிறப்பாகப் பாட ஆடிய இளங்கலைஞர்கள் கிராமத்தில் புகழ் பெற்றிருந்ததையும் அவர்களைக் கணவனாக அடையக் கண்ணியர்களும் மாப்பிள்ளையாக அவர்களது தந்தையரும் விழும்பிய சம்பவங்கள் ஏராளம் எனலாம். ஊதாரணமாக 1946ல் அரங்கேறிய சயிந்தவன் கூத்தில் ஆடிய இளங்கலைஞர்களான திரு.தங்கராசா திரு.நாகமுத்து போன்றோரின் திருமணங்கள் இக்கூத்தின் மூலம் அவர்கள் பெற்றிருந்த புகழ் காரணமாக நிகழ்ந்தவையாகும்.

சயிந்தவன் கூத்தில் எனது தந்தையாரான திரு.மா.நாகமுத்து சயிந்தவன் பாத்திரம் ஏற்று மிகச் சிறப்பாகப் பாட ஆடியிருந்தாராம். இதனைத் தொடர்ந்து 1947ல் எனது தாயாரைத் திருமணம் புரியும் சந்தர்ப்பம் இக்கூத்தில் அவர் பெற்றிருந்த புகழ் காலணமாகக் கிடைத்ததாக எனது தாயார் என்னிடம் ஒரு சமயம் குறிப்பிட்டுள்ளார். எனது தந்தையாருக்கு சயிந்தவன் நாகமுத்து என்ற சிறப்புப் பெயர் நீண்ட காலம் வரை நிலவியிருந்தது.

ஆக்கால கிராமிய சமூக வாழ்வியலுடன் பின்னிப்பினைந்து சிறப்புடன் விளங்கியிருந்த கூத்துக் கலையானது வாணைவி, தொலைக்காட்சி போன்ற ஊடகங்களின் செல்வாக்குப் பரவியிராத அக்காலத்தில் அக்கால கிராமிய மக்களின் பொழுது போக்குக் கலையாகவும், அம்சமாகவும் விடிய விடிய ஆடும் கூத்துக்களே மிளிந்து வந்தன. ஆலய உற்சவ காலங்களிலும், சிவராத்திரி போன்ற சமய நாட்களிலும் சித்திரை போன்ற பண்டிகை நாட்களிலும் இடம் பெற்று வந்த இக்கூத்துக்கள் கலாசார விழாக்கள் போன்று விளங்கி வந்தன எனலாம்.

மட்டக்களப்பு மரபுக்கூத்து மையங்கள்

கிழக்கிலங்கையின் மட்டக்களப்பில் அமைந்துள்ள பழந்தமிழ்க் கிராமங்களிலெல்லாம் வடமோடி, தென்மோடி என்ற மரபுக்கூத்துக்கள்

ஆடப்பட்டு வந்துள்ள போதும் கூத்துக்களைப் பழக்கவும், இயற்றவும், திறம்பட ஆடவும் வல்லலர்கள் பலர் அக்காலத்தில் திருக்கோவில், தம்பிலுவில், அக்கரைப்பற்று, கோளாவில், காரைதீவு, கருதாவளை, மண்டூர், ஆரையம்பதி, வந்தாறுமூலை போன்ற ஊர்களிலேயே வாழ்ந்து வந்துள்ளனர்.

இவ்வாறு அக்காலத்தில் மட்டக்களப்பின்(அம்பாறை உள்ளிட்ட) பழந்தமிழ்க் கிராமங்களிலெல்லாம் கூத்துக்கலை நிலவியிருந்த போதும் இந்த இடங்களையெல்லாம் ஒன்றிணைத்து நோக்குமிடத்து பண்டு தொட்டுக் கூத்துக் கலையானது பிரதேச ரீதியாக வளர்ச்சியற்று சிறப்புன் விளங்கி வந்த மட்டக்களப்பு மரபுக் கூத்து மையங்களை இனங்காண முடியும்.

இந்த வகையில் தெற்கே தம்பிலுவில், திருக்கோவில், தம்பட்டை, வினாயகபுரம் ஆகிய கிராமங்களை உள்ளடக்கிய திருக்கோவில் பிரதேசம், அக்கரைப்பற்று, கோளாவில், பனங்காடு ஆகிய கிராமங்கள் உள்ளிட்ட இன்றைய ஆஸையடிவேம்பு, மண்டூர், பஞ்சாமம், போரதீவு, வெல்லாவெளி உள்ளிட்ட பிரதேசம், கன்னன்குடா, முதலைக்குடா போன்ற பிரதேசங்கள் உள்ளிட்ட படுவான் கரை, ஆரையம்பதி பிரதேசம் ஆகியனவற்றைக் குறிப்பிடலாம்.

திருக்கோவில் பிரதேசத்தை முதலில் நோக்குமிடத்து கி.பி. பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதியிலிருந்து இங்கு கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளன என்று உறுதி செய்யலாம். ஆயினும் இப்பிரதேசத்தில் கிபி1900ம் ஆண்டு வரையுள்ள காலப்பகுதியில் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்கள் புலவர்கள், அண்ணாவிமார் என்போர் பற்றிய தகவல்கள் எதனையும் பெற்றுமுடியாதுள்ளது. கிபி1900ம் ஆண்டு தொடக்கம் இப்பிரதேசத்தில் நிலவியிருந்த கூத்து மரபு பற்றி ஆய்வுகள் வாயிலாக விபரமாக அறிய முடிகின்றது.

இப்பிரதேசத்தில் 1900-1986 வரையுள்ள காலத்தில் ஏராளமான கூத்துக்கள் பழக்கப்பட்டு அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. 1945ம் ஆண்டு வரை தென்மோடிக் கூத்துக்களே பெருமளவில் ஆடப்பட்டு வந்தன என்பதை அறிய முடிகின்றது. தம்பிலுவில், திருக்கோவில் கிராமங்கள் கிழக்கிலங்கையில் தென்மோடியை எழில் செய்த பழந்தமிழ் கிராமங்கள் என்று அமரர் பண்டிதர் திரு.வி.சி. கந்தையா அவர்கள் குறிப்பிடுவதையும் நோக்கலாம். 1945ம்

ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் வடமோடிக் கூத்துக்கள் பெருமளவில் ஆடப்பட்டு வந்த போதும் அலங்காரரூபன் போன்ற தென்மோடிக் கூத்துக்களும் செல்வாக்குப் பெற்றிருந்தன.

இக்காலத்தில் (1900-1986) வாழ்ந்திருந்த உவில்லியம் பிள்ளை (1891-1961) என்ற நாடகப் புலவர் 'கண்டிராசன்' (1912) என்ற வடமோடிக் கூத்தையும் 'பவனேந்திரன்' (1914) என்ற தென்மோடிக் கூத்தையும் விலாச மெட்டில் புவனேந்திரன் (1956) நச்சுப்பொய்கை(1959) ஆகிய கூத்துக்கலையும் சங்கீதபூசணம் திரு.சி. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் 'காமதேனு பர்வதம்' (1955) என்ற புகழ் பெற்ற வடமோடிக் கூத்தையும் இயற்றியுள்ளார்.

தம்பட்டை கிராமத்தைச் சேர்ந்த நாடகப் புலவரும் அண்ணாவியா ருமான் திரு. மு. இராசையா அவர்கள் புலேந்திரன் களவு மாலை(1958) அருச்சனை தீர்த்தயாத்திரை(1962) ஆகியவைற்றை இயற்றியுள்ளார். திரு.க.கிருஸ்னபிள்ளை என்ற புலவர் வள்ளியம்மன் திருணம்(1974) ஆரவல்லி சூரவல்லி(1975) நொண்டி(1976) மனோகரி திருமணம்(1978) போன்ற கூத்துக்களை இயற்றியுள்ளார்

திரு.உவில்லியம் பிள்ளை திரு.க.வெ.சரவணமுத்து திரு.மா. சின்னத்தம்பி, விசிறி அண்ணாவியார் திரு.தாமோதரம்பிள்ளை, திரு.தம்பிப்பிள்ளை திரு.வே.கந்தயா, திரு.தில்லைநாயகம், திரு.க.கிருஸ்னபிள்ளை, திரு.சின்னக்குட்டி, திரு.வே.கந்தசாமி, திரு.கா.இளையதம்பி, திரு.மு.இராசையா, திரு.தம்பிழையா, போன்றோர் இக்காலத்தில் புகழ் பெற்றிருந்த அண்ணாவிகளில் சிலராவர்.

இக்காலத்தில் இங்கு செழித்திருந்த கூத்துக்கலை பற்றி தினகரன் நாளிதழ்களில் பிரசுரமான முறையே திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் நாட்டுக் கூத்து(27.10.1996) திருக்கோவில் பிரதேசத்தில் நாட்டுக்கூத்து(12.01.1997) ஆகிய எனது ஆய்வுக் கட்டுரைகளிலும் தமிழ்வில் கண்ணகி வழிபாடு(1999) என்ற எனது நூலிலும் விபரமாகக் கண்டு தெளியலாம்.

அடுத்து அக்கரைப்பற்று(தமிழ்ப்பகுதி) கோளாவில், பனங்காடு ஆகிய பழந்தமிழ்க் கிராமங்களை உள்ளடக்கிய இன்றைய ஆலையாடிவேம்புப் பிரதேசத்தில் கிபி.பதினெட்டாம் நூற்றாண்டு தொடக்கம் கூத்து மரபு நிலவி வருகின்றது. ஆரம்பகாலத்தில் தென்மோடிக் கூத்துக்களே

இயற்றக் கூடிய ஆசிரியர்களும் பழக்கக்கூடிய அண்ணாவிமாரும் இங்கு வாழ்ந்து வந்துள்ளனர். இதனைச் செவிவழிச் செய்திகள் வாயிலாக அறிய முடிகின்றது.

பத்தொன்பதாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து (1880களில்) வடமோடி, தென் மோடி ஆகிய இரு வகைக் கூத்துக்களும், அக்கரைப்பற்று கோளாவில் ஆகிய கிராமங்களில் ஏராளமாக ஆடப்பட்டு வந்துள்ளன. இக்காலத்தில் இங்கு கூத்துக்களை செழித்திருந்ததுடன், பிற ஊர் களுக்கும் சென்று கூத்துக்களைப் பழக்கவல்ல அண்ணாவிமாரும் வாழ்ந்திருந்தனர். அக்கரைப்பற்று பிள்ளையார் கோயில் முன்றல் கோளாவில் பிள்ளையார் கோயில் முன்றல் ஆகியவற்றில் வட்டக்களாரிகள் அமைக்கப்பட்டுக் கூத்துக்கள் விடிய ஆடப்பட்டு வந்தன.

கடந்த இருபதாம் நூற்றாண்டில் (1900-2000) இப்பிரதேசத்தில் வாழ்ந்திருந்த அண்ணாவியாரான காடியர் வேலுப்பிள்ளையவர்கள் தென்மோடிக் கூத்துக்களைப் பழக்கவல்ல அண்ணாவியாராக விளங்கி னார். இவர் புகழ் பெற்ற தென்மோடிக் கூத்துக்களான அலங்காரருபன், அனு உத்திரன் ஆகியவைற்றைப் பயிற்று வித்து அரங்கேற்றினார். தென்மோடியில் அமைந்த இராமர் கூத்தைப் பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றியுள்ளனர்.

திரு.குஞ்சுத்தம்பி அண்ணாவியார் விராடபாவம் வள்ளியம்மன், குருக் கேத்திரன்போர் போன்ற வடமோடிக் கூத்துக்களையும் திரு.தாமோதரம் பிள்ளை அண்ணாவியார் வடமோடியில் அமைந்த அரிச்சந்திரன் கூத்தையும் பழக்கி அரங்கேற்றுறியுள்ளனர். தென் மோடிக் கூத்துக்களைப் பழக்க வல்லவரான திரு.தாமோதரம் பிள்ளை அண்ணாவியார் அக்காலத்தில் மட்டக்களைப்பின் பல இடங்களிலும் சென்று கூத்துக்களைப் பழக்கி அரங்கேற்றி வந்துள்ளார்.

மேலும் இக்காலத்தில் வாழ்ந்திருந்த திரு.அ.மனுவேலுப்பிள்ளை ஆசிரியர் வீரகுமாரன் பாரிஜாதம், கண்டிநாடகம், குரசம்காரம், புலேந்திரன் களை, தேசிங்குராஜன், சிவன்ராத்திரி, போன்ற கூத்துக்களைப் பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றிப் புகழ்பெற்ற அண்ணாவியார் என்ற அந்தஸ்தையும் பெற்றிருந்தமை குறிப்பிடத்தக்கது.

இவரைப்போன்று திரு.க.வடிவேல் என்ற அண்ணாவியார் ஏராளமான கூத்துக்களைப் பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றியுள்ளார். அத்துடன் பிற்காலத்தில் இதன் தொடர்ச்சியாக மரபு தவறாத குறுங்கூத்துக் களைத் தாழே இயற்றிப் பயிற்றுவித்து பிரதேச, மாவட்ட, மாகாண கலாசார விழாக்களிலும் கலை நிகழ்வுகளிலும் சமய விழாக்களிலும் மேடையேற்றியுள்ளார்.

இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த பணங்காடு கிராமம் மூன்று பக்கங்களிலும் நீரினால் குழப்பட்ட நிலப்பகுதியாகும். இக்கிராமத்தில் அவ்வப்போது கூத்துக்கள் பழக்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டு வந்துள்ளன. திரு.தாமோ தரம்பிள்ளை (கோளாவில்) திரு.இளையதம்பி(தம்பிலுவில்) திரு.கிருஸ் ஸ்னிபிள்ளை(திருக்கோவில்) திரு.வேலுப்பிள்ளை (அக்கரைப்பற்று) போன்ற அண்ணாவிமார் இங்குள்ள இளைஞர்களைக் கொண்ட கூத்துக்களைப் பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றியுள்ளனர்.

மண்டூர், பஞ்சாமம், போரதீவு, கோயில் போரதீவு ஆகிய கிராமங்கள் உள்ளிட்ட போரதீவுப்பற்று பிரதேசமானது கிழக் கிலங்கையில் பழந்தமிழர் பண்பாடு, சமய கலாசார மரபுகள் ஆகியனவற்றைப் பேணிக் காத்த வரும் பிரதேசங்களில் ஒன்றாகும் இயற்கையோடு ஒன்றிய இறைநம்பிக்கை கொண்டு வாழ்ந்து வரும் இம்மக்கள் கலை இலக்கியம் ஆகியனவற்றிலும் ஆர்வம் கொண்டவர்கள் அறநெறிகளும் ஆன்மீக உணர்வும் இம்மக்களிடையே வேருன்றியுள்ளன.

இப்பிரதேசத்தில் கடந்த இருபதாம் நாற்றாண்டின் முதல் அரை நூற்றாண்டில் (1900-1950) ஒரேயொரு பொழுதுபோக்கு அம்சமாகக் கூத்துக்கலையே நிலைத்திருந்தது. ஆதலால் கூத்துக்கள் செல்வாக் குப் பெற்றிருந்தன. அக்காலத்தில் தேர்ச்சி பெற்ற கூத்துக்களும் பயிற்றுவிக்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டு வந்தன.

வடமோடி, தென்மோடி என்ற இருவகைக் கூத்துக்களும் இப்பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்டு தருமபுத்திரர், குசலவன், பவளவல்லி, அல்லி, பப்புவச்சக்கரவர்த்தி, பதினேழாம் பதினெட்டாம் போர், வாளபீமன், சராசந்திரன், குருக்கேத்திரன் போர், வள்ளியம்மன் போன்ற கூத்துக்கள், மண்டூர், பஞ்சாமம், கோயில்போரதீவு, போரதீவு ஆகிய கிராமங்களில் பல தடவைகள் அரங்கேறிப் புகழ் பெற்றவைகளாகும். இந்த நூற்றாண்டின் மூன்றாம் கால் நூற்றாண்டிலும் (1950-1975) அதற்குப் பிற்பட்ட காலத்திலும் (1975-2000) இப்பிரதேசத்தில் கூத்துக்கள்

மழக்கப்பட்டு அரங்கேற்றப்பட்டது மிகக் குறைவாகவே காணப்படுகின்றது. ஆயினும் இக்காலத்தில், மண்டூர் சின்னத்தம் பி கிட்டினபிள்ளை, பஞ்சாமம் திரு.த.நல்லதம்பி, காசிநாதர் குமாரவேல் போன்ற அண்ணாவிமார் கூத்துக்கள் சிலவற்றைப் பழக்கி அரங்கேற்றி வந்துள்ளதை அறிய முடிகின்றது.

இரும்ப காலத்திலிருந்து இப்பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்டு வந்த மரபுக் கூத்துக்களின் குறுகிய வடிவமாக அதாவது வடமோடி, தென்மோடி என்ற கூத்துக்களின் தொடர்ச்சியாகக் குறுங்கூத்துக்கள் வடிவமைக்கப்பட்டு 1970ம் ஆண்டுக்குப் பிற்பட்ட காலத்தில் குறுங்கூத்துக்கள் பல மேடையேற்றப்பட்டு வந்துள்ளன.

மண்டூர் வீரசிங்கம் ஆசிரியர் பண்டிதர் முருகேசு திரு.தா.பரராசசிங்கம், திரு.க.சுதந்திரோதயம் மண்டூர் சி.கணபதிப்பிள்ளை போன்றோர் இவ்வாறு குறுங்கூத்துக்களைத் தயாரித்து மேடையேற்றி வந்த கலைஞர்களாவர். ஆண்மைக் காலத்தில் இப்பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்ட நரகாகரன் வதம்” என்ற மரபுக்கூத்தும், வந்ததேபுயல், மரபுத்திருமணம், சீவெண்டாம் சீதனம், மயானம் காத்தமன்னன் போன்ற குறுங்கூத்துக்கள் எனபனவும் இப்பிரதேசத்தில் நிலவி வந்த மரபுக் கூத்துக்களின் தொடர்ச்சியாகும்.

ஆரையம்பதி பிரதேசத்தின் கூத்துக்கலை பற்றி நோக்குமிடத்து பதினெட்டாம் நூற்றாண்டின் பிற்பகுதியிலிருந்து இங்கு கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளதாக அறியமுடிகின்றது. ஆயினும் இதனை விபரமாக அறியமுடியவில்லை. இதேவேளை 1925ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் இப்பிரதேசத்தில் ஆடப்பட்டு வந்த கூத்துக்கள், இவற்றைப் பழக்கிய அண்ணாவிமார் என்பன பற்றியே ஆதாரபூர்வமாக அறியமுடிகின்றது.

1925ம் ஆண்டுக்குப் பின்னர் ஆரையம்பதிப்பிரதேசத்தில் நடைத்தெரு, ஆரையம்பற்றைத்தெரு, வேளாளர்தெரு, பேச்சியம்மன்கோயிலடி, வம்மிக்கேணியடி எனப் பல இடங்களில் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு அரங்கேற்றம் செய்யப்பட்டு வந்துள்ளன. இவற்றில் பெரும்பாலானவை வடமோடிக்கூத்துக்களாகும்.

இவற்றைப் பழக்கிய அண்ணாவிமார் களில் திரு.கோவிந்தன் அண்ணாவியார், பரிசாரி பொன்னன், திரு.பாலியப்பா, திரு.தாமோதரம்

பிள்ளை(கோளாவில்) விசிறிஅண்ணாவியார்(கல்முனை) திரு. செல்லத்தம்பி ஆகியோர் புகழ்பெற்ற அண்ணாவிமார்கள் ஆவர். வடமோடிக் கூத்துக்களே இங்கு அதிகளில் அரங்கேறிவந்தபோதும் அலங்காரரூபன், இராமர் போன்ற தென்மோடிக் கூத்துக்களும் அரங்கேற்றப்பட்டுள்ளன.

பண்டைய இசை மரபுகளுடனும் இனிமையான குரல் வளத்துடனும் ஆடிப்பாடிப் புகழ் பெற்றிருந்த கூத்துக்கலைஞர்கள் மக்கள் மத்தியில் செல்வாக்குப்பெற்றவர்களாக வாழ்ந்திருந்தனர். இவ்வாறான கூத்துக்கலைஞர்கள் அவர்கள் ஆடிய கூத்துப்பெயர்களாலேயே அழைக்கப்பட்டு வந்துள்ளனர். இந்த வகையில் ஆரையம்பதி பிரதேசத்தில் இன்றும் மக்கள் உள்ளங்களில் சில பெயர்கள் நினைவில் உள்ளன.

இராமர் காகபதி, அல்லிசினித்தம்பி சயிந்தவன் கதிராமத்தம்பி, வீமன் சீனித்தம்பி, சீதைதம்பியப்பா, அருச்சுனன் குழந்தைவேல், சுபத்திரை செல்லத்தம்பி, அலங்காரரூபன் தம்பிப்பிள்ளை போன்ற பெயர்கள் இவற்றில் அடங்கும். பலநூறு வருடங்களாகக் கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பின் மரபுக்கலையாக விளங்கி வரும் கூத்துக்களின் பெருமையை தேசிய ரீதியிலும், வெளிநாட்டு அறிஞர்கள் மத்தியிலும் முதன்முதலாக அறிமுகப்படுத்திய பெருமை இப்பிரதேசத்தைச் சேர்ந்த கலாமேதை பண்டதர் செல்லப்பா பூபாலபிள்ளை அவர்களையே சாரும்.

1949.02.04ல் தலைநகர் கொழும்பில் இடம்பெற்ற இலங்கை குதந்திரதின ஓராண்டு பூர்த்தி விழாவின் போது ஆரையம்பதி கலைஞர்களால் ஆடப்பட்ட “சுபத்திரா கல்யாணம்” வடமோடிக்கூத்து கிழக்கிலங்கைத் தமிழ் மக்களின் புராதன கலை வடிவமாகத் தேர்ந்தெடுக்கப்பட்டு அவ்விழாக்கலை நிகழ்ச்சியின்போது இடம்பெற்றுப் பாராட்டுப் பெற்றது. இதன் வாயிலாக இலங்கைத் தமிழர்களின் தேசிய கலை வடிவம் கூத்துக்களே என்று கூறும் கருத்தும் தோற்றும் பெற்றது. இதன் பின்னர் அவ்வாறே ஆரையம்பதிக் கலைஞர்களால் ஆடப்பட்ட புகழ் பெற்ற தென்மோடிக்கூத்தான் “அலங்காரரூபன்” எனும் கூத்து 1952ல் தலைநகர் கொழும்பில் பண்டதர் செ.பூபாலபிள்ளை அவர்கள் தலைமையில் மேடையேற்றப்பட்டு பாராட்டுப் பெற்றதும் குறிப்பிடத்தக்கதாகும்.

கிழக்கிலங்கை மட்டக்களப்பின் கிராமங்கள் பலவற்றில் பண்ணெடுங்காலமாகக் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்தபோதும் இன்றுவரை

விடிய, விடிய ஆடும் மரபுக்கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வரும் பிரதேசமாகக் கன்னங்குடா, ஈச்சந்தீவு, நாவற்காடு, மகிழுவெட்டுவான் ஆகிய இடங்கள் உள்ளிட்ட படுவான்கரைப்பிரதேசம் விளங்கி வருகின்றது. இப்பிரதேசத்தில் கடந்த நூற்றாண்டில் (1900-2000) அண்ணாவிமார் பலர் வாழ்ந்திருந்து ஏராளமான கூத்துக்களைப் பயிற்றுவித்து அரங்கேற்றி வந்துள்ளனர். இதே போன்று ஏராளமான கூத்துக்களில் ஆடித்தங்கள் திறமைகளை வெளிப்படுத்தித் தாங்கள் ஏற்றிருந்த பாத்திரங்களின் பெயர்களைச் சிறப்புப் பெயர்களாகக் கொண்டு வாழ்ந்திருந்தவர்களும் மிக ஏராளம் என்பதை அறியமுடிகின்றது.

மண்முனை மேற்கு எனக் குறிப்பிடப்படம் படுவான் கரைப் பிரதேசத்தில் குறிப்பாகக் கன்னங்குடா பகுதியைச் சேர்ந்த குறுஞ்சாழுனை, பிள்ளையாரடி, தூண்டி, மங்கிகட்டு, வவுணதீவு, ஈச்சந்தீவு, சாளம்பைக்கேணி, முதலிய ஊர்களில் கூத்துக்கலையானது மக்களது வாழ்வோடு பின்னிப் பிளைந்து இரண்டறக் கலந்துள்ளது. இன்றைய நெருக்கடியான காலகட்டத்தில் அதாவது கடந்த பல சகாப்தங்களாக நிலவிவரும் அமைதியற்ற சூழலிலும் கன்னங்குடா பகுதியில் கூத்து அரங்கேற்றுவது தடைப்படவில்லை.

அல்லி(தென்மோடி) கன்னகி(வடமோடி) கூத்துக்கள் 1995ல் அரங்கேற்றப்பட்டு விடிய, விடிய ஆடப்பட்டதுடன் பல ஆலய உற்சவ காலங்களிலும் பலமுறை ஆடப்பட்டு வந்துள்ளன. வடமோடி, தென்மோடி என இதுவரை நூறு கூத்துக்கலைஞர்களும் அண்ணாவிமாரும், இன்றும் இங்கு வாழ்ந்து வருகின்றனர்.

கடந்த நூற்றாண்டில் இங்கு வாழ்ந்திருந்த அண்ணாவிமார்களைப் பொறுத்த வரை கலாபூசணம், நாகமணிப்போடி, மற்றும் நோஞ்சிப்போடி இளையதம்பி, வே.பரமக்குடி, மயில்வாகனம் சுந்தரவிங்கம், கலைமணி சிதம்பரப்பிள்ளை, தில்லையம்பலம் அண்ணாவியார் ஆகியோர் தென்மோடிக் கூத்துக்களுக்கு அளப்பரிய பங்களிப்புச் செய்துள்ளார்கள். மேலும் பாலிப்போடி நாகமணி அண்ணாவியார் இருபத்தெட்டுக் கூத்துக்களையும் கணபதிப்பிள்ளை நோஞ்சிப்போடி அண்ணாவியார் பத்தொன்பது கூத்துக்களையும் சி.பாலகிப்போடி அண்ணாவியார் பதிமுன்று கூத்துக்களையும் பழக்கி அரங்கேற்றிச் சாதனை புரிந்ததையும் அறிய முடிகின்றது.

கன்னங்குடா பகுதி மக்களுக்கு கூத்தக்களின் மூலமே பாரத இராமாயணக் கதைகளும் பாத்திரங்களும் மனதில் பதிந்துள்ளன. அப்பாத்திரங்கள் இவர்களின் குடும்ப உறவினர்கள் போல் ஆகிலிட்டனர். இதன் காரணமாகவே இப்பகுதி மக்கள் மனித விழுமியங்களையும், சமூக விழுமியங்களையும் கொண்டுள்ளனர். இவற்றைத் தொடர்ந்து பேணிக்காக்கவே இம்மக்கள் விரும்புகின்றனர். இப்பகுதி மக்கள் நகரக்கலப்பு ஏற்பட்டுத் தமது கிராமங்களின் புனிதம் கெட்டுவிடக்கூடாது என்பதில் இன்றுவரை கண்ணும் கருத்துமாக இருந்து வருகின்றனர். இவ்வாறு கன்னங்குடா பகுதியை பிறப்பிடமாகக் கொண்ட வரும் ஆய்வாளருமான செல்வி க.தங்கேஸ்வரி அவர்கள் குறிப்பிடுவதையும் நோக்கலாம். ஆதலால் தமிழர் மரபுக்கலையான கூத்துக்கலை தொடர்ந்து இப்பகுதியில் சிறப்புடன் விளங்கிவரும் என்பதில் ஜெயமில்லை.

இதுவரை குறிப்பிட்ட மரபுக்கூத்து மையங்கள் தவிர அட்டப்பளம், நிந்தவூர், காரைதீவு உள்ளிட்ட பிரதேசம் சம்மாந்துறை, வீரமுனை, மல்லிகைத்தீவு, என்பனவற்றை உள்ளடக்கிய பிரதேசம், கல்முனை, பாண்டிருப்பு, கரவாகு, நற்புடிமுனை, துறைநீலாவனை உள்ளிட்ட பிரதேசம் கோட்டைகல்லாறு, கல்லாறு, பெரியநீலாவனை ஆகிய கிராமங்கள் உள்ளிட்ட பிரதேசம் களவாஞ்சிக்குடி, ஏருவில், களுதாவளை, குருக்கள்மடம் தேத்தாத்தீவு உள்ளிட்ட பிரதேசம்.

மற்றும் ஏறாவூர், சௌங்கலடி, வந்தாறுமூலை உள்ளிட்ட பிரதேசம் ஆகியனவற்றிலும் கடந்த நூற்றாண்டின் நடுப்பகுதிவரை வடமோடி, தென்மோடி என்ற மரபுக் கூத்துக்கள் ஆடப்பட்டு வந்துள்ளதுடன் கூத்துக்களைப் பழக்கக்கூடிய அண்ணாவிமார்களும் இப்பிரதேசங்களில் வாழ்ந்திருந்தனர். சமூக கலாசார, இலக்கியம் என்பனவற்றை அடிப்படையாகக் கொண்டு ஆராயுமிடத்து இதனை விபரமாக அறியமுடியும்.

கிழக்கிலங்கை கூத்துமரபு என்று குறிப்பிடுமிடத்து பொதுவாகக் கிராமிய மக்கள் வாழ்வியலுடன் பின்னிப் பின்னைந்து வழங்கி வந்த மரபுக்கூத்துக்களான வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களையே குறிப்பதாகும். ஆயினும் வசந்தன்கூத்து, மகிடிக்கூத்து முஸ்லீம் சகோதரர்களிடையே நிலவிவரும் களிகம்பு ஆட்டம் போன்ற ஆட்டவகைகளும் கிழக்கிலங்கையில் பண்டு தொட்டு நிலவி வரும் கூத்து வடிவங்களாகும்.

குறிப்பாக இலங்கை முஸ்லீம்களின் கலாசார இலக்கியப் பாரம்பரிய வடிவங்களில் கோலாட்டம் ஒரு முக்கிய இடத்தை வகிக்கின்றது. இக்கலை மிக நீண்ட காலமாக முஸ்லீம்களால் பாதுகாக்கப்பட்டு வருகின்ற ஒரு கிராமியக் கலை வடிவமாகும். முஸ்லீம்கள் கோலாட்ட ததைக் கம்படி, பொல்லடி, களிகம்பு, களிக்கம்படி எனப்பலவாறாக அழைத்தாலும் ‘களிகம்பு’ என்றே அதிகமாகக் கூறப்படுகின்றது.

இவை தவிர முவின மக்களும் செறிந்து வாழ்ந்து வரும் கிழக்கிலங்கை சிங்கள மக்களிடையேயும் ‘கண்டிய நடனம்’ போன்ற ஆட்ட வகைகள் (கூத்துக்கள்) நிலவி வருகின்றன. இவை பற்றிக் கருத்துக்கூறும் பேராசிரியர் எதிரிவீரசரச்சந்திரா அவர்கள் தமிழ்க் கூத்திலிருந்துதான் சிங்கள நாடகங்கள் தோன்றின என்ற உண்மையை அழுத்தம் திருத்தமாகக் கூறுகின்றார். சிங்கள நடனங்கள், பாடல்களிலும் தென்மோடிக்கூத்தில் பாடுகின்ற தருக்களின் சாயல்கள் தெரிகின்றன என்று கலைஞர் திரு. மு. கணபதிப்பிள்ளையவர்கள் குறிப்பிடுகின்றார்.

கிழக்கிலங்கை நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வுகள் ஒரு மதிப்பீடு

கலாந்தி. செ. யோகராசா

இன்று எமது தேவூக்கும் ஆய்வுக்குப்பட்ட முக்கிய துறைகளில் ஒன்றாக நாட்டாரிலக்கியத்துறை திகழ்கிறது. எமது சமுகத்தின் பண்டைய வரலாற்றை கட்டமைப்பதற்கு ஏற்றதாகவொரு துறையாக அது இருப்பதே அதற்கான காரணமாகிறது. 'வரலாறு என்பது மன்னர் வரலாறு' என்ற காலமொழிந்து, அது மக்கள் வரலாறு ஆகிவிட்ட இன்றைய கூழலில் அத்தகைய வரலாற்றை உருவாக்க உதவும் துறையாகவும் அது விளங்குகிறது. அது சமுகத்தின் பெரும்பான்மை மக்களான பொது மக்களின் வாழ்வியலும் பண்பாட்டுக் கோலங்களும் வெளிப்பட்டும் இத்துறைசார் தேடல்களும், அவை பற்றிய ஆய்வுகளும் கிழக்கில் எந்நிலையில் காணப்படுகின்றன. அவை தொடர்பாக செய்தன யாவை? சேய்ய வேண்டியவை யாவை? என்பன முக்கிய கவனிப்பிற்குரியவையாகின்றன.

நாட்டார் பாடல்கள், நாட்டார் கதைகள், கதைப்பாடல்கள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் எனவாக விரிந்துள்ள நாட்டாரிலக்கியத்துறைகளுள் நாட்டார் பாடல் துறை சார்ந்த தொகுப்பு நூல்களும் ஆய்வுகளுமே இன்று வரை ஒரளாவாவது நடைபெறுகின்றன.

கிழக்கில் முதன் முறையாக தொகுக்கப்பட்ட நாட்டார் பாடல் தொகுப்பு நாரேந்திர சிங் கராசன் வசந்தன் சிந்து(1908) தொகுத்தவர் வே.அகிலேசபிள்ளை.

கிடைப்பதற்கேற்ப அந்நூல் பற்றி எதுவும் கூற முடியாநிலையில், அடுத்த நூலாகவிருப்பது மட்டக்களப்பு வசந்தன் கவிதைத் திரட்டு(1940) தொகுத்தவர் முகாந்திரம் தி. சதாசிவ அயயர். இந்நாலில் வசந்தன் கூத்துப்பாடல்களே இடம்பெற்றுள்ளன. அவை 40 வகையான வசந்தன் கூத்து ஆட்ட முறைகளை வெளிப்படுத்துகின்றன. ஏடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு அப்பாடல்கள் தொகுக்கப்பட்டுள்ளன. கிடைத்த ஏடுகள் பற்றிய நுணுக்க விபரங்களும், பாட பேதங்களும், பிரதி பேதங்களும் தரப்படாத நிலையில்(தரப்படும் போதே அவை முறைசார் ஆய்வாகும்) இருப்பினும் அழிந்தொழியும் நிலையிலிருந்த

வசந்தன் கூத்துப் பற்றிய தகவல் கள் இந்நிலையிலாவது பேணப்பட்டிருப்பது பாராட்டிற்குரியதொன்று.

மட்டக்களப்பு பிரதேச நாட்டார் பாடல் தொகுப்பு என்ற விதத்தில் முதல் பெளியான அடுத்த நூலாகவுள்ளது. மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள் (1960): தொகுத்தவர் கலாநிதி சு. வித்தியானந்தன் காதற் பாடல்கள், தொழில் முறைப்பாடல்கள், கொம்பு விளையாட்டுப் பாடல்கள், பொதுப்பாடல்கள் என்றவாறுள்ள தொகுப்பு முயற்சியில் பொதுப்பாடல்கள் என்பதுள் கவிதைகள், ஆக்காட்டிப்பாடல்கள் என வெவ்வேறுபட்ட பல்வகைப்பாடல்கள் இடம் பெற்றிருப்பதும், பாடல்கள் பற்றிய விபரங்கள் (தகவலாளி பெயர், ஊர், தொழில், வயது முதலியலை) இடம்பெறாமையும் இத்தொகுப்பின் குறைபாடுகளாகின்றன.

எப். ஏக்ஸ். ஸி நடராசா என்பவரால் தொகுக்கப்பட்ட ஈழத்து நாடோடிப் பாடல்கள் (1962) நூலிலும், கிழக்கிலங்கை நாட்டார் பாடல்களுள்ளன. ஆயினும், முதற் கூறப்பட்ட குறைபாடுகள் இத்தொகுப்பிலுமுள்ளன.

எவ்வித குறைபாடுகளுமற்ற, கிழக்கு சார்ந்த முதல் தொகுப்பு நூலாகவும், ஆய்வு நூலாகவுமிருப்பது ஈழத்து நாட்டார் பாடல்கள் ஆய்வும் - மதிப்பீடும் - மட்டக்களப்பு மாவட்டம் (1979) இ. பாலகந்தரம் அவர்களது கலாநிதிப்பட்ட முயற்சியாகவுள்ள இந்நால், தாலாட்டுப் பாடல்களையே கவனத்துக்குட்படுத்துகினும் பின்னினைப்பிலே மட்டக்களப்புப் பிரதேச நாட்டார்பாடல்கள் சில உரிய சேகரிப்பு விபரங்களுடன் இடம் பெற்றுள்ளன. அதுமட்டுமின்றி தாலாட்டுப்பாடல் பற்றிய ஆய்வு கோட்பாட்டு ரீதியிலும் அமைகிறது.(அமைப்பியல் கோட்பாடு) இவ்விதத்தில் முதல் நூல் இன்று வரையான இறுதி நூலுமாகிறது. என்பதில் தவறில்லை.

மட்டக்களப்பு பிரதேச கவிகள் பற்றிய கனிந்த காதல் (புலவர் ஷரிப்புதீன் - 1960 தொகுப்புபற்றிய விபரங்களின்றி பாடலெழுந்த கூழல் பற்றி அகத்தினை மரபு நோக்கில் விபரிக்கின்றதாகவும். வெளிவந்துள்ளது. அடுத்த நூல் முற்குறிப்பிட்ட வித்தியானந்தனின் தொகுப்பும் அகத்தினை மரபு நோக்கிலேயே நாட்டார் பாடல்களை இனங்காணப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

மட்டக்களப்பு முஸ்லீம்களின் கவிகள் பலவற்றை முதன் முதலில் தருகின்ற நூல் கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் கிராமியக் கவியமுதம் (எஸ். முத்துமீரான் - 1991) இந்நூலிலும் சேகரிப்பு விபரங்கள்

தரப்படாமலும், கவிகள் எழுத்து கூழல் பற்றிய கற்பனை விரவிய ரீதியான விளக்கம் தரப்பட்டும் இருப்பது கவனத்திற்குரியது.

தொடர்ந்து வெளியான கிராமத்து இதயம் (எஸ். ஏச். ஏம். ஜெயில் - 1995) கிழக்கு முஸ்லீம் மக்களின் பலவகையான நாட்டார் பாடல்கள் கொண்ட முதற் தொகுப்பு. ஒரளாவு ஆய்வுப்பணியும் விரவி இருப்பது. சேகரிப்பு விபரங்கள் இடம்பெறாவிட்டனும் பாடல்கள் (வாளொவி ஒலிபரப்பிற்காக நடைபெற்றிருப்பினும்) ஒலிப்பதிவு செய்யப்பட்ட பாடல்களாக இருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

ஏதோ விதத்தில் சேகரிப்பு விபரிப்பு நிலையில் குறைபாடுகள் பல கொண்ட தொகுப்புகள் வெளிவந்த கூழலில் சேகரிப்புப் பற்றிய ஆய்வுசார் விபரங்கள் கொண்டதும் கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம் மக்களின் நாட்டார் பாடல்கள் பலவற்றையும் பல்வகையானவற்றையும் கொண்டது முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல் (முத்துமீரான் - 1997) கள் ஆய்வு அனுபவம் இடம்பெற்றிருப்பதும் இந்நாலின் பிறிதொரு சிறப்பம்சம்.

முஸ்லீம் மக்களின் பெருமளவு கவிகள் கொண்ட தொகுப்பொன்று 2006ல் வெளிவந்துள்ளது. கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம் கவிகள் - எம். வி. உதுமான் ஸாகிபு. இந்நாலின் தொகுப்பாசிரியர் தரும் குறிப்பொன்று எமது கவனத்தை ஈர்ப்பது அது பின்வருமாறு.

இவ்வேளை ஒரு சிலர் சில கவிதைகளை நண்பர்கள் மூலமும், பிறவசதியாகக் கொண்டும் பெற்றுக்கொண்ட கவிதைகளைத் தமது எண்ணம் போல் கற்பனை செய்து எழுதி வந்தார்கள். இது வேதனைக்குரியது. இக்கவிதைகள் யாரால், ஏன்? எப்போது பாடப்பட்டன என்பதை உணராமல் கண்டியில் அல்லது கொழும்பில் இருந்து கொண்டு மட்டக்களப்பைப் பற்றியும் அதன் கற்றுப்புறத்தைப் பற்றியும் கற்பனை பண்ணுவது வேடிக்கையாக இருக்கிறது.

மேலிடம் பெற்ற தகவல் உண்மையென்பதில் சந்தேகமில்லை. ஆயினும், கூர்மையான அவதானிப்பும் ஆய்வு நோக்குமுள்ள மேற்குறிப்பிட்ட நாலின் - கூற்றின் - ஆசிரியர் தமது நாலில் அத்தகைய குறைபாட்டைத் தவிர்த்திருப்பினும், தனது கேசரிப்புப் பற்றிய விபரங்களைத் தராது விட்டமை வியப்பை ஏற்படுத்துகின்றது.

முத்துமீரானின் அடுத்த தொகுப்பான இலங்கை முஸ்லீம் கிராமத்து தாலாட்டுப்பாடல்கள் (2007) என்ற விதத்திலும் சிறப்புடையதே. நாட்டார்

தொகுப்புக்கள் வேறு இருப்பினும், ஆய்வு நோக்கில் அவை முக்கியத்துவமில்லாமையாலும் விரிவங்கியும் அவை பற்றிக் கூறுவது இல்லை தவிர்க்கப்பட்டுள்ளது.

நாட்டார் பாடல் தொடர்பான ஆய்வு நூல்கள் என்று நோக்கும் போது, முற்கூறப்பட்டுள்ளவற்றுள் சமீத்து நாட்டார் பாடல்கள் ஆய்வும் - மதிப்பீடும் - மட்டக்களப்பு மாவட்டம் (கலாநிதி இ. பாலசுந்தரம்) கலாநிதிப்பட்ட ஆய்வென்பதால், விதந்துரைக்கப்படவேண்டிய ஒன்றெண்பதில் ஐயமில்லை. கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள், முஸ்லீம் கிராமத்துத் தாலாட்டுப்பாடல்கள் என்பன அடுத்த நிலையில் குறிக்கப்படவேண்டியவை.

தவிர, வேறிரு ஆய்வுநூல்களும் கவனத்திற்குரியவைகளாகின்றன. இவற்றில் ஒன்றான மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல் (வ. சிவகப்பிரமணியம் - 2000) நூலாசிரியர் அனுபவம் சார்ந்த ஆய்வுக் கருத்துக்களை வெளியிடுவதுடன், மட்டக்களப்பு நாட்டாரியல் தொன்மையை நிறுவும் முயற்சியிலும், அவ்வழியில் மட்டக்களப்பு தமிழரது தொன்மையை நிறுவியும் வாசகரை சிந்திக்கத் தூண்டுகிறது இந்நூல் அவ்வாறுதான். தென்கிழக்கு தேசத்தாரின் நாட்டாரியல் என்ற ஆய்வு நூலும்(மருதார ஏ. மஜீத் 2007) முக்கியமுடையது. முஸ்லீம் கவிகள் பற்றி விரிவாக ஆய்கின்ற இந்நூல் கவிதைகளை அடிப்படையாகக் கொண்டு முஸ்லீம்களின் வரலாற்றைக் கட்டமைக்க முற்படுகின்றது. முஸ்லீம்கள் மத்திய கிழக்கு நாடுகளிலிருந்து இங்குவந்தவர்கள் என நிறுவுகின்றது.

அடுத்து நாட்டார் கவிதைகள் பற்றி நோக்கும் போது கிழக்கில் இன்றுவரை ஒரேயொரு நாட்டார் கதைத் தொகுப்பே மட்டக்களப்பு மாநில உபகதைகள் என்ற மகுடத் தில் அறுபதுகளாளவில் வெளிப்பட்டுள்ளது. அந்நூலின் முன்னுரையும் கவனத்திற்குரியது. அது பின்வருமாறு.

மாவட்டக் கலாசார பேரணியினால் அச்சிட்டு வெளிவரும் பதினேழு(17) உபகதைகள்(பாட்டிக் கதைகள்) அடங்கிய இச்சிறுநூல் குழந்தைகள் இலக்கியவரிசையில் சேர்த்துக்கொள்ளப்பட வேண்டியதொன்றாகும்.

(பாட்டிக் கதைகள் குழந்தைகள் இலக்கிய வரிசை என்றவாறான சொற்றொடர்கள் பற்றிக் கவனிக்க) இந்நூலின் சேகரிக்கப்பட்டுள்ள யாதொரு தகவலும் தரப்படாதமை ஒருபுறமிருக்க கதைகள் பேச்சுத்தமிழை தவிர்த்து இலக்கியத்தமிழில் உள்ளமையும்

குறிப்பிடத்தக்கது. தமிழ்நாடு உள்ளிட்ட தமிழ்பேசும் உலகில் நாட்டாரியல் ஆய்வு பற்றிய அக்கறையோ அது பற்றிய அறிவோ தேடலோ அற்ற கூழலே அப்போது நிலவியது என்பதை மறந்துவிடக் கூடாது)

குதைப்பாடல்கள் பற்றி அவதானிக்கின்ற போது அருள் செல்வநாயகம் சதாரம் பூசணியார் கதை ஆகிய இரு கிராமியக் கதைப் பாடல்களை 50களில் அளவிலே வெளியிட்டிருப்பது பலரும் அறியா விடயமாகலாம் கதைகள் பற்றிய எதுவித குறிப்புகள் தரப்படாவிட்டனும் முதன் முயற்சியினால் என்பது கவனிக்கப்பட வேண்டியது தவிர கண்ணகி வழக்குரை, கஞ்சன் அம்மானை, கிராமர் அம்மானை, பாரத அம்மானை என வெளிவந்துள்ளது. கதைப்பாடல்கள் ஏடுகளை அடிப்படையாகக் கொண்டவை. இவை ஒரு சிலவற்றில் ஏடுகள் பற்றிய விபரம் தரப்பட்டிருப்பதோடு பாட பேதங்கள் குறிப்பிட்டுள்ளமையும் கவனிக்கத் தக்கது. மூஸ்லீம் மக்களது அம்மானையென்றும் இகவா அம்மானை ஆய்வுக் குறிப்புகளுடன் வெளிவந்திருப்பது குறிப்பிடத்தக்கது.

கிழக்குப் பழமொழிகள் தொடர்பாக இரு முயற்சிகள் இடம்பெற்றுள்ளன. அவற்றுள் ஒன்றான நம்நாட்டுப் பழமொழிகள் (திமிலை மகாலிங்கம்) தொகுப்பின் நோக்கும் போக்கும் எத்தகையதென்பதனை நூலின் முன் னுரையே உள்ளங்கணி நெல் லிக்கணி போல் தெளிவு படுத்துகின்றது.

அவ்வப்போது புத்தகங்களில் படிக்கும் பொழுது தொகுத்துக்கொண்டது. பொதுவாக உரையாடலின்போது சேகரித்துக் கொண்டது. இப்படி முன்று வகையாக இப்பழமொழியைத் திரட்டினேன்.

ஆயினும், அன்மை வெளியீடான இலங்கை கிராமத்து மூஸ்லீம்களின் பழமொழிகள் என்ற தொகுப்பு(முத்துமீரான்) விதந்துரைக்கத்தக்கது. சேகரிப்பு விபரங்கள், பழமொழி வழங்கும் கூழல்கள், உருவாக்கல் முறை என்பனவற்றோடு அவை பேச்க மொழியில் அமைந்திருப்பதும் குறிப்பிடத்தக்கது. தொகுப்பு நூலாகத் திகழும் அதேவேளை, ஆய்வுப் பாங்கும் இழையோடுகின்றது.

விடுகதைகள் இன்றுவரை கிழக்கிலிருந்து எவ்வயும் வெளிவந்திருப்பதாக அறிய முடிவதில்லை.

தொகுப்பு முயற்சிகள் இவ்வாறாக, ஆய்வு முயற்சிகள் பற்றி அவதானிப் பின் பின்னர் குறிப்பிட்ட நூல்களோடு அவ்வப்போது வெளிவந்துள்ள தனிக்கட்டுரைகள் சிலவும் முக்கியமானவை. கிழக்கிலங்கை மூல்லீம்களின் காதற் பாடல்கள் (நு:மான்) மட்டக்களப்பு பிரதேச எண்ணெய்ச் சிந்து (செ.யோகராசா) நாட்டார் கதைகள் (மெள. சித்திரலோகா) என்பன இவ்வேளை நினைவிற்கு வருகின்ற அத்தகு கட்டுரைகளுள் சிலவாகும். கொழும்பு இந்து சமய கலாசார அலுவல்கள் திணைக்களம், யாழ்ப்பாண பல்கழைக்கழகம், வடக்கு கிழக்கு மாகாண பண்பாட்டு அலுவல்கள் திணைக்களம் ஆகியவை நடத்தி வந்த நாட்டாரியல் கருத்தரங்களும் (முதற் குறித்த கட்டுரைகள் அவற்றில் வாசிக்கப்பட்டவையே) கிழக்கு மாகாணம் இவ்வாண்டு நடத்திய கருத்தரங்கும் (இக்கட்டுரைகள் நாலுருப் பெறுவது அவசியம்) இவ்விதத்தில் விதந்துரைக்க வேண்டியவை.

அதே வேளையில், கிழக்குப்பல்கழைக்கழகமும், தென்கிழக்குப் பல்கழைக் கழகம், பேராதனைப் பல்கழைக்கழகம் ஆகியவற்றில் பயின்ற, பயில்கின்ற தமிழ் மாணவர்கள் தமது சிறப்புத்தமிழ் முதுகலைமாணித் தேர்வுகளுக்காகச் செய்த ஆய்வுகளும் சில உள்ளன. அவற்றுள் சில நாலுரு பெறும்வரை அவை பற்றி விரைவாக எடுத்துரைப்பதில் எவ்விதப் பயனுமில்லை.

கிழக்கிலங்கை நாட்டார் இலக்கியம் தொடர்பாக இன்றுவரை செய்தன பற்றி கருக்கமாகக் கூறப்பட்டுள்ளது. இவை பற்றிச் கருக்கமாக நினைவு கூருகின்றபோது இனி செய்ய வேண்டியன் பற்றி இவ்வாறு இனங்காண முடிகிறது.

1. கிழக்கிலங்கை தமிழ் மக்களது நாட்டார் பாடல்கள் தொகுப்புகள் முழுமையாகவோ, ஆய்வு நோக்கிலோ இன்று வரை எவையும் வெளிவரவில்லை.
2. நாட்டார் கதைகள், பழமொழிகள், விடுகதைகள் பற்றிய முயற்சிகள் நாட்டார்பாடல் அளவிற்றானும் நடைபெறாமல் உள்ளன.
3. வெளிவந்த நூல்கள் மட்டக்களப்பு, அம்பாறை தொடர்பான சேகரிப்புக்களாகவே உள்ளன. திருகோணமலை மாவட்ட

நாட்டாரிலக்கிய முயற்சிகள் பற்றிய சிரத்தை இன்றுவரை ஏற்படவில்லை என்றே கூறவேண்டும்.

4. தொகுப்புகள் வெளிவராத நிலையிலும், ஆய்வு முறையிலுக்கு அமைவான முறையிலும் வெளிவராத மந்த நிலையில் ஆய்வுகள் அதிகளில் இடம்பெறாதிருப்பது இயல்பானதே.
5. அதே வேளையில் நடைபெற்ற நாட்டாரிலக்கிய ஆய்வுகள் பலவும் நவீன ஆய்வுகள் கோட்பாடுகளுக்குமைய நடைபெறவில்லை.

பல்கலைக் கழகம் மட்டத்தில் நாட்டாசிரியல் என்பது தனித்துறையாக உருவாகும் வரை மேற்குறிப்பிட்ட குறைபாடுகள் நீங்குவது கடினமானதாகக் கூடும். வேகமாக அழிந்தும், புதையுண்டும், கரைந்தும் செல்கின்ற நாட்டாரிலக்கிய செல்வங்கள் அத்தகைய நிலை ஏற்படும் வரை நிலைத் திருக்குமா? என்பதற்கு விடை தருவது சற்றுச் சிரமமானதே.

உசாத்துணை நூல்கள்

பாலகந்தரம். - சமுத்து நாட்டார் பாடல்கள், தமிழ்ப்பதிப்பகம் சென்னை, 1979

ஜௌமில். ஏஸ். ஏச். ஏம். - கிராமத்து இதயம், கலாசார அலுவல்கள் அமைச்சு, கொழும்பு 1995

மருதூர். ஏ.மஜீத். - தென்கிழக்கு முஸ்லீம் தேசத்தாரின் நாட்டாரியல், மருதூர் வெளியீட்டுப் பணிமனை, சாய்ந்தமருது 2007

முத்துமீரான் - கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் கிராமிய கவியமுதம், மீரா உம்மா வெளியீட்டகம் நிந்தவூர் 1991

முத்துமீரான், எஸ்., - கிழக்கிலங்கை முஸ்லீம்களின் நாட்டார் பாடல்கள், மீரா உம்மா நூல் வெளியீட்டகம், நிந்தவூர் 1997

இலங்கை கிராமத்து முஸ்லீம்களின் பழமொழிகள், நேஷனல் பப்ளிஷர்ஸ் சென்னை 2005

இலங்கை கிராமத்து முஸ்லீம்களின் தாலாட்டுப்பாடல்கள்,
நேஷனல் பப்ளிசர்ஸ், சென்னை 2007

நடராசா, வித்துவான், எப். எக்ஸ். எலி. - ஈழத்து நாடோடிப்
பாடல்கள், ஆசீர்வாதம் அச்சகம், யாழிப்பாணம் 1962

நஜிமுதீன் - முள்ளில் படுக்கையிட்டு, மன்ஸ் பதிப்பகம்,
கலைஇலக்கிய வட்டம், சாய்ந்தமருது 2000

ரமீஸ் அப்துல் லாஹ் - கிழக்கிலங்கைக் கிராமியம்
மல்லிகைப்பந்தல், கொழும்பு 2001

ஷரிபுத்தின், புலவர்மணி, ஏழு, கணித்தகாதல், தமிழ்மன்றம்,
கல்லூரின்னை, 1940

வித்தியானந்தன் சு, மட்டக்களப்பு நாட்டார் பாடல்கள்,
இலங்கைக் கலைக்கழகம், கொழும்பு 1960

யோகராசா, செ, ஈழத்துவாய்மொழிப் பாடல் மரபு வடக்கு
கிழக்கு மாகாணம் 2002.

நாட்டார் அறிவியல்

தருமரிரத்தினம் தேவூரான்

ஒரு நாட்டான் நாட்டார் அறிவியல்பற்றிக் கூறுவது சிறப்பு தான் உண்டவற்றை, உண்டுரசித்தவற்றை அதனால் ஏற்பட்ட மகிழ்வை பிறருக்குக் கொடுப்பது, சொல்வது பொருத்தம், ஆண்டவனின் செல்வப் புதல்வர்கள் கிராமங்களில் தான் வாழ் கிறார்கள். அவர்கள் ஏழையாயினும் சந்தோசச் செல்வம் பெரிதும் படைத்தவர்கள். அறிவியல் மேதைகள் தாம் பட்டினி கிடந்தும் தமது வீட்டு வாயிலில் வரும் விருந்தினர்களை இதயபூர்வமாக வரவேற்பார்கள். அழகினராக இருந்தும் தமது அழகைப்பற்றிய அகந்தை சிறிதும் அற்றவர்கள். குழந்தைகளைப் போல் கள்ளங்கபடமற்றவர்கள். ஆதலால்தான் இவர்கள் வாழ்ந்த கிராமம் நாடெனப் போற்றப்படலாயிற்று.

நாட்டார் அறிவியல் தொடர்பான அனுகுமுறைகள் மேலைத்தேய சிந்தனைகளாலும், கோட்டாகுகளினாலுமே கட்டமைக்கப்பட்டுள்ளன. மாறாக எமது நாட்டார் அறிவியல் கூறுகளும், இயல்புகளும் எமது மண்ணின் நீண்டகால விளைபொருட்களாயிருக்கின்றன. ஆகவே இத்துறை சார்ந்த ஆய்வுகளுக்கு மேலைத்தேய வழிகாட்டல் பெருமளவு பொருந்தாதிருப்பதனை எம்மால் உணர முடிந்துள்ளது. அவ் அனுபவத்தில் நின்று இவ்வுய்வை அனுகுவது பொருத்தமென்றே கருதுகின்றேன்.

நாட்டார் அறிவியல் ஆய்வின் அடித்தனம் சரியாக அமையவேண்டுமெனில் அதற்கான மூலாதாரங்கள் நம்பகரமானதாக இருக்க வேண்டும். பேணுவதற்குரிய வாய்ப்புக்கள் இன்மையாலும் சமூக அக்கறை இன்மையாலும் நாட்டார் அறிவியல் வெகு வேகமாக மாற்றங்களைச் சந்தித்து வருகிறது. இத்தகைய ஆரோக்கியமற்ற குழலில் இவைபற்றி நன்கறிந்துள்ள முத்த தலைமுறையினரின் அனுபவங்கள் இன்றியமையாதனவாகின்றன. அவற்றின் பதிவுகள் முக்கியமானவையாகின்றன. நாட்டார் அறிவியல் பற்றிய எத்தகைய ஆய்வும் முழுமை பெற வேண்டுமெனின் நாட்டை நாடுவது அவசியமே.

நாட்டார் அறிவியல் ஆர்வத்தினும் அறிவினதும் தேடல்களுக்கு பல தூண்டிகள் தோன்றினாலும் ஆய்வுப்பரப்பை கருக்க நினைப்பதால்

ஒரு சிலவற்றை கூறுவதே பொருத்தம்(என நினைக்கின்றேன்) ஆக இருக்கும். நாட்டார் அறிவியலின் நம்பகத் தன்மைக்கு முன்று பிரதான கூறுகள் முக்கிய இடம் வகிக்கின்றன.

1. குழந்தை ககப் பிரசவம்
2. மாந்திரீகக் கலை.
3. கூத்துக் கலை

குழந்தை ககப் பிரசவம்.

இவை பற்றிய பூரண தகவலைத் தருவது அங்காதிபாதம் எனும் ஒலைச்கவடி இதன் உரிமையாளர் பரம்பரைப் பரிசாரி கருவில் உதித்த குழந்தை சுகப்பேற்றுடன் பிரசவமாகும்வரை அதன் நாடு நரம்புகளைத் தொட்டானைந்தவனும் இவனே. படித்துப் பட்டம் பெறாத பாமரனும் கூட இவன். இன்றைய குழந்தைப் பிரசவங்கள் இடம் பெறுவது வைத்தியசாலைகளில். அன்று அப்படியல்ல எல்லா குழந்தைப் பிரசவங்களும் வீட்டிலே தான் இடம்பெறும். பரிசாரியிடம் காணப்படும் விஷேட திறன் மனோத்துவநிலை பரம்பரை பரம்பரையாக பேணப்பட்டு வந்த வழிமுறைகளே இவனை உயர்த்தலாயிற்று. குரு வழி செவியேறலும் கண் வழிகாட்டலுமே பரிசாரியின் படிப்புக்கு உதவின படியாத மேதைகளான பரிசாரிமார் படித்த மேதைகளுக்கு மேலானவர்கள். சிந்தனாசக்தி கொண்ட பரிசாரிமார் பல சாதனைகளுக்குச் சொந்தக்காரரும் கூட மாந்திரீகக் கலையில் விற்பனர்கள் வைத்தியரும் மாந்திரீகமும் பரிசாரியின் ஒட்டிப்பிறந்த குழந்தை பெப்படியென்றால் பார்ப்போம்.

குழந்தை பிரசவம் தாமதமானால் தாய்க்கு வலிவேதனை அதிகமாகும். சொல்லொண்ட அவஸ்தைபடிவாள் அவள். பரிசாரி பூசாரியாக மாறிவிடுவார். கற்ற மந்திரசக்தியின் வலிமையால் கூறையில் தேங்காய் வெட்டி குழந்தை அழுகுரலைக் கேட்பார். இன்றுபோல் அன்று சத்திர சிகிச்சைகள் கிடையாது. மாந்திரீகம் தான். சத்திரசிகிச்சை சில வேளைகளில் இப்படியும் நடப்பதுண்டு. குழந்தை பிறந்து மாக்கொடியாகிய நஞ்சக்கொடி விழாமலும் இருக்கும். இது தாய்க்கு பேராபத்தை உண்டு பண்ணுவது குளிசை, குடிநீர் மருந்துகளைக் கொடுத்தும் பயன் தராவிட்டால் மாக்கொடி விழும் மந்திரத்தை உச்சாடனம் பண்ணி தேங்காய் வெட்டப்படும். உடனே மாக்கொடியும்

விழுந்து விடும். இதற்கு மனோவலிமை அவசியம் தேவை. நாட்டுப் பரிசாரி நாட்டார் அறிவியலின் சொத்து)தல்லவா?

மாந்திரிக்கக் கலை

மாந்திரிக்கம் என்பதே மந்திரம். இதற்கு தொல்காப்பியரால் பின்வருமாறு கூறப்படுகிறது.

நிறைமொழி மாந்தர் ஆணையிற் கிளந்த மறை மொழி தானே மந்திரமென்ப

நிறைமொழி மாந்தரென்போர் தாம் கூறும் வார்த்தைகளைல்லாம் குறைவின்றிப் பலிக்கக் கூடியவர்கள். சிந்தனாசக்தி, கிரகித்தல் சக்தி கொண்டவர்கள். மனத்தெளிவும் திடமும் கொண்டவர்கள். இவர்கள் ஆணையிட்டுக் கூறும் வார்த்தைகளே மந்திரம் என்பது இச்சுத்திரத்தின் பொருளாகும். இதே கருத்தை திருவள்ளுவர்.

நிறைமொழி மாந்தர் பெருமை நிலத்து மறைமொழி காட்டி விடும்

நிறைமொழி மாந்தர் என்பர் நாட்டார் அறிவியலாளர்கள் (பரிசாரியார், பூசாரியார், மாந்திரிகார், கூத்தர், புலவர்கள் இவர்களைக் குறிப்பிடலாம்.)

அவர்கள் ஆணையிட்டுக் கூறிய வார்த்தைகளே மனோவலிமை கொண்ட மந்திரங்கள். அவை சக்தி வாய்ந்தது இன்றைய விஞ்ஞானிகளை அதிசயிக்கவைப்பது நாட்டார் அறிவியலை வெளிக்காவி நிற்பது வாழ்வுக்கான மந்திரங்களாகும், சாவுக்கான மந்திரங்களாகும். வாழ்வுக்கான மந்திரங்களில் முக்கியமானவை குழந்தை ககப்பேற்று மந்திரமாகும். சாவுக்கான மந்திரங்கள் பில்லிவிடுதல், குனியம் செய்தல். பிசாககளை ஏவுதல் என்பனவாகும் இறந்த குழந்தை பிணத்தை எழுப்பி நடக்கவைத்து எதிரியை காவு கொண்டவர்கள் நாட்டார் அறிவியலாளரான நிறை மொழிமாந்தர் இதனையே பில்லிவிடுதல் என்பர்.

பாம்பு கடித்தவுடன் விஷம் இறக்கும் மந்திரங்களுமுண்டு தலையில் குட்டுவது, வேப்பிலையால்(குழை) அடிப்பது, தவளை போடுவது, காதில் ஹதுவது என்பனவே அவை. கடித்த பாம்பை வரவழைத்து விஷம் நக்கியதாகவும் அறியமுடிகிறது. பாம்புக்கடி வைத்தியர்கள் மாந்திரிகத்திலும் சோதிடத்திலும் வல்லவர்கள். பூச்சி குத்திவிட்டது என்று சொன்னால் கணப்பொழுதில் இன்னது தீண்டிவிட்டது,

தீண்டவில்லை, எத்தனை பல் பதிந்திருக்கிறது, பல் பதியவில்லை என்று கூறிவிடுவார்கள். இந்நிலைப்பாட்டை வெளிப்படுத்துவது சர்ப்பசாஸ்திர ஏடாகும். ஆங்கில வைத்தியகாரர்கள் இன்னது என்று சொன்ன பின்னர்தான் அதற்கான மருந்துகளைச் செய்வார். ஆனால் நாட்டார் அறிவியலாளர்களான இந்த விஷவைத்தியர்கள் இனங்களை சொல்லாமலே கண்டுபிடித்து உடன் விஷத்தை இறக்கிவிடுவார். விஷசெந்துக்கள் எது என கண்டறியும் நிலைக்கும்பெயர் அருக்கன் நிலை பார்த்தல்.

கூத்துக் கலை

சிறு வயதில் கூத்தாகும் கற்றல் செயற்பாடு சிறப்புக்குரியது. ஐந்தில் வளையாதது ஜம்பதில் வளையாதனபது பழமொழி இதனை நாட்டார் தங்கள் பழக்கவழக்கங்களில் ஒன்றாக்கிக் கொண்டனர். இவர்கள் ஆடும் ஆட்டமே வசந்தன் கூத்து இளமை இன்பம் முதுமை வரை தொடர் இக் கூத்துவழி செய்கிறது. தேகப்பயிற்சி, யோகாசனம் செய்தலுக்கு மேலான ஒரு பயிற்சியே வசந்தன் ஆட்டமாகும். இரத்த நாளங்களைச் சரிசெய்வதோடு இருதயத்தை உறுதி பண்ணுகிறது. சூடு, குளிர் போன்ற சமநிலை பேண வைக்கிறது ஓடிவிளையாடு பாப்பா நீ ஓய்ந்திருக்கலாகாது பாப்பா என்று பாரதி கூறியதையும் கவனம் கொள்ளலாம்.

நீண்ட ஆயுளுக்கு அடித்தளம் இடும் இவ்வசந்தனில் இருந்து பிறந்ததே வடமோடி, தென்மோடிக் கூத்துக்களாகும். இரு மோடிகளும் வெவ்வேறு ஆட்ட வடிவம் கொண்டது. மொத்தத்தில் உடலைச் சுக்கை போடும் யோகாசனக் கனமே நாட்டார் அறிவியல் களாரி அரங்காகும். இதன் பயிற்சியால் நல்ல ஒழுக்கம், பண்பு, குலவழுதி, தீண்டாமை, அன்பு, சகோதர பாசம், ஒற்றுமை என்பனவற்றைக் கட்டிக்காத்தனர் கூத்தர்.

கூத்தர் திருமணத் தேர்வு

பெண் பார்க்கச் செல்லும் ஆண்வீட்டார் குறித்த பெண்ணிடம் கடுகளவு கண்ணாம்பையும் ஏழ வெற்றிலையும் கொடுத்து வந்திருக்கிறவர்கள் அனைவருக்கும் வழங்கி மிகுதியையும் காட்டாச் சொல்வார். அடுத்து சிறிய ஒரு செம்பால்செம்பில் கொஞ்ச நீரை ஊற்றி பெண் பார்க்க வந்த அனைவர் பாதுகங்களையும் கழுவி மிகுதியாகத் தன்னீரையும் காட்டச் சொல்வார். அப்படி காட்டாவிட்டால் பெண்ணை பிடித்துவிட்டதாகச் சொல்லி கலியாண சம்பந்தம் செய்வார். மிகுதி காட்டாவிட்டால் எத்தைய

சிறப்பிருந்தும் ஏற்றுக்கொள்ளப்படமாட்டார். குடும்பப்பெண்ணானவள் சிக்கன வாழ்வு வாழ பழகிக்கொள்ள வேண்டும், குடும்பப் பொறுப்புள்ளவளாக இருக்கவேண்டும் என்பதே இதன் வெளிப்பாடு.

ஆண்பார்க்கும் பெண்வீட்டார் நல்ல அழகனாக இல்லாவிட்டாலும் வர இருப்பவர் சிறந்த கூத்தாட்டக்காரராக இருக்க வேண்டும் என நினைப்பார். அப்படியே செய்வர். மேலதிக தகமையாக வீண், தருமன், அர்ச்சன் போன்றவை போன்ற கூத்தர்ப்பட்டங்களைப் பெற்றிருக்க வேண்டும் என்றும் சொல்வர். இதற்குக்காரணம் இல்லாமலில்லை. கொடுக்கின்ற வேலைகளைச் செவ்வனே நிறைவேற்றும் திறன்படைத் தவர்களே கூத்தர்கள் என்பதே அது. திட்டமிடல், அதனைத்திறன்படச் செயற்படுத்தல் ஆகிய அலகுகளே வாழ்வியலுக்கு அவசியமான தென்படை எப்படி நாட்டார் அறிவியல் படம் பிடித்துக்காட்டுகிறது பார்த்தீர்களா? சில கூத்தர்களுக்கு காலில் கட்டும் சதங்கையும், மத்தளமும் சீதனமாகக் கொடுக்கப்பட்டதும் அறியமுடிகிறது. சீதனக் கொடுமையால் சீரழியும் இவ்வுலகு சிந்திக்க வேண்டியவைகளே இவைகள்.

இன்று ஒய்வு நேரத்தைப் பயன்படுத்துவதற்காக போதைதரும் களியாட்ட நிகழ்ச்சிகளும், துள்ளல் இசை அரங்குகளும் பயன்படுத்தப்படுகின்றன. இளவயதினர் பிஞ்சில் பழுத்த பழமாகி விடுகின்றனர். பாரம்பரிய கலாசார மரபுகள் மண்தோண்டிப் புதைக்கப்படுகிறது. கேவல வாழ்வு வாழும் சிறுவர் சமூகம் சின்னாபின்னமாக்கப்பட்டு சீரழிந்து செல்கிறது. உலகைப்படைக்க வேண்டிய சிற்பிகள் நாட்டார் அறிவியலை நோக்கவேண்டும். பொழுதுபோக்கு என்பது வழுவாத பண்பு என்பது நல்லவாழ்வியலை செப்பனிடுதல் என்ற பொருள்படும். இதனையே நாட்டார் அறிவியல் நமக்கு பாடமாகச் சொல்லித்தருகிறது. உழைத்த தொழிலாளிக்கும், வயல் உழுத விவசாயிக்கும் பொழுது போக்கு எதனைக் கற்றுக்கொடுத்து உள்ளத்தை மகிழ்விக்கும் கூத்தை ஆடு, கோயில் திருவிழாக்காலங்களிலே கரகம், கும்மி, கோலாட்டம், காவடி ஆடு, விளையாடுவதனால் தெய்வத்தின் பெயரில் ஏகாம்பு முறித்து விளையாட்டு என்றது. அதனையே குடும்பசெல்வமாக மதித்து வாழந்தவர்கள்தான் அறிவியல் மேதைகளான நாட்டார் கூத்தர் வாழ்வு சீரழிந்து சின்னாபின்னமான வரலாறே கிடையாது.

நீண்ட ஆயுஞாக்கும், உயர் மரபுக்கும் அணிகலம் சேர்த்தவைகள் வட்டில், சேவரக்கால், படிக்கம், செம்பு, கடுக்கன், காறை, வெள்ளிக்கம்பு

போன்ற இன்னோரன்ன பொருட்களே. நாட்டாருக்கும் இவைகளுக்கும் நெருங்கிய தொடர்புண்டு வட்டிலில் உண்டவன் பலசாலியால் உடல் கட்டாய் வாழ்ந்தானென்றால் காரணமில்லாமலில்லை. நெருப்பில்லாமல் புகைவரமுடியாது. போட்ட உணவில் உள்ள நஞ்சுத்தன்மையை உறுஞ்கும் தன்மை வட்டிலுக்குண்டு. செம்பு, வெள்ளி, பித்தளை அத்தோடு வெண்காரம் சேர்ந்த கூட்டுப்பொருளே வட்டில். இவையா வற்றிலும் வெவ்வேறு ஈர்ப்பு சக்திகள் இருப்பதாக அறிவியல் சொல் கிறது. அப்படியானால் நாட்டார் அறிவியலின் மகிமதான் என்ன? மனிதா நீ மனிதனாக வாழப்பழகிக்கொள். எம்போன்று வருடம் மூன்று முழு நேரக் கூத்தை ஆடு. அத்தோடு எம்மை நிறைவாழ்வுக்கு இட்டுச்சென்ற அரும்பொருட்களைப் பாதுகாத்து பேணு. ஆதனை இழுக்காக எண்ணாது ஒழுங்காகப் பேணு. இது நாட்டார் அறிவியல் ஆற்றும் பேருரை. செம்பால் செம்புக் கூசாவும் போய் மண்ணான மன் கூட்டியும் மறைந்துவிட்டது. விஷம் கக்கும் பொருட்களே இன்று அணிகலனாகவும், வீட்டுப்பாவனைப் பொருட்களாகவும் புளக்கத்தில் உள்ளன. நாட்டார் அறிவியல் காட்டும் பாடங்கள் இன்னுமுண்டு. அவைகளைத் தேடி அடுத்த சந்ததி வாழ ஒப்படைப்பதே நம்பணியாகட்டும்.

இன் குறைப்பு

நாட்டார் அறிவியலில் மற்றொர் கண்ணோட்டம்.

நாய் ஒழையிடுவது.

காதாரன் நேரத்தில் ஊழைவிடுவதை விட அதுவும் அர்த்த இராத்திரியில் நாய் ஊழையிடுவது அபசகுனமாகக் கருதப்படுகிறது. ஏதோ நடக்கப்போகிறது அன்றி யாரோ மரணமடையப் போகிறார்கள் என்பதே அதன் அர்த்தம். அவ்வாறு உண்மையில் நடந்தும் இருக்கிறது. நாய் ஊழையிடும் பாங்கைக் கொண்டே அறிவர். நாய்க்கு விசேட உணரும் அறிவு உண்டு என்பது எல்லோராலும் ஏற்றுக் கொள்ளப்படும் கருத்து. சிலர் இதை முடநம்பிக்கை என்பர். அதனை அடியோடு ஏற்றுக்கொள்ளாது நாட்டார் அறிவியல். உண்மை என்றே கூறும் நாட்டாரை முடராக்க விஞ்ஞானத்தால் கூடமுடியாது. விஞ்ஞானத்துக்கு வழிவகுத்தது நாட்டார் மெய்ஞானமே அவர் அறிவியலே.

காகம் கண்ணதல்

காகம் அறிவில் மனிதனை விட உயர்ந்து கூடி வாழும் திறனும் கிடைக்கும் உணவைதான் மட்டும் உண்ணாது தனது கற்றத்தையும் கூட்டி உண்ணலும். இது காக்கை இனத்தின் உயாந்த பண்டு. பகல் வேளைகளில் கூட்டமாக ஒருவர் வீட்டைச்சுற்றி விடாது கரைந்து கொண்டிருந்தால், அவ்வீட்டில் யாரோ மரணமடையப்போகிறார்கள் அன்றி துயர்துண்பம் ஏற்படப்போகிறது என்று உணரப்படும். முன்னர் நிசமாகவே இப்படி நடைபெற்றிருக்கிறது. இதனை முடநம்பிக்கை என்றோர் பின்னர்ச்சியென ஏற்றுக்கொண்டனர். பொதுவாக சகல பறவைகளுக்கும் பின் நடக்கப்போவதை முன் உணரும் அதீத சக்தி உண்டு. அண்மையில் கணாமி வருவதற்கு முன்னதாக பறவைகள் பல காத தாரத்தில் இருந்து பாதுகாப்புத்தேடி இங்கு வந்ததாக அறிகிறோம். விஞ்ஞானமும் இதை ஏற்றுக்கொள்கிறது. அப்படியானால் காகம் கரைந்து பின் நடக்கப்போகும் விபரித்ததை சொல்வதற்குத் தானே. காகம் எதற்காகக் கரைகிறது என்பதை அறியும் அறிவு ஆற்றல் நாட்டார் அறிவியலுக்குண்டு என்றே கூறலாம்.

ஆந்தை ஊமல்

இவை பகல் வேளைகளிலன்றி இரவிலேயே உலாவுவது காட்டுப் பகுதியே இது சஞ்சிக்குமிடம் ஆனால் எதிர்பாராத நாட்டுப்புறத்திலும் வந்து விடும். ஆர்த்த இராத்திரியில் உயாந்த தென்னை, மாமரங்களில் இருந்து ஊழும். துரத்தினாலும் கூட கற்றி அந்த இடத்திற்கு வந்து ஊமிக்கொண்டே இருக்கும். இதனை ஊமத்தின் கோழி என்றும் கூறுவர். இதன் ஊழும் ஒவி கேட்பதற்கு பயமாகவே இருக்கும். இதுவும் துக்கம் சார்ந்தவையாகவே கொள்ளப்படுகிறது. இயற்கை மரணம், திமர் விபத்துக்கள் நிசமாகவே நடந்திருக்கிறது. ஆந்தை அலறினால் நாடே கிலி கொள்ளும் என்ன நடக்கப்போகிறதோ எது நடக்கப் போகிறதோ என்ற பல உணர்வே எல்லோரிடமும் காணப்படும். மூன்று நாட்களுக்குள் ஏதோ விபரிதம் நடக்கும் என்று உறுதிப்பட கூறிலிடும் நாட்டார் அறிவியல். நாட்டார் அறிவியல் முடநம்பிக்கைகள் போல் தோன்றினாலும் அது உண்மையானதாகவே இருக்கும். ஒவிகளால் உணர்த்தப்படும் சைகை வடிவங்களை துல்லியமாகத் தெரிந்து கொள்ளும் திறன் நாட்டார் அறிவியலுக்கு மாத்திரமே சொந்தம்.

அம்மானை பாடல்

மரண வீடுகளில் 31 நாட்களும் பாடப்படுவதற்கென்றே புலவர்களால் பாடப்பட்ட பாடல்களே அம்மானைப் பாடல்களாகும். இப்பாடல்கள் குழுமமாக இருந்து எல்லோரும் அமைதியாகக் கேட்பர். பாரதக்கதையில் ஐவரும் வைகுந்தம் போகும் கதையை சித்தரிப்பான வையே வைகுந்த அம்மானையாகும். மற்றது சஞ்சரமானவை இவை ஹம்சமன் கதை பற்றிக் கூறுவது. இக்கதையைப் பாடக்கேட்பதனாடாக மன ஆறுதலும் அறிவும் கிட்டும். பஞ்சமா பாதங்களைச் செய்வதை விட நினைப்பதே படுபாவம் என்பதை அப்படியே வெளிப்படுத்திக் காட்டும் திறன் அம்மானைப் பாடலுக்குண்டு. சகோதரப்பாசம், எந்துயர் வந்தாலும் பொறுமை காத்தல், பொய்யுரையாது உண்மை பேகதல் என்பவற்றை மக்களிடையே பரப்புவதற்கு நாட்டார் அறிவியல் கைக்கொண்ட வழிமுறைகளில் இதுவுமொன்று. ஒருவர் பாட மற்றவர் பொருள் சொல்வர். ஏனையோர் ஆடாமல் அசையாமல் அப்படியே கேட்டுக்கொண்டிருப்பர். வாழ்கின்ற காலத்தை சிறப்போடு வாழ நாட்டார்கையாண்ட வழிமுறைகளில் ஒன்றே இழப்பு நடந்த வீட்டில் பாடப்படும் அம்மானைப் பாடல்கள் எனின் மிகையாகாது.

இவ்வாறு நாட்டார் அறிவியல் வழக்காற்றுச் செல்வர்களை தொடராக அடுக்கிக்கொண்டே போகலாம். நாட்டார் அறிவியல் வளம் சுரக்க நகரங்கள் முயற்சிக்க வேண்டும். அப்போதுதான் எல்லாம் உண்மை என்ற உணர்வு எல்லோருக்கும் பிறக்கும். அன்றேல் நாடு நாடுதான் நகரம் நகரம்தான்.

விழுக்கு தூண்கை தமிழ் பேசும் மக்களின் நாட்டார் வழக்காறுகள். - பழுமொழிகள் எஸ். முத்துமீரான்.

உலகில் தோன்றிய தொன்மை இலக்கிய வகைகள் ஏழு எனச் சான்றோர் கூறியுள்ளனர். இவைகளில் ஒன்றாகப் பழுமொழியை அடையாளம் காட்டுகின்றார் தொல்காப்பியர். தொல்காப்பியரால் ‘முதுச்சொல்’ என்று அடையாளம் காட்டப்படும் பழுமொழி குறித்து தமிழ் பேசும் மக்களிடையே வழங்கி வரும் பல்வேறு பெயர்களை நிகண்டுகள் பின்வருமாறு கூறுகின்றன.

1. முதுரை, முதுமை, மொழிமை, முதுச்சொல், பழுஞ்சொல் என்று சேந்தன் திவாகரமும்.
2. மோழிமை, முதுரை, முன்சொல், பழுஞ்சொல், முதுசொல், என்று பிங்கல நிகண்டும் - பழுமொழி குறித்து வழங்கும் மாற்றுப் பெயர்களை எங்களுக்கு அறிமுகம் செய்கின்றன. தமிழ் கூறும் நல்லுலகில் வழக்கிலுள்ள பழுமொழிகளுக்கு இணையான 34 வார்த்தைகள் உள்ளன என்று பேராசிரியர் முனைவர் வ. பெருமாள் தன்னுடைய நாட்டார் இலக்கிய ஆய்வு நூலில் குறிப்பிட்டுள்ளார். மேலும், தமிழ் பேசும் மக்களிடையே வழக்கிலுள்ள பழுமொழிகளை முன்னிறுத்தி எழுந்த இலக்கிய வடிவமாகப் ‘பழுமொழி நானூறு’ என்னும் நாலைக் குறிப்பிடலாம்.

கம்பனிலும், வள்ளுவனிலும் பழுமொழிகளின் செல்வாக்கு உவமை, உருவங்களின் வழி வெளிப்படுத்தப்பட்டுள்ளன.

(உ+ம் ‘உள்ளங்கை நெல்லிக்கணி கடன்பட்டார் நெஞ்சம்போல்’ என்ற சொல் வழக்குகளைக் கம்பனியின் இராமாயாணத்தில் காணமுடியும்.

- 1 நாட்டுப்புற ஆய்வாளர்களும் பழுவிமாழிகளும்.
- (அ) வேதம் பொய்யாகும் - பழுமொழி பொய்யாகாது என்றொரு கண்ணடப் பழுமொழி இருப்பதாக பேராசிரியர் நாட்டுப்புற ஆய்வாளர் முனைவர் தே. ஹார்து கூறுகின்றார்.
- (ஆ) ஒவ்வொரு பழுமொழியின் பின்னும் ஒரு கதை உள்ளது என்கிறார் பேராசிரியர் முனைவர் அ. ம. சத்தியழுர்த்தி.
- (இ) (i) பழுமையான வாழ்வியல் அறங்கள், கோட்பாடுகள், பண்பாட்டுக்கூறுகளை மொழிவது.
- (ii) சொற்செறிவும் பொருள் ஆழம் நிறைந்தது.
- (iii) மக்கள் சமுதாயத்தின் முதிர்ந்த அனுபவத்தின் வெளியீடு.
- (iv) கருங்கச் சொல்லி விளங்க வைத்தல்.
- (v) நாட்டுப்புற மக்களின் வாழ்வில் அன்றாடம் நின்று நிலவுவது.

மேற்சொன்ன ஐந்து பொதுப்பண்புகள் பழுமொழிகளுக்கு உள்ளதாக பேராசிரியர் நாட்டுப்புற ஆய்வாளர் முனைவர் க. சாந்தி விளக்க மளித்துள்ளார்.

- (ஏ) குழந்தைகளின் மழலை மொழி தெவிட்டாத இன்பம் தருவதாகும். அதைப்போலவே குறையாத இன்பத்தைத் தருவது பழுமொழி எனப்படும் என்பார் பேராசிரியர் ப. முருகன் - புதிய நோக்கில் பழுமொழி.

பழுவிமாழி உணர்த்தும் பண்பாட்டுக் கூறுகள்.

தமிழில் தற்பொழுது ஏராளமான பழுமொழித் தொகுப்புகள் வந்துள்ளன. இத் தொகுப்புகளில் சேர்க்கப்பட்டுள்ள பழுமொழிகள் எல்லாமே மானிட வாழ்வியலில் பின்னிப்பிணைந்துள்ள பண்பாட்டுக் கூறுகளை மையமாகக் கொண்டு எழுந்துள்ளமை குறிப்பிடத்தக்கது.

புழைமாழி என்பது பொருளுடையது. அளவில் சிறியது, மோனை ஒலி இயல்பு உடையது, எளிதில் நினைவில் நிற்பது, கூர்மையான வார்த்தைகளால் வார்த்தெடுக்கப்படுவது.

பொதுவான உண்மையின் அடிப்படையில் பிறப்பது, புகழ்பெற்றது, கவர்ச்சிமிக்க நடையுடையது, அன்றாட வாழ்வில் தொடர்புடையது, சமுகத்தில் நன்மதிப்பு உடையது, உருவகத் தன்மையுடன் கூடியது, மக்களின் பண்பாட்டை வெளிப்படுத்துவது, உனர்ந்து கூறும் கருத்தை உடையது தனித்தன்மை வாய்ந்தது, எல்லோரின் புகழ்ச்சிக்கும் ஏற்புக்கும் உரியது என்ற வரைவிலக்கணத்தை தருகிறார். பேராசிரியை முனைவர் க. சாந்தி.

சான்றுக்குச் சில பழுப்புமாழிகள்

1. ‘பேசிற இடத்தை பேசாத வாய் எச்சிவாய்’ உலகில் வாழும் மனிதர்கள் உண்மைக்காக பேசுவார்களாகவும், உண்மையை நேசிப்பவர்களாகவும் இருக்க வேண்டுமென்பதை மேற்சொன்ன பழுமாழி சிறப்பாக எடுத்துக்காட்டுகிறது. உண்மைக்காக எதிர்த்துப் பேச மறுக்கும் வாய், மலம் வருகின்ற மூலவாய்க்கு சமனாகும் என்று இப்பழுமாழி எவ்வளவு ஆணித்தரமாக அடித்துக் கூறுகிறது. உலகில் அநீதியை எதிர்த்துப் பேச வக்கில்லாமல் கோழையாக வாழ்வதை விட மரணிப்பதே மேல் என்று இப்பழுமாழி சொல்கிறது.

2. ‘படிக்கிற சிவபுராணம் உடைக்கிற கோயில் உண்டியல்’

உலகில் மக்களை ஏமாற்றித் திரியும் போவி வேடதாரிகளை இப்பழுமாழி தோலுருத்திக் காட்டுவதைக் காணலாம். நெற்றியில் பட்டையும், கழுத்தில் உருத்திராட்சையும் போட்டுக் கொண்டு கடவுளையும், உலகையும் ஏமாற்றிக்கொண்டு திரியும் அயோக்கியர்களை இப்பழுமாழி அப்பட்டமாகப் பேசி காறி உழிழ்வதை நோக்கலாம்.

3. ‘சிவன் சொத்து குல நாசம்’ மேற்சொன்ன பழமொழி கோயில் சொத்துக்களை களவாக உண்டு களிக்கும் கொடியவர்களைக் கேவி செய்து சபிப்பதைக் காணலாம்.
4. ‘தர்மக் காசில் கெணறு கட்டு பள்ளிக் கணக்கில் பட்ட போட்டானாம்’ இப்பழமொழி இறையில்லங்களின் சொத்துக்களுக்கு கள்ளக் கணக்கு எழுதி, மக்களின் கண்களில் மண்ணைத் தூவும் அயோக்கியர்களை தோலுரித்துக் காட்டுகிறது.
5. ‘பள்ளியத் திண்ட குடி பத்தி எரிஞ்க போகும்’ இப்பழமொழி பொதுச் சொத்தை ஏமாற்றிச் சாப்பிடுபவர்களை எச்சரிக்கை செய்கிறது. ‘குடி’ என்பது ஒரு சமூகத்தைக் குறிக்கும். இதை ஒரு மக்கள் குழுமமாகவும் கொள்ளலாம். இக் குடிவழிமுறை கிழக் குப் பிராந்தியத்தில் மட்டுமே உள்ளது.
6. ‘தொழுகிறன் தொழுகிறன் அல்லாவுக்காக வைக்கல் களவெடுக்கன் மாட்டுக்காக’ அல்லாவை ஏமாற்றும் போலிச் சமயவாதிகளுக்கு இப்பழமொழி நல்ல சாட்டை அடியாகும்.
7. ‘கூப்பிய கைக்குள் கொடுவாள் மறைந்திருக்கும்.’ போலி ஆன்மீகவாதிகளை சிறப்பாக இப்பழமொழி கோட்டுக் காட்டுகிறது.
8. ‘நல்லது கெட்டா நாய்க்கும் கேவலம்’ வாழ்க்கையில் நல்ல மகிழ்ச்சியோடும் கண்ணியத்தோடும் வாழுந்து காலத்தின் சோதனையால் ஒடிந்து போன ஒரு மனிதனை இப்பழமொழி படம்பிடித்துக் காட்டுகிறது. பணம் கையில் இல்லையென்றால், நாங்கள் தெரு நாய்களைப் பார்க்கிலும் கேவலமாகப் போய்விடுவோம் என்பதை இப்பழமொழி அழகாகச் சொல்கிறது.
9. ‘ஹருட்டு போனா ஆருட்டு நாயோ’ ஒருவன் அவன் பிறந்த ஊரை விட்டு வேறு ஒரு ஹருக்கு போனால் அவனை அங்குவில் யாருமே கணக்கெடுக்க மாட்டார்கள். இது உலக வழக்கம் இதை பழமொழி சிறப்பாகச் சொல்கிறது.

10) ‘தொட்டில் பழக்கம் கடுகாடு மட்டும்’ ஒரு குழந்தை பிறக்கும் போது எந்தக்குணத்தோடும் பிறந்ததோ, அந்தக்குணம் இறக்கும் வரை இருக்கும் என்பதையே இப்பழமொழி கட்டிக்காட்டுகிறது.

யழிமொழிகளில் தமிழ் மரபுக் கூறுகள்.

1. ‘வாயில் ஓதல் இருந்தால் வழியெல்லாம் சோறு’ கற்றறிவாளன் உலகின் எந்தப்பகுதிக்குச் சென்றாலும் மக்களால் மரியாதையுடன் வரவேற்கப்பட்டுப் பசிப்பினியின்றி வாழ்வான் என்பதை இப்பழமொழி உணர்த்துகின்றது.

தமிழ்ப்பண்பாட்டு மரபில் இதே போன்ற அழகிய எடுத்துக்காட்டைச் சங்க இலக்கியப்பாடல் ஒன்று நமக்குக் காட்சிப்படுத்திக் காட்டுகிறது. ஒரு நாள் ஓளவை, மன்னன் அதியமானைச் சந்திக்கச் சென்ற இடத்தில் காவலனால் அனுமதி மறுக்கப்பட, அதற்கு ஓளவை, ‘எத்திசை செவினும் அத்திசை சோறு’ என்று சினத்துடன் உரைத்த வெம்மொழி ஈண்டு குறிப்பிடத்தக்கது.

2. ‘விராவில்லாக் குளத்திற்கு கொறுட்டயாம் அதிகாரி’
3. ‘அழையில்லா ஊருக்கு இலுப்பைப்பு சர்க்கரை’
4. ‘பிள்ளையில்லாத வீட்டில் கிழவன் துள்ளி விளையாடுவான்’ மேற்சொன்ன பழமொழிகள் யாவும் தமிழ் வழக்காற்றுப் பண்புகள் உடையனவாக இருப்பதைக் காணலாம்.

யழிமொழிகளில் மணவளச் சொற்கள்

படைப்பிலக்கியங்களில் சிறப்பான உத்தியாக அடையாளம் காட்டப்படும் மணவளச் சொற்கள் ஏராளமாய்ப் பழமொழிகளில் இடம் பெற்றுள்ளன. பழமொழிகள் எவ்வாறு மக்களால் வழங்கப்படுகின்றனவோ, அதே வடிவத்தில் காட்சிப்படுத்த வேண்டும் என்பது நாட்டுப்புறவியல்

ஆய்வாளர்களின் அமுத்தமான கருத்து. பழமொழிகளைத் தூய்மை செய்யும் பணியில் இறங்கிவிடக்கூடாது. ஊள்ளதை உள்ளபடி எழுத்தில் வடித்தல் வேண்டும். பழமொழி அளவில் சிறியது, எளியது ஆனால், அது உணர்த்தும் பொருள் மிகவும் கூர்மையானது. புதைபொருள், கல்வெட்டு என்பன ஒரு விடயத்தை வாய்த்திறந்து பேச முடியாத நிலையில் உள்ளன. ஆனால் பழமொழிகள் காலத்தை வென்று கதை சொல்லும் ஆற்றல் பெற்றுள்ளன. ஒவ்வொரு பழமொழியும் உலகிற்கு ஒளியூட்டக்கூடிய உண்மைகளின் பிரதி பிம்பங்களாகும். அவைகள் எங்கள் முதாதையர்களின் வாழ்வியலை மனக்கண் முன் கொண்டு வந்து எங்களை வழிநடாத்தி வைக்கும் வரலாற்று முதுசங்கள்.

ஒர் இளைஞரைப் பார்த்துப் பெற்றோரோ, தாத்தா பாட்டியோ, பெரியோர்களோ பழமொழிகளைப் பயன்படுத்த முடியுமே தவிர, இளைஞர் பயன்படுத்த முடியாது. இது எழுதப்படாத சமூக விதி. பண்பாட்டுப் பழமையிலிருந்து வரும் பழமொழிகளின் குரல், மரபின் அடிப்படையில் உண்மையைப் பேசுகின்றன. என்பார் பேராசிரியர், நாட்டுப்புறவியலாளர் தே. ஹார்து.

இயற்கைச் சூழலில் கலந்து எழிலோடு வாழும் கிராமத்து மக்கள் தங்கள் வாழ்க்கையில் பழமொழிகளை கூடுதலாகக் கலந்து பேசுவார்கள். இதமான தென்றலைப் போன்ற இம்மக்களின் பேச்சு மொழியிலேயே இவர்களின் பழமொழிகள் உள்ளன. எதையும் யதார்த்தமாகப் பேசும் பண்புள்ள இவர்களின் பழமொழிகள் கிண்டலும், கேவியும், அறிவுரைகளும், ஆழந்த தத்துவங்களும் உள்ளவைகளாக உள்ளன.

உதாரணமாக:-

1. சமாதவண்ட பணம் நோய்க்கும், பேய்க்கும்.
2. தண்ணிக்குள்ளாலேயே நெருப்புக் கொண்டு போறவன்.
3. ஏறும்புக்கு முத்திரம் ஏகப் பெருவெள்ளம்.
4. கேப்பா புத்தியும் கட்டுச்சோறும் நெலக்கிறல்ல.
5. வேலிக் கட்டையெண்டாலும் போடித் தத்துவம் போகாதாம்.

6. ஆம் கர்று மல்லாத்தி நாம் சொன்னாப் பொல்லாப்பு.
7. உள்ளதுமொரு புள்ளையெண்டு ஒன்பது தரம் சின்னத்து வெச்சானாம்.

முடிவுரை:- பழமொழிகள் சமுதாய அமைப்பின் பிரதி பிம்பங்களாகும். மரபுகளின் அழியாச் சின்னங்களாகும். வாழ்வியலின் மகிழமகளை, வழிமுறைகளை அவைகள் பிறந்த காலந் தொட்டு உலகிற்கு ஒதிக் கொண்டிருக்கும் ஒப்பற்ற உண்மைக் காலியங்களாகும்.

கிழக்கிலங்கை தமிழ்ப்போஸ் மக்களின்

நாட்டார் ஸழக்காறுகள்

நாட்டார் நம்பிக்கைகள்

எம். எஸ். அபுல்ஹஸன், ஜே. பி.

உலகின் எல்லா உயிரினங்களுக்கும் ஆதாரசுருதியாக அமைந்தி ருப்பது நம்பிக்கை. “நம்பிக்கை” என்ற ஒன்று இல்லா விட்டால் மனிதனால் வாழவே முடியாது. வாழ்க்கை என்பது ஒரு பிடிப்புள்ளதாக இருக்க வேண்டும் என்பர். மனிதனுடைய வாழ்வை அலகலகாகப் பிரித்துப் பார்க்குமிடத்து பல்வேறு விதமான நம்பிக்கையின் படிமங்களைக் காணலாம்.

மக்கள் கடவுளிடத்தல் வைக்கும் நம்பிக்கைக்கு அடுத்ததாக இருப்பது மதாச்சாரியர்களிடத்தில் வைக்கும் நம்பிக்கையே. மதாச்சாரியர்கள் சொல்பவற்றையும், செய்பவற்றையும் மக்கள் மறுப்பதில்லை. அவற்றில் இருக்கும் உண்மைத் தன்மையை ஆராய்வதுமில்லை. தமிழில் “வேதவாக்கு” என்ற மரபுச்சொற் றொடர் உண்டு. இச்சொல் மதாச்சாரியாரின் கருத்துகளுக்கு முற்று முழுதாய்ப் பொருந்தும். தங்களது இருப்பைத் தக்கவைத்துக் கொள்வதற்காக மதாச்சாரியர்களும், மக்கள் தலைவர்களும், பிற நாட்டாரும், பண்டைக்காலத்தில் பற்பல பழக்கவழக்கங்களையும் நாட்டார் நம்பிக்கைகளையும் விதைத்துவிட்டிருந்தனர்.

இவைகள் அறிவுபூர் வமானவை என்று ஏற்றுக் கொள் ளவும் முடியவில்லை. முடத்தனமானவை என்று புறந்தள்ளவும் முடியவில்லை. இரண்டுவுக்கெட்டான் நிலை எமக்குள்ளது. ஏனெனில் எமது முந்தையோர்கள் முட்டாள்கள் என்று நாம் முடிவுக்ட்ட இயலாது. அவர்கள் எமக்களித்த முதுசம்கள் இன்னும் எம்மை ஆச்சரியத்தில் முழுகடித்துக் கொண்டிருக்கின்றன. ஆதலால், எடுத்தேன் கவுத்தேன் என்று ஒரு முடிவு கட்டிவிடாமல் அறிஞர்களின் ஒன்றியம் ஆற அமர இருந்து இதனை ஆராய்ந்து தெளிந்து ஒரு முடிவுக்கு வரவேண்டும்.

கிழக்கு மாகாணத் தமிழர்களும், மூஸ்லீம்களும் கிழக்கு மாகாணமெங்கும் தமிழர்களின் குடிப்பறம்பல் செறிந்திருக்கின்றது. இவர்களுடைய கலாசாரமும் பழக்கவழக்கங்களும் மூஸ்லீம்களில் அதிக தாக்கத்தை ஏற்படுத்தியுள்ளன. சிங்களவர்களை விட மூஸ்லீம்களே கூடுதலாகப் பாதிக்கப்பட்டுள்ளனர். இதற்கு இவர்கள் பேசும் தமிழும் வாழும் இடங்களும் மூலகாரணமாய் அமைந்திருக்கின்றன. எடுத்துக்காட்டாக சொல்லின் செல்வரும் முன்னாள் அமைச்சருமான அண்ணன் இராசதுரை அவர்கள் தனது தேனினும் இனிய தெவிட்டாத சொற்பொழிவுகளின் போது “கிழக்கு மாகாணத்தில் தமிழர்களும் மூஸ்லீம்களும் ஒரு பிட்டுக் குழலிலுள்ள பிட்டும் தேங்காயும் போல் அடுத்தடுத்து ஊர்களில் வாழ்ந்து வருகிறார்கள். இவர்கள் ஒருவர் மீது ஒருவர் அன்பு பாராட்டுவதும் உறுதுணையாக இருப்பதும் இவர்களிடையே ஊறிய பண்புகளாகும். இவர்கள் இனத்தால் வேறுபட்டாலும் மொழியாலும் இடத்தாலும் ஒன்று பட்டவர்கள்” என்பார். இதனால் ஒரு சமூகத்தின் பழக்கவழக்கங்களும் நம்பிக்கைகளும் அவர்களை அறியாமலேயே உட்புகுந்து ஆழமாக வேருன்றி அறபு நாடுகளிலிருந்தும், இந்தியாவிலிருந்தும் கிழக்கு மாகாணத்திற்கு வியாபார நிமித்தம் வந்த மூஸ்லீம்கள் தமிழ்ப்பெண்களைத் திருமணம் செய்ததாக வரலாறுகள் கூறுகின்றன. இவ்வாறு மனைவியின் அந்தஸ்தை அடைந்த தமிழ்ப்பெண்கள் தமது கலாசார பழக்கவழக்கங்களையும் நம்பிக்கைகளையும் தம்மோடு கொண்டு வந்துவிட்டனர். தாயினுடைய ஆளுமையும் மனையாட்சியும் பிள்ளைகளைப் பாதிப்பதால் பிள்ளைகள் அவற்றைப் பின்பற்றத் தொடங்கி விட்டனர் போலும். இவ்வாறுதான் தமிழர்களுடைய பண்பாட்டுக் கோலங்கள் மூஸ்லீம்களிடையே பரவின. இரு சமூகங்களுக்கிடையே இருக்கும் குடிமறைகள் இதற்கு ஒரு உதாரணமாகும். ஆகவே என்னால் திரட்டப்பட்ட எமது நாட்டார் நம்பிக்கைகளை தனித்தனித் தலைப்புகளில் உங்கள் முன் வைக்க நான் ஈங்கு எழுந்துள்ளேன்.

தமிழர்களின் நம்பிக்கை

பிரயாணத்திற்கு விலக்கப்பட்ட சுகுனம் பிரயாணத்திற்கு விலக்கப்பட்ட சுகுனங்கள் அதிகமிருந்தாலும் கிழக்கு மாகாணத் தமிழ்மக்கள் நம்பிக்கை வைத்துள்ள சுகுனங்களை மட்டும் கீழே தருகின்றேன். இச்சுகுனங்களால் பிரயாணத்தை மேற்கொள்

பவருக்கும் நஷ்டமும், துக்கமும், சுக்குறையும் உண்டாகும் என்பது இவர்களுடைய நம்பிக்கை.

ஒருவர் பிரயாணத்தை மேற்கொள்ளும் பொழுது அவர் எதிரே ஒரு பிராமணன், நாவிதன், தட்டான், மொட்டைத்தலையன், காவியுடை தரித்வன், சடை வளர்த்தவன், விதவை, ஏழை, நோயாளி, குருடன், முக்கறையன், ஊமையன், நொண்டி ஆகியோர் வந்தால் அப்பிரயாணம் பெரும் நஷ்டத்திலாகும். மேலும் வெறும் பாத்திரம், அகால மழை, இடி, மின்னல், கால்இறைல், தலைதட்டல், அழுகுரல், போகாதே எனல், பின்னழைத்தல், ஒற்றைத்தும்மல் இவைகள் நிகழ்ந்தாலும் நஷ்டம் ஏற்படும். இவற்றுடன் முஞ்சுறு, பாம்பு, பூண என்பன வலம் போதலும் ஏருமை, காகம் என்பன இடம் போதலும் அபசகுனம் ஆகும். இத்தகைய தடைகள் ஏற்பட்டால் பிரயாணி மீண்டும் தமது வீட்டுக்கு வந்து ஆறுஅமர இருந்து அதன்பின் பிரயாணத்தைத் தொடர வேண்டும்.

பிரயாணங் செய்யத்தகாத குலமுள்ள திசைகள்

❖ திங்கள், சனி	- கிழக்கு
❖ செவ்வாய், புதன்	- வடக்கு
❖ வியாழன்	- தெற்கு
❖ வெள்ளி, ஞாயிறு	- மேற்கு

இதைக் கவனத்தில் எடுத்து பிரயாணத்தை மேற்கொள்வார். ஆனால் எல்லா நாள்களிலும் உச்சி வேளையில் பிரயாணம் செய்தால் எந்த விக்கினமும் ஏற்படாது.

காகம் கரைதல்

காகங்களில் அரிசிக்காகம், அண்டங்காகம் என இரு வகைகள் உள்ளன. இவற்றுள் அண்டங்காகம் எமது வீட்டுக்கு முன்னுள்ள மரத்திலோ, வேலியிலோ நின்று கொண்டு தொடராகக் கரைந்தால் அவ்வேளை வீட்டுக்காரர் தமது நிழலை தமது காலடியால் அளந்து பின்வருமாறு கணக்கிட்டு பல்ளை அறிந்து கொள்வார்.

பழம்பாடல் ஓன்று

❖ கருமகள் அழுதபோது
❖ கணக்குடன் அடி அளந்து

- ❖ பத்துடன் இரண்டைக் கூட்டி
- ❖ மொத்தத்தை ஏழால் பிரித்து வரும் மிச்சம்
- ❖ ஒன்றானால் - கூகம்
- ❖ இரண்டானால் - இலாபம்
- ❖ மூன்றானால் - மழை
- ❖ நாலானால் - படை (அரச விக்கினம்)
- ❖ ஐந்தானால் - அபயம் (பசி)
- ❖ ஆறானால் - வெற்றி என்னும் பலன்களைத் தரும்.

பல்லியின் பலன்

தனினாறு திக்குகளிலிருந்தும் பல்லி சொல்லும் பலன்களை ஆரூட்டகள் வகுத்துள்ளனர். அவ்வாறே நமது உடலின் உறுப்புகளில் பல்லி விழுந்தால் அதற்குரிய பலன்களையும் தந்துள்ளனர். இருந்தும் எமது மாகாணத் தமிழ் மக்கள் நம்புபவைகளை மாத்திரம் கீழே தருகின்றேன்.

பல்லி சொற்பலன்

ஒருவர் இலாப நட்ட ஆராய்ச்சியிலும், கவலை கொள்ளும் வேளையிலும், நல்ல காரியங்களைப் பற்றி சிந்திக்கின்ற வேளையிலும் பல்லி சொல்வதை பகுத்தறிந்து கொள்வர். கிழக்கிலும் தென் மேற்கிலும் வட மேற்கிலுமிருந்தும் பல்லி சொன்னால் அவை தமக்குரிய பலனாக எடுத்துக் கொள்வர். அதே போல் வடகிழக்கு தென்கிழக்கு மேற்கு போன்ற திசைகளில் பல்லி சொன்னால் உறவினர்களுக்குரிய பலனாக எடுக்குக் கொள்வர்.

ஒரு பல்லி

ஒரு சொல் சொன்னால்	- துள்பம்
இரு சொல் சொன்னால்	- தன இலாபம்
மூன்று சொல் சொன்னால்	- மரணம்
நாலு சொல் சொன்னால்	- சௌக்கியம்
ஐந்து சொல் சொன்னால்	- உறவினர் வரவு
ஆறு சொல் சொன்னால்	- படை
ஏழு - எட்டு சொல் சொன்னால்	- மன வேதனை இவ்வாறான நம்பிக்கைகள் தமிழ் மக்களிடையே உண்டு

விவசாய நம் பிக்கைகள்

நாகத்திற்குப் பொங்குதல்

விவசாயத்தில் ஈடுபடும் ஒரு விவசாயி தனது வயலில் பாம்பினால் எவ்வித இடையூறும் வந்துவிடாமல் காப்பதற்காக பச்சாரிசி, தேங்காய்ப்பால், பயறு, சருக்கரை முதலியவற்றைக் கொண்டு பொங்கல் செய்து மா, பலா, வாழை ஆகிய முக்கணிகளை இளநீருடன் கலந்து பானகம் செய்து பாம்பு குடிப்பதற்கு புற்றின் வாயில் வைப்பர்.

களவெட்டிப் (களத்து மேட்டுப்) பொங்கல்

நெற்செய்கையில் ஈடுபட்ட விவசாய அறுவடை செய்து குடு மிதித்து பொலியைக் கட்டிய பின்பு யூமாதேவிக்கு களவெட்டியில் பொங்கல் செய்து தமது நன்றியைத் தெரிவிப்பார்.

திருமணம்

ஆணுக்கும் பெண்ணுக்கும் ஐாதகப்பொருத்தம் பார்த்து திருமணம் செய்வார்.

மரணச்சடங்கு

ஒருவர் மரணித்ததன் பின் மரணித்தவருக்கு சாந்தி ஏற்பட அவர் மரணித்த 08ஆம், 11 ஆம் நாள்களிலும், ஓராண்டு முடிந்ததன் பின்பும் உணவு, பழங்கள், பலகாரம், பால், தேன் கலந்து அவரின் ஆத்மா சாந்தியடைய அழுது படைப்பார்கள்.

பஞ்சமி

நிறைவேறாத ஆசையுடன் இருக்கையில் ஒருவர் மரணித்தால் அவர் சாந்தி பெறாமல் நிம்மதி இழந்து ஆவியாக வந்து மரண வீட்டைச் சுற்றிச்சுற்றி ஒலமும் ஓப்பாரியும் வைத்து அலைந்து திரிவார். இவ்வாறு வரும் ஆவியை “பஞ்சமி” என்று தமிழ் மக்கள் அழைப்பார். இப்பஞ்சமி சாந்தியடைவதற்கு எடுக்கும் காலம்

அவிட்ட நட்சத்திரத்தில் இறந்தால்

சதைய நட்சத்திரத்தில் இறந்தால்

பூர்ட்டாதி நட்சத்திரத்தில் இறந்தால்

உத்தர்ட்டாதி நட்சத்திரத்தில் இறந்தால்

ரேவதி நட்சத்திரத்தில் இறந்தால்

கழிந்த பின்பே பஞ்சமி சாந்தியடையும் என்பர்.

- 06 மாதங்களும்
- 03 மாதங்களும்
- 1 1/2 மாதங்களும்
- 3/4 மாதமும்
- 3/8 மாதமும்

தேங்காய் உடைத்தல்

கோயிலில் தேங்காய் உடைக்கும் போது தேங்காய் அழுகி இருந்தால் அல்லது கை நழுவிக் கீழே விழுந்தால் அபசகுணம் என்றும் ஏதோ கேடு வந்து குழும் என்ற நம்பிக்கையுள்ளது.

விதவையைத் தடுத்து வைத்தல்

கணவனை இழந்த விதவையை எந்த சுபகாரியத்திலும் பங்கு கொள்ளாமல் 31 நாட்கள் தடுத்து வைப்பர். வெள்ளைச் சீலை உடுத்து ஆபரணாதிகள் எதுவும் அணியாமல் அப்பெண் ஒதுங்கி இருக்க வேண்டும். அவள் பங்கு கொள்கின்ற எந்த சுப காரியமும் சிறப்பாக அமையமாட்டா என்ற நம்பிக்கையுள்ளது. இன்றும் கூட இங்கு அனேக விதவைகள் இதைக் கடைப்பிடித்து ஒழுகுவதை நாம் காண்கிறோம்.

குடிபுகுதல்

புதிய வீட்டுக்கு குடிபுகுமுன் அந்த நாளில் முன்னிரவில் வீட்டின் உள்ளறையில் பக்மாடோன்றைக் கொண்டுவந்து கட்டி வைப்பர். காலையில் மாட்டினுடைய கழிவுகளையும் எடுத்து மாட்டை வெளியே எடுத்ததன் பின்பு பொங்கி வீட்டுக்குக் குடி போவர்.

அம்மாள் (அம்மை) நோய்

அம்மாள் கோவினை கொண்டதால் அம்மாள் நோய் வந்து விட்டது என்று அச்சப்படுவர். மிகவும் காத்திரமாக நோயாளியை தூய்மையான வெள்ளைத் துணியில் படுக்கை வைத்து பத்திரத்தை (வேப்பிலையை) அரைத்து உடல் முழுக்க பூசி மரக்கறி உணவையும், பாலும் பழத்தையும் உண்ணைக் கொடுப்பர். பத்திர இலையை வீட்டின் வாசலிலும், நிலையிலும் தொங்க விடுவர். பத்திரத்தை அரைத்து பாக்களை உருண்டையாக்கி விழுங்கச் செய்வர். நோய் தீர்ந்த பின் அம்பாளுக்குப் படைப்பர்.

முஸ்லிம்களின் நம்பிக்கை

முஸ்லிம்கள் தமிழர்களுடன் நெருக்கமான உறவைக் கொண்டிருந்த தனால் தமிழர்களுடைய நம்பிக்கைகளுள் அதிகமானவை முஸ்லிம்களுடைய வாழ்வில் இரண்டறக்கலந்து விட்டன. தற்போது படித்தவர்கள் பெருகியதாலும் இஸ்லாத்தின் கொள்கைகளைப் பற்றிய தெளிவான அறிவு உண்டானதாலும் இந்த நம்பிக்கைகளில் அதிகமானவை நாளுக்கு நாள் விடுபட்டுக் கொண்டிருக்கின்றன. இருந்தும் முற்றாக நீங்குவதற்கு நீண்டகாலம் எடுக்கலாம். உடலிலும்

உள்ளவிலும் ஊறிய நம்பிக்கைகள் இலகுவில் விட்டுப்போகுமா என்ன? ஆகவே இற்றைவரை நிலவி வந்த நம்பிக்கைகளை ஈண்டு குறிப்பிடுகிறேன்.

வறுமையையும் மறதியையும் கொண்டுவரும் நம்பிக்கைகள்.

1. நிர்வாணமாக நித்திரை செய்வது
2. அதிகமாக உறங்குவது
3. வெங்காயம், புண்டு ஆகியவற்றின் தோலை நெருப்பில் போட்டு கரிப்பது
4. பொய் சொல்வது
5. புறா வளர்த்து அதனுடன் விளையாடுவது
6. கட்டுண்ட கிடைத்தண்ணீரிலும் சாம்பவிலும் சிறுநீர் கழிப்பது
7. விபசாரம் செய்வது
8. தனது மனைவியிடம் அதிகமாக உடலுறவு கொள்வது
9. மலசலம் கழித்த பின் துப்பரவு செய்யாமல் இருக்கும் போது உண்பது, குடிப்பது, உறங்குவது
10. மலசலம் கழிக்கச் செல்லும் போது வலது காலை முன் வைப்பது
11. இடது கையால் சாப்பிடுவது, குடிப்பது
12. இரவில் வீடு பெருக்குவது
13. உடுத்திருக்கும் உடையினால் வீட்டைப் பெருக்குவது
14. வீட்டில் குப்பை கூளங்களைப் போட்டுவைப்பது
15. கிளிந்த ஆடைகளை அணிந்து கொண்டே தைப்பது
16. மூட்டை, பேன் ஆகியவற்றை கொல்லாமல் விடுவது
17. உணவை பிறருக்குக் கொடுக்காமல் கஞ்சத்தனம் பண்ணுவது
18. மலசல கூடங்களில் இருந்து கொண்டு பல்துலக்குவது, சாப்பிடுவது
19. ஓடிந்த சீப்பினால் தலை சீவுவது
20. சிலந்தி நூலாம்படை, தூசு ஆகியவற்றை வீட்டில் சுத்தம் செய்யாமல் விட்டு வைப்பது.
21. வாசற்படியில் உட்கார்ந்திருப்பது.
22. நகங்களைப் பற்களால் கடிப்பது
23. பாலையும் மீனையும் ஒன்றாகச் சேர்த்துச் சாப்பிடுவது
24. தகப்பன் ஆசிரியர்களுக்கு மத்தியில் நடந்து செல்வது
25. பிறருடைய தூரிகையினால் பல்துலக்குவது.
26. இரண்டு பெண்களுக்கிடையே நடந்து செல்வன முதலியனவாம்.

காகம் கரைதலும் அடிஅளத்தலும் முஸ்லிம்களிடையே அரிசிக்காகம், அண்டங்காகம் என்ற வேற்றுமையில்லை. ஏதாவது ஒரு காகம் வீட்டுக்கு முன்னுள்ள மரத்திலோ வேலியிலோ நின்று தொடராகக் கரைந்தால் அடி அளந்து பலன் பார்ப்பார்கள். காகம் கரையும் நேரம் தனது நிழலை தனது காலடியால் அளந்து கணக்கிடுவர். 10க்கு மேல் 11, 12 அடிகள் இருந்தால் 01, 02 எனவும் $\frac{1}{2}$ க்குக் குறைவாக இருந்தால் அதைகழித்தலும் $\frac{1}{2}$ அடி இருந்தால் அதை ஓர் அடியெனக் கொண்டு கணக்கிட்டு கீழே தரப்பட்டுள்ளவாறு பலன் பார்ப்பார்.

- ❖ ஓரடி காணுமாகில் - உண்ணிய கெடுதி சொல்லும்
- ❖ சுரடி காணுமாகில் - எண்ணியது சித்திக்கும்
- ❖ முன்றடி காணுமாகில் - முழு மானிடரைக் காண்பாய்
- ❖ நாலடி காணுமாகில் - நல்லதோர் கருமம் காணும்
- ❖ ஐந்தடி காணுமாகில் - பஞ்சமும் பினியும் நீங்கும்
- ❖ ஆறுடி காணுமாகில் - அறிதியாய்ச் சாவு சொல்லும்
- ❖ ஏழடி காணுமாகில் - எண்ணிய சித்தியாகும்
- ❖ எட்டடி காணுமாகில் - திட்டமாய் மரணம் வரும்
- ❖ ஒன்பதடி காணுமாகில் - ஊழிகால நன்மையுண்டாம்
- ❖ பத்தடி காணுமாகில் - பரதேசம் போவானாமே.

இ.து இவ்வாறு இருக்க காகம் கரையும் ஒலிக் குறிப்பை வைத்து பதற்றியில்லாமல் கரைந்தால் யாரோ விருந்துக்கு வரப்போகிறார் என்றும் அல்லது வெளியூர் சென்றவர் வீட்டுக்கு வரப்போகிறார் என்றும் பதற்றத்துடன் கரைந்தால் ஏதாவது ஒரு அனாத்தம் நடக்கப்போகிறதோ என்றும் நம்புவார்கள்.

சுகுனம் பார்த்தல்

ஒரு பயணம் புறப்படும் போது கால் இடறுதல், தலையில் நிலை தட்டுதல், பின்னால் இருந்து ஒருவர் அழைத்தல், வண்ணான் வெளுத்த மாராப்புடன் எதிர்ப்படுதல், பூனை குறுக்கறுத்தல், நாய் ஊளையிடுதல், மொட்டைத் தலையன், விதவை முக்காடு இல்லாத பெண், அங்கவீரர்கள், அழகற்ற முகமுடையோர், விறகுக்காரன் ஆகியோர் எதிரிலே வருதல் கூடா. அப்படி வந்தால் பயணத்தைத் தொடராமல் திரும்பி வந்து ஆறுமர இருந்து மீண்டும் புறப்படல் வேண்டும். ஒருவர் உண்ணும் போதும் பயணம் புறப்படக்கூடாது என்று நம்புவர்.

ஆபத்து ரொட்டி

தனது குடும்ப உறுப்பினர் ஒருவர் எதிர்பாராத ஆபத்திலிருந்து தப்பித்துக் கொண்டால் அவரைப்பீட்டிலிருக்கிற கிறகம் (கிரஃம்) நீங்குவதற்கு குறித்தவருடைய தலைப்பருமன் அளவுக்கு பிசைந்த மா உருண்டையை எடுத்து 07 ரொட்டிகள் கட்டு ஏழைகளுக்கோ இயலாதோருக்கோ கொடுத்தால் கிரறும் நீங்கி விடும் என்று நம்புவார்.

நியயத்துப் புக்கை

நியயத்து - நேர்ச்சை புக்கை - புழுக்கல்

தனது நேர்த்திக்கடனைத் தீர்ப்பதற்கு தேங்காய்ப்பால், பகப்பால், ஏருமைப்பால் இவற்றுள் ஏதாவது ஒன்றுடன் வெள்ளிசியைச் சேர்த்து அவித்து அதன்பின் நன்றாக தித்திக்குமாறு சீனி சேர்த்து ஆக்குவது நியயத்துப் புக்கை என்பார். ஆக்கிய புக்கையை தமது உறவினர்களுக்கும் அயலவர்களுக்கும் கொடுத்து நேர்ச்சையைத் தீர்ப்பார்.

தாய்மார் (அம்மாள்) பார்வை கொள்ளுதல் (அம்மை) தாய்மார் பார்வை கொண்டால் அதாவது அம்மை நோய் ஏற்பட்டால் பத்திரம் (வேப்பிலை) அரைத்து நோய் கண்டவரின் உடல் முழுக்கப் பூகவர். கொழுக்கட்டை, மோதகம், பணியாரம் என்பவற்றை கட்டு கடல் நாச்சிமாருக்கு கடலில் கொட்டிக்கழிப்பதுடன் நோயாளியையும் குளிக்க வைப்பார்.

பால்பழம்

மரணித்த சிறிய குழந்தைகளுக்காக சிறுபிள்ளைகளை வீட்டுக்கு அழைத்து பாலும், வாழைப்பழமும், சீனியும் சேர்த்துத் தயாரித்த பால் பழத்தை இறந்த பிள்ளைகளின் சாந்திக்காக பருகக் கொடுப்பார்.

பல்லியும் பாம்பும்

ஒன்றைப்பற்றி உரையாடிக் கொண்டிருக்கும் பொழுது பல்லி சொல்லிவிட்டால் அது உறுதியாக நடக்கக் கூடும் என்று நம்புவார்கள் மட்டுமன்றி பல்லி அடித்தால் 10 நன்மை என்ற பழமொழியும் இவர்களிடத்தில் உண்டு.

நல்ல பாம்பு, சாரைப்பாம்பு போன்றவற்றைக் கண்டால் அப்பாம்பைப் பார்த்து “ நி ஜின் ஆக இருந்தால் (ஜின் என்பது மனிதனைப்

போன்ற ஒரு படைப்பு வேண்டிய உருவங்களைப் பெறக்கூடிய அருபமான படைப்பு) இவ்விடத்தை விட்டுப் போய்விடு. போகா விட்டால் உன்னைக் கொன்று விடுவேன்” என்று கூறியதும் அப்பாம்பு சென்று விட்டால் அதை விட்டு விட வேண்டும். அல்லா விட்டால் எந்தப்பாம்பாயினும் அடித்துக் கொல்ல வேண்டும்.

பால் பார்த்தல்

பால் என்பது ஒரு அரபுச் சொல் “நல்ல வார்த்தை என்பது இதன் பொருள்”: பால் பார்ப்பது ஒரு கலை. இக்கலையில் சோதிடம், இராசி, எண் சாத்திரம் ஆகிய கலைகள் அடங்கியிருக்கின்றன. எண் சாத்திரத்தை அப்ஜுத்துக் கணக்கு என்று அரியில் கூறுவர். ஆங்கில எழுத்துகளுக்கு எண்கள் உள்ளது போல அறபு எழுத்துகளுக்கு எண்கள் உள்ளன. இரு மொழி எழுத்துக்கள் குறிக்கும் எண்களிடையே பெரிதும் ஒற்றுமையுண்டு. நோய், வறுமை, தொழில், வாழ்க்கை, பிரயாணம், முயற்சி போன்ற இன்னோரள்ள விடயங்களில் நலவு கேடு என்பவற்றை : பால் மூலம் பார்த்துக் கொள்ளலாம்.

துஆக்கட்டுதல்

(அஸ்மாக்கட்டுல், அட்சரம்கட்டுதல், தாயத்துக்கட்டுதல்)
பீடைகளிலிருந்து நீங்க துஆக்கட்டுவார்கள். இந்நம்பிக்கை மற்ற இரு இன மக்களிடமும் உண்டு.

மரணம்

ஒரு முஸ்லிம் மரணித்த 03ஆம், 07ஆம், 20ஆம், 40ஆம் நாள்களிலும், ஒரு வருடத்தாலும் அவர் ஆத்மா சாந்தியடைய அவர் பெயரால் குத்தம் (பிரார்த்தனை) செய்து உறவினர்களுக்கும் மற்றவர்களுக்கும் விருந்து படைத்தல்.

தமிழர்களுக்கும் முஸ்லிம்களுக்கும் இடையிலுள்ள பொதுவான நம்பிக்கைகள்

வீடு கட்டுதல்

வாஸ்து சாஸ்திரம் பார்த்து வீடு கட்டுவதற்கு எல்லோராலும் முடியாவிட்டாலும் குருக்களைக் கொண்டோ அல்லது ஊரிலுள்ள பெரியார்களைக் கொண்டோ ஒரளவு சாஸ்திர முறையைப் பின்பற்றி நிலமெடுத்து ஒரு புதிய வீட்டைக் கட்டத் தொடங்குவர். இதற்கு “நிலம் எடுத்தல்” என்று அழைப்பர். நிலம் எடுத்ததன் பின்பு

அத்திவாரம் வெட்டி அதைக்கட்டத் தொடங்கும் போது வீட்டில் நிலத்தின் மத்தியில் ஒரு சிறு குழி வெட்டி அக்குழிக்குள் தங்க ஆபரணம் அல்லது ஆபரணத்துண்டுகள், நவதானியங்கள் என்பவற்றை வைத்து முடிவிட்டதன் பின்பு அத்திவாரத்தைக் கட்டுவர். இப்படிச் செய்வதால் அவ்வீடு கட்டத் தொடங்கும் நாளிலிருந்து அவ்வீட்டிலுள் ணோர் செல்வச் செழிப்புடன் வாழ்வர் என்றும் வீடு விரைவாக முடிவடையும் என்று நம்புவர்.

கண்ணாறு படுதல் (கண்ணேறு, கண்திருஷ்டி)

கண்ணாறு படுவதை நாம் எல்லோரும் ஏற்றுக் கொண்டுள்ளோம். இதற்கான பரிகாரம் பல உள் ஆவையாவன.

1. கண்ணாறு பட்டவரின் காலமிழன்னை ஒரு சிறங்கையளவு எடுத்தல். ஆத்துடன் 03 செத்தல்மிளகாயையும், வீட்டுக் கூரையிலோ வேலியிலோ உள்ள இற்றுப்போன ஒலைத்துண்டுகளையும், சர்க்குத் துண்டுகளையும் கையில் எடுத்து கையைப் பொத்திக் கொண்டு கண்ணாறு பட்டவரின் தலையை 03 முறை கையால் சுற்றுதல். பின் தலையிலிருந்து அடிவரை வலுடிடமாக தடவியின் நெருபிபல் போட்டு பொசுக்குதல். மிளகாய் பொசியும் போது சுற்றி இருப்பவர்களுக்கு புரையேறாவிட்டால் கண்ணாறு பட்டிருக்கிறது என்பது பொருள்.

2. மழுக்காய்ச்கதல் (மழு - எரி இரும்பு)

மழுங்க (நெருப்பு தழல் போல்) காய்ச்சிய இரும்பை ஒரு வெறும் மண் சட்டியில் வைத்து கண்ணாறு பட்டவரின் முகத்தின் அருகே கொண்டு சென்று காய்ச்சிய இரும்பில் தண்ணீரை ஊற்ற அதிலிருந்து பிறக்கும் ஆவி அவருடைய முகத்தில் படியுமாறு பிடித்தல். பின் அத்தண்ணீரில் 03 மிடர் பருகக் கொடுத்து எஞ்சிய தண்ணீரால் சர்வாங்கங்களையும் கழுவதல்.

3. ஒதிப்பார் த்தல்

கண்ணாற்றுக்கு ஒதிப்பார்ப்பவரிடம் தண்ணீர் ஒதி நோயாளிக்குக் கொடுத்தல்.

ஏநாள் (ஏர் நாள்)

விவசாயத்தில் ஈடுபடுகின்ற ஒரு விவசாயி வயலை உழுவதற்கு முன்பு நல்லொரு தினத்தில் வயலுக்குச் சென்று சுபவேளையில்

வயல் நிலத்தில் மண்ணை வெட்டி முன்றுமுறை வரம்புக் சாத்துதல் எநாள் என்பர்.

குடு மிதித்தல்

குட்டுக் களவெட்டியில் (களத்து மேடு) குடு மிதிக் கத் தொடங்கியவுடன் அங்குள்ள பொருட்களை இயற்பெயர் கொண்டு அழைக்கமாட்டார்கள். காரணம் களத்து மேட்டுச் சூழலிலுள்ள பேய் பிசாக்களுக்கு பொருட்களின் இயற்பெயர்கள் தெரியும். ஆதலால் நெல்லை அவர்களிடமிருந்து பாதுகாக்க வேறு பெயர்களால் (குழுஉக்குறி) பொருட்களை அழைப்பர்.

உதாரணத்திற்கு சில பெயர்கள்

இயற்பெயர்

1. குரங்கு
2. கறி
3. மண்வெட்டி
4. சிறுவால்
5. வைக்கோல் புரி
6. கைகோல்
7. கயிறு
8. தேங்காய்
9. சாக்கு
10. குடு மிதிக்கும் மாடு
11. மாட்டுச்சாணம்
12. நெற் குவியல்

குழுஉக்குறி

மரக்குந்தி	
கொழுஞ்சான்	
வெட்டுவாயன்	
ஒட்டி	
பொலிக்கொடி	
பிரிஞ்சான்	
நடுமுழவன்	
வெண்சோடன்	
ஒட்டுவாயன்	
வாரிக்காலன்	
கோல்	
பொலி இன்னும் பலவாம்	

- ❖ எவருக்கும் இரவில் முட்டை , ஊசி, உப்பு , சுண்ணமாம்பு, காக முதலியவற்றை பிறருக்கு வீட்டிலிருந்து எடுத்துக் கொடுத்தல் கூடாது.
- ❖ பாயை மூலையில் சுருட்டி நிலைக்குத்தாக வைத்தல் கூடாது.
- ❖ பெண்ணுக்கு வலக்கண் துடித்தல், ஆனுக்கு இடக்கண் துடித்தல் நல்லதல்ல.
- ❖ இரவில் ஒரு வீட்டிலிருந்து இன்னொரு வீட்டுக்கு கறி கொண்டு போகும் போது முடிய பாத்திரத்திற்கு மேல் ஒரு கரித்துண்டை வைத்தல்.

- ❖ திறந்த வெளியில் கம கமவென மணக்கக் கூடியவாறு தாளிதம் செய்வது கூடாது.
- ❖ தமிழர்களின் வருடப் பிறப்பன்றும் முஸ்லிம்களின் பெருநாள் அன்றும் கைவிசேடம் செய்தல்.
- ❖ ஒரு ஆண் இரவில் உணவு உண்ணாவிட்டால் ஒரு யானையின் பலன் குறையும்.
- ❖ புதன்கிழமை குபவேளையில் விதத்தியாரம்பம் செய்தல்.
- ❖ உன் வீட்டு நிலை, வடக்கே பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் கூடாது.
- ❖ ஒரு வீடு கிழக்கைப் பார்த்துக் கொண்டிருத்தல் வேண்டும்.
- ❖ ஒரு தெரு வீட்டை ஊடறுத்துச் செல்வது போல் தெருவை நோக்கி வீட்டைக் கட்டினால் அத் தெருவின் கோடியடிக்கும்.
- ❖ காப்பிடும் போது புரையேறினால் யாரோ ஒருவர் தம்மை நினைக்கிறார் என்பார்.
- ❖ விளக்கை வாயால் ஊதி அனைக்கக்கூடாது.
- ❖ வீட்டுக்கு முன் பால் வடிகின்ற அலரி, கள்ளி போன்ற மரங்களையும், தூங்கி வடிகின்ற அசோக மரங்களையும், பனை, காட்டு மரங்களையும் நாட்டக்கூடாது.
- ❖ தமிழர்கள் கிழக்குப் பக்கமும், முஸ்லிம்கள் மேற்குப்பக்கமும் தலைவைத்துப்படுப்பர்.

சிங்களவர்களின் நம் பிக்கை

- ❖ பிரயாணம் புறப்படும் பொழுது வெறும் குடம் முன்னே இருக்கக் கூடாது.
- ❖ சுற்றி இருப்பவர்களுள் கெட்டவர்கள் எதிரில் வரக்கூடாது.
- ❖ காலை வேளையில் காய்ந்த மரத்தில் காகம் நின்று கொண்டு கரைந்தால் உறவினர்களுக்கு மரணம் சமபவிக்கும்.
- ❖ செழித்த மரத்தில் நின்று கரைந்தால் விருந்தினர்கள் வருவார்கள்.
- ❖ மாலை நேரத்தில் முற்றம் பெருக்கக் கூடாது.
- ❖ மாலை நேரத்தில் புத்தர் சிலைக்கு விளக்கேற்றி வழிபாடு செய்வது நல்லது.
- ❖ மணமக்களின் கேந்திரம் (ஜாதகம்) பார்த்து திருமணம் செய்வர்.
- ❖ வீட்டுக்கு அத்திவாரம் போடும் போது பகன்பெல என்ற சடங்கை நடத்தி வழிபாடு செய்வர்.
- ❖ வீடு குடி போகும் போது தலைமைப் பிக்கு உட்பட 15 புத்த பிக்குகளுக்கு அன்னதானம் வழங்கி குடிபுகுதல்.

- ❖ புதிய வீட்டுக்கு கண்ணாறு படாமல் இருப்பதற்குப் பயங்கரமான மனித உருவமுடைய பொம்மைகளை வைத்தல்.
- ❖ மரண வீட்டில் 07.ஆம் நாள் சாப்பாடு (மலபத்த) சமைத்து நாய், பூனைகளுக்குக் கொடுத்தல்.
- ❖ மரணித்தவருக்கு 07.ஆம் நாள், 03.ஆம் மாதம், ஒரு வருடம் கழிந்தவுடன் மலபத்த நிகழ்ச்சி நடத்துதல்.
- ❖ இறந்தவர் ஒருவர் தனது செலவத்தைப் பாதுகாக்க பாம்பு உருவத்தில் வருவார் என்று நம்புதல்.
- ❖ நாய் ஊளை இட்டால் மரணம் சம்பவிக்கும்.
- ❖ மாலை நேரத்தில் உப்புக் கொடுக்கக்கூடாது.
- ❖ தலையை கிழக்குத் திசையில் வைத்து உறங்குதல்.
- ❖ வருடப்பிறப்பில் முதன் முதல் கிணற்றுடன் கொடுக்கல் வாங்கல் செய்ததன் பின்பே மற்றவர்களிடத்தில் கைவிசேடம், கொடுக்கல் வாங்கல் செய்தல்.

அறிஞர்களே! இதுவரை கிழக்கு மாகாணத்தில் வாழும் தமிழர்களும், மஸ்லிம்களும், சிங்களவர்களும் இதுகாலவரை நம்பிக்கொண்டிருந்த நம்பிக்கைகளை, என்னால் இயலுமானவரை தொகுத்து வழங்கியுள்ளேன். இம்மட்டோடு இல்லாமல், ஆதலால் இம்முயற்சியை தொடர்ந்து முன்னெடுக்குமாறு இங்குள்ளோரிடம் மிக்க அன்புடன் கேட்டுக் கொள்வதுடன், இதுவரை பொறுமையோடு செவி தாழ்த்தியமைக்காக உங்கள் அனைவருக்கும் எனது மனமார்ந்த நன்றிகளைத் தெரிவித்து அமைகிறேன்.

வெகு மக்கள் வரைற்றில் பட்டப்போய்கள்

த. மலர்ச்சிசல்வன்

நாட்டாரியல் சிந்தனை மரபு சமுத்தைப் பொறுத்த வரையில் வளர்ச்சி யடையாத துறையாகவே காணப்பட்டாலும், உயர் கல்வி நிலையங்களில் மிகச் சிறு அளவில் அசை போடும் ஒரு பயில் நிலைக்களமாக காணப்படுகிறது. ஆனால் இந்தியாவைப் பொறுத்தளவில் நாட்டுப்புற வியல் துறையானது வளர்ச்சியடைந்த துறையாக, மன்சார் மரபுகளை கண்டையும் மிகப் பெரிய இயங்கிகளாக வளர்ந்துள்ளது.

எவ்வாறு இருப்பினும் நாட்டாரியல் அல்லது நாட்டுப்புறவியல் என்ற சொல்லாடல் ஒரு இனக்குமுழுத்தை அல்லது நகரமற்ற பிரதேசங்களை கேலிக்கூத்தாகப் பார்க்கப்படும் நிலைக்குத் தள்ளி விட்டிருப்பதாகவே இன்றைய புரட்சிகரச் சிந்தனை ஒப்புவிக்கின்றது.

நாட்டார் அல்லது நாட்டுப்புறவியல் என்பது எதைக் கதையாடுகிறது? என்பது மிக முக்கியமான கேள்வி இன்று எழுந்துள்ளது. கிராமங்கள் நகரமாக வளர்ச்சியடைந்தால் அல்லது மாற்றப்பட்டால் அதை என் ன வென்று அழைப்பது? அதில் சொல் லப் பட்டு வந்த வழக்காறுகளை, எச்சசொச்சங்களை என்னவென்று கூறுவது?

இச்சிக்கலினால் நாட்டாரியல் என்ற கருத்துருவாக்கத்தை கைவிட வேண்டிய தருணத்திற்கு வந்துள்ளோம். இல்லாவிடின் நாட்டாரியல் கூறுகள் உள்ளீடான் பிரதேசங்கள் அல்லது குழுமங்களை விளிம்பு நிலைக்கூறாகப் பார்க்கப்படும். குழலுக்கே தள்ளி, தமிழ்பேசும் மக்களின் பாரம்பரியங்களை அழித்தொழிக்கும் நிலைக்கே வித்திடும்.

எனவே நாட்டாரியல் என்ற சொல்லாடலைச் சிதைத்து வெகுமக்களின் வாய்மொழி மரபுகள் அல்லது வழக்காறுகள் என்ற சொல்லாடலால் மேற்கிளப்ப வேண்டியுள்ளது.

இச்சிந்தனையை முன்வைத்தே நாட்டாரியல் என்ற சொல்லாடல் வெகுமக்கள் வழக்காறுகள் என்ற கருத்துருவாக்கத்தினுடாக இங்கு நோக்கப்படுகிறது.

அந்தப் பின்புலத்தில் வெகுமக்களின் வழக்காற்றில் பட்டப்பெயரை நோக்க முன்னர் பெயர் ஏன் முக்கியப்படுகின்றதென பார்க்க வேண்டியுள்ளது. கோடிக்கணக்கான மக்கள் மத்தியில் பெயரின்றி ஒரு மனிதனின் வாழ்வியல் சாத்தியமற்றது.விலங்குகளுக்கே பெயரிட்டு அழைக்கப்படும் இக்காலத்தில் மனித வாழ்வியலில் மிகப்பிரதானமான ஒன்றாகப் பெயர் அமைந்துள்ளது.ஒருவன் பெயரின்றி தன்னை இனங்காட்ட முடியாதுஅடையாளப் படுத்த முடியாது. பெயரின் மகிழமை ஒவ்வொரு மனிதனின் வாழ்வியல் சார்ந்ததாகிவிட்டது.

ஆரம்ப காலத்தில் மனிதன் பெயரற்றே வாழ்ந்து வந்தான். வளர்ச்சியடைய வளர்ச்சியடைய பொருளாதார சிக்கலிருந்து விடுபட்டு தன்கூய தேவைக்காக பெயர் முன்னீடாக வரலாறாயிற்று.பொதுவாகப் பெயர்கள் ஒருவரை அல்லது இடத்தைச் கட்டுதலுக்கு அல்லது அதன் பொருளைப் பிறர் பிரித்து உணர்ந்து அறியப் பயன்படும்.ஒருவரின் பெயர் அவரின் வெற்றி தோல்வியைப் பாதிக்கும் என்ற நம்பிக்கையும் உண்டு.குறிப்பாக மந்திரம்,செய்வினை,வெகுமக்களின் தெய்வ வழிபாடு ஆகியவற்றில் நம் பிக் கையுள்ள சமூகத் தில் இதைக் காணமுடியும்.எப்படியிருப்பினும் குழந்தைகளுக்கு தாய் அல்லது தந்தை வழி,தாத்தா அல்லது பாட்டியின் பெயர்களைச் சூட்டுதல் அல்லது இறைவன்,இறைவியின் பெயர் சூட்டும் மரபு காணப்பட்டு வந்தது.ஆனால் இன்று அவை அருகி அர்த்தமில்லாத பெயர்களையும் தமிழர்கள் தங்களது அடையாளத்தை அழிக்கும் பெயர்களையுமே சூட்டும் நிகழ்வே இன்று உள்ளது.

தமிழர்களின் மரபில் பெயர் சூட்டல் பின்னை பிறந்தவுடன் சோதிடரை அணுகி வெற்றிலை வைத்து அவரின் சோதிடத்திற் கேற்பவே பின்னை பிறந்த 31 ம் நாள் நடைபெறும். மருங்கை அன்றே அந்தக் குழந்தைக்கு பெயர் சூட்டல் இடம் பெறும்.இன்று இவையெல்லாம்.மருகிவிட்டது.

எப்படியிருப்பினும் பொதுவாகப் பெயர்களை இயற்பெயர், குடும்பப்பெயர், பட்டப்பெயர்கள் என்று முன்று வகைக்குள் அடக்கலாம்.இவை தவிர குருவழிப்பெயர், குலமுறைப் பெயர், சிறப்புப்பெயர் புனைப் பெயர் ஆகிய வகுப்புக்குள்ளும் அடக்கலாம்.

தந்தை, தாய் குழந்தைக்குச் சூட்டும் பெயர் இயற்பெயர்.இப் பெயரே நிலைக்கும். குடும்பப்பெயர் குடும்பத்துக்குரியதாகும். அது இயற்பெயருடன் சேர்ந்து வழங்கும்.

இந்தப் பின்புலத்தில் பட்டப் பெயரை நோக்கினால் பட்டப்பெயர் ஒருவரின் உருவம், நடத்தை, நிகழ்வு, மனப்பான்மை, தனிவிருப்பங்கள், ரசனை, கலைத்தொடர்பு ஆகியவற்றின் காரணமாக உருப்பெறுகிறது.

எனவே மேற்கூறியவற்றிலிருந்து சேகரிப்பில் கிடைத்த பட்டப்பெயர்களை வகைப்படுத்தல் கோட்பாட்டின் அடிப்படையில் வகைப்படுத்தினால்

- 1) உருவம் தொடர்பானது.
- 2) மனப்பான்மை தொடர்பானது அல்லது குரோதம் தொடர்பானது.
- 3) நடத்தை தொடர்பானது.
- 4) உணவு தொடர்பானது.
- 5) கூத்துக்கலை தொடர்பானது.
- 6) நிகழ்வு தொடர்பானது
- 7) பறவைகள் தொடர்பானது
- 8) தாய்வழி அல்லது தந்தை வழி தொடர்பானது.
- 9) இனம் பிரித்து அறிதல் அல்லது வித்தியாசம் தொடர்பானது
- 10) பழி வாங்குதல் அல்லது அவமானப்படுத்தல் தொடர்பானது
- 11) சாதி தொடர்பானது

ஆகியவற்றின் காரணமாக பட்டப்பெயர்கள் உருப்பெறுகின்றன. இவை எனக்குக் கிடைத்த பட்டப் பெயர்களின் அடிப்படையிலேயே வகைப்பாடு செய்யப்பட்டுள்ளது.

- 01) உருவம் தொடர்பான பட்டப்பெயர்கள் உடலின் உருவத்தின் வடிவத்தை வைத்தே உருவாக்கப்படுகின்றன. தலையின் அமைப்பு, தடித்த உடல், உயரம், கொட்டான் (குறைந்த உயரம்), நிறம், வயிறு ஆகியவற்றின் அடிப்படையில் அமைகின்றன.

பொதுவாக இவ்வாறான வரையறையில் தலை தொடர்பான பட்டப் பெயர்கள் அதிகமாகக் காணப்படுகின்றன. அவரவர் தலை அமைப்பிற்கேற்ப பெயர்கள் சிறந்த கலிதையின் படிமமாக பதிந்து காணப்படுவது வியப்பளிக்கிறது. கள் ஆய்வில், நேரில் தரிசித்த நெத்தி முட்டன் சீனி, கூறன் தம் பிராசா, கொப்புரா மன்றையன் தம் பிமுத்து, பிலாக்கொட்டைத்தலையன் இவர்களின் தலை அமைப்பு பெருத்தாகவும், கூரானதாகவும், சிறிதாகவும் காணப்பட்டன. இதனால் இவர்கள் பட்டப்பேராளராக ஆணார்கள். அதே போல் மன்றையன் ராசா, தலையாட்டியோகன், தலையன்ராசா, கோதுண்ட தலையன், காக்கா

கொத்தித் தலையன் எனவும் தலை தொடர்பான பட்டப் பெயர்கள் காணப்படுகின்றன.

தடித்த உடல் கொண்டவர்கள் எப்போதும் நையாண்டிக்குரியவர் களாகவே காணப்படுவர்.இந்த உடல்வாகு சிறுவயதில் இருந்து நையாண்டிக்குரியதாக தோற்றும் பெற்றாலும் வயது ஏற்ற அவ் உடலுக்கான பட்டப் பெயர்கள் தேங்கி விடுவதைக் காணலாம்.இங்கு உவமானம் முக்கியமாகின்றது. ஒன்றை வைத்து அதற்கு உவமானதாக ஒப்பிலிற்கும் தன்மையை இங்கு காணலாம்.உதாரணமாக கணபதி என்பவர் சாக்குப் போன்ற வடிவமும், அளவும் உடையவராகக் காட்சியளிப்பதனால் அவர் சாக்கன் கணபதியாகின்றார்.இவ்வாறே கொழுக்கட்டைத் தம்பிராசா,தடியன் தம்பிராசா,குரன் சிறி என்பவர்கள் ஏதோ ஒன்றின் வடிவம் சார்ந்து காணப்படுவதனால் அவர்களின் பெயர்களுக்கு முன் அதன் அடைமொழி பட்டப் பெயர்களாக மாறுகின்றது.

உயர்மானவர்கள்,உயரம் குறைந்தவர்கள்,வயிறு,நிறம்,மெலிந்த உடல் போன்றவற்றினாடாக உருப்பெறும் பட்டப் பெயர்களின் ஒப்பீட்டுத் தன்மையும்,கற்பனையும் காணப்படுகின்றன.உயரத்தை ஒப்பிடும் போது கொக்கு, ஓட்டகச்சிலிங்கி, வானம், அலவாங்கு, முதலை போன்றவற்றி னாடாக ஒப்பிடப்பட்டு அதற்குப் பொருத்தப்பாடான தெரிவினையும் காணமுடிகிறது.உதாரணமாக கொக்கு கணேஸ் கொக்கு போன்ற உயர்மான அதே நேரம் மெலிவானவராகவும் காணப்பட்டார். முதலைக்காத்தான் எனும் காத்தான் ஆரூயம்பதி பிரதேசத்தைச் சேர்ந்தவர்.இவர் முதலையின் சாயலைக்கொண்ட உயர்மானவராகக் காணப்பட்டார்.உயரம் குறைந்தவர்கள் கடுகு,புச்சி போன்ற சிறியவற்றை அடையாளப்படுத்தக் கூடிய அல்லது ஒப்பிடக் கூடிய பொருள் அல்லது உயிரினத்தோடு இயைபைக் கொண்டதாகக் காணப்பட மெலிந்த உடல்வாகு கருவாடு,ஒலும்பு,தேவாங்கு போன்றவற்றுடன் ஒப்பிட்டு அதற்கான பொருத்தப்பாட்டுடனான அர்த்த புஷ்டியைக் காணமுடிகிறது. அது போல் நிறமும் கறுப்பு,சிவப்பு,வெள்ளை,காகம்,அட்டு என்பவற்றின் பொருத்தப்பாடும் வயிறும் அதற்கான சரியான வக்கணத்தையும் பட்டப் பெயரின் இயங்கியவில் அச் சொட்டாகியிருக்கின்றன.பொதுவாக குறிப்பிட்ட பட்டப் பெயர் உடையவர்கள் இயல்புக்கத்தின் அடிப்படையில் அதற்கான பொருத்தமானவராக இருப்பது அதிசயமாக இருக்கிறது.

உயர்மானவர்கள்

கொக்கு கணேசன், ஒட்டகச்சிவிங்கியான், வானம்தட்டி மனோகரன், அலவாங்கு கணேஸ், முதலைக்காத்தான்

உயரம் குறைந்தவர்

கடுகு சிறி, சிப்பிலி, கொட்டப்பாக்கன் சீனியர், கொச்சிக்காய் கந்தர், கொட்டான் கதிர்காமர், பரட்டைக் குஞ்சன், பூச்சித் தம்பிராசா

மெலிந்த உடல்வாகு

எறும்பன் தம்பிராசா, கருவாடு மனோகரன், தேவாங்குத் தேவன், இப்பிலி ராசா

நிறம்

கறுப்பன் தம்பிராசா, காக்காக் கொழும்பன், சிவப்பு வெள்ளைக் கோணாமலை, கறுத்தக்கோணாமலை, காகம் தம்பியார், அட்டன் கதிர்காமர்

வயிறு

வகுறான் யோகன், தொப்பிளையன் கந்தர், சக்கரப்பானை நல்லதம்பி, உண்ணிக்கதிர்காமர்

02) மனப்பான்மை தொடர்பானது

மனப்பான்மை தொடர்பான பட்டப்பெயர் பொதுவாக குணம் சார்ந்த தன்மையை வெளிப்படுத்துவதாகவே உள்ளது.வளவள வென்று பேசுதல்,சண்டை மூட்டல்,கோள் சொல்லுதல்,இல்லாத பொல்லாததை வைத்து ஒருவர் சொன்னதாக மற்றவரிடம் சொல்லி பகையையும் சண்டை ஏற்படுத்தல் இவ்வாறான குணங்கள் பட்டப்பெயர் உருப்பெறுதலுக்கு காரணியாகின்றன.மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தில் இவ்வாறானவர்கள் இதிகாச புராணங்களில் பிளவுகளுக்கு, சண்டைகளுக்கு கரணமாக இருந்தவர்களின் பெயர்களை அவரவர் செயல் ஊக்கத்திற்கு பொருத்தி அழைக்கப்படுவதாக காணமுடிந்தன. சுகுனி தம்பிராசா,நாரதர் ராசா,குலயன் சின்னத்தம்பி என்பன சில உதாரணங்கள் நியாயம் செல்லத்தம்பி,தர்மன் தம்பியப்பா இந்தப்பட்டப் பெயர்களை உடையவர்கள்.நீதிபதி போன்ற தீர்ப்புடையவர்கள் எந்தப்பக்கமும் சாயாது நேர்மைக்கே துறை போவார்கள்.மகாபாரதத்தில் தர்மர் செயற்பட்டதை குறிப்பிட்டவரின் குணத்துடன் தொடர்பு

படத்தப்பட்டு பட்டப்பெயர் இடப்பட்டிருப்பது பட்டப்பெயர் குட்டியவரின் சாதுரித்தையும் வெளிக்காட்டியிருக்கின்றன.

இத்தகைய குணங்களைத்தவிர அல்லது மனப்பான்மையைத்தவிர தனிப்பட்ட மனத்தை வெளிப்படுத்தும் பட்டப்பெயர்களும் உள்ளன. பூச்சி இனத்தில் மிகச் கோபமானது முசிறு, தொட்டவுடனே தொடுபவரை கடித்துவீடும். இந்த முசுறு குறிப்பிட்டை அதிகளவு கோபம் கொள்பவரை முசுறு எனும் அடையாளத்துடன் அழைக்கப்படலாயினர். களவாய்வில் கிடைத்த முசுறு நல்லதும்பி, முஞ்சிறுக்கி, முஞ்சிறு நல்லதும்பி என்பவர்கள் முசிறு போன்ற தன்மையுடையவர்கள் அதனால் அப்பட்டப் பெயர் நிலையாயிற்று.

03) நடத்தை தொடர்பானது

நடத்தை தொடர்பான பட்டப்பெயர்கள் ஒரு நபரின் செயல்பாடு, பேச்சு, உடலசைவு போன்ற காரணங்களால் உருப்பெறுகின்றது. இந்தப்பட்டப் பெயர்கள் சிறுவர்களுக்கும், பெரியவர்களுக்கும் காணப்படுகின்றன.

சிறுவயது பராயங்களில் நிகழும் தற்செயல் நிகழ்வு அல்லது இயல்புக்கம் வயது ஏற்ற குறிப்பிட்ட நபரோடே வந்து விடுகிறது. உதாரணமாக சிறு பராயத்தில் கை குப்பும் குழந்தை பின் தொடர்ச்சி யாக அக் காரியத்தை மாற்றமுடியாமல் தொடர்ச்சியாக கைக்கொள்ளும் வேளை “குப்பி” எனும் அடைமொழியுடன் குப்பிராசா, பெருவிரல்குப்பி என்ற பட்டப்பெயர் பின் தொடர்வதைக் காணமுடிகிறது. அதுபோல் சிறு பராய விளையாட்டின் போது கூய் போடுதல், கீர்ரெனக் கத்துதல் என்பன பின்னர் “கூயிட்டான்”, “கிக்கிலிப்பேய்” என்ற பட்டப்பெயர்கள் இயற்பெயருடன் இணைந்து விடுகின்றன.

இதுபோல் பெரியவர்களின் செயற்பாடுகள் பட்டப் பெயரின் பொருத்தப்பாட்டுடன் அமைகின்றன. உதாரணமாக பொய்சொல்லி ஒரு விடயத்தை சோடிப்பவரை “பொய்யன்” என்ற புனைவுமொழிடன் அழைக்கப்படுகின்றார். களதுய்வில் கிடைத்த “பொய்யன் கண்பதி” அவ்வாறானவராகவே காணப்பட்டார். அவரின் பொய் புனைவு விண்ணைத் தொடுமளவு கொண்டன. இவரைப் போல் இன்னொருவர் பச்சை மாட்டைக்கண்டதாக கதைவிட அவர் பச்சைமாடு குமரன் என அழைக்கப்படுகிறார். இவ்வாறானவர்களை மூஸ்லிம்களின் “ஒலமகிலா” என்று அழைக்கப்படுகிறார் கள். உடலசைவு குறித்த பெயர்கள் பெரும்பாலும் பெரியவர்களுடன் தொடர்புடையனவாக காணப்படு

கின்றன. உடலில் நடைபெறும் செய்கை காரண காரியமாக வெளிப்படுகிறது.தலையை ஏதோ ஒரு காரணத்தினால் தொடர்ச்சியாக ஆட்டுவதன் காரணமாக அல்லது விட்டு விட்டு ஆட்டுவதன் காணத்தினாலோ அவர் தலையாட்டு நடுக்கி என்ற நாமம் தனது சொந்தப் பெயருடன் இணைந்த பட்டப் பெயராகின்றது.தலையாட்டி யோகன்,நடுக்கி கந்தசாமி என்பன கள் ஆய்வில் கிடைத்த பட்டப்பெயர்கள்.

04) உணவு தொடர்பானது

உணவு தொடர்பான பட்டப்பெயர்கள் சிற பராயத்திலிருந்தே உருவாகின்றது. சிறுவர் சிறவர்களுக்கு கூட்டும் நிலையை அவதானிக்கலாம். இவற்றில் ஒருவருக்கு விருப்பமான உணவு,அதிகமான உண்ணல்,அடிக்கடி சாப்பிடுதல் என்பன பட்டப்பெயராக வந்த விடுகிறது.உதாரணமாக கூப்பன்புட்டு தாழோதரம்,சோத்து மாடு,புக்கையன் யோகன் பிளாட்டு தம்பிராசா போன்ற பட்டப் பெயர்கள் சிறு வயதில் நகைப் புரியதாகி பின் தொடர்ந்து வந்துள்ளன.

05) சாதி தொடர்பானது.

சாதி தொடர்பான பட்டப் பெயர்கள் குறிப்பிட்ட சாதிக்கென்றுள்ளன. குறிப்பட்ட சாதியைச் சார்ந்த ஒருவரை அடுத்த சாதியினர் அவர்க்குத் தெரியாமல் பட்டப்பெயரால் அழைப்பது பொதுவான மரபாக உள்ளது.இங்கு சாதியினர் குலக்குறியின் அடையாளம் காரணமாக, சேவகத்தன்மை காரணமாக அவர்களின் செயல் பெயருடன் இணைகின்றன.சிகை அலங்காரத்தொழிலாழி “அம்பட்டன்”எனும் பத்துடனும் சலவைத்தொழிலாழி “வண்ணான்” என்றும் பறை அடித்தல் செய்பவர்கள் “பறையன்”என்ற சாதியம் இங்கு பெயர்களுக்கு அடைமொழியாகின்றன.கள் ஆய்வில் கிடைத்த அம்பட்டன் அந்தோனி,வண்ணாரக் கிட்டினன்,பறத்தம்பிராசா என்பன சில

06) கூத்துக்கலை தொடர்பானது

கூத்துத் தொடர்பான பட்டப்பெயர் கூத்தின் பாத்திரத்தடன் ஒன்றிப்பதன் காரணமாக,கதாபாத் திரத்தை வேஷம் போடுபவர் அந்தக் கதாபாத்திரமாக மாறுவதன் காரணமாக உருவாகின்றது. கிழக் கிலங்கையைப் பொறுத்தவரை.பொதுவாக மட்டக்களப்பு பிரதேசத்தின் கூத்தின் இயங்கியல் அதிகமாகவுள்ளதால் ஊர் ஊராய் கூத்தின் அசைவியக்கம் இருக்கின்றன. இந்த அடிப்படையில் கூத்து தொடர்பான பட்டப் பெயர்கள் அதிகமாகவுள்ளன. உதாரணமாக மதனன் தம்பியப்பா,

கடற்கயோன் பொன்னையா, அருச்சனன் சின்னத்தம்பி,பப்பரவாகன் நல்லதம்பி. கந்தரி கணபதியார்,மத்தாளக்கொணன்,இராமர் காசியார் போன்ற பெயர்களை அடையாளம் காணமுடிந்தது.

07) நிகழ்வு தொடர்பானது.

நிகழ்வு தொடர்பான பட்டப்பெயர்கள் குறிப்பிட்ட நிகழ் ஊடாடத்தின் மூலமான வெளிப்பாடே இப்பட்டப் பெயர்களுக்கு வித்திகூகின்றன. விளையாட்டத்திடல்,குளிககும் இடம்,வகுப்பறை போன்ற இடங்கள் சிறுவர்களின் அகர்சிப்பான உலகங்கள் இவ்விடத்தில் நடைபெறும் ஒருவரின் செயற்பாடு அல்லது நிகழ்ச்சி பிறரைக் கவர அது அவரின் பெயருடன் இணைவதைக் காணலாம். உதாரணமாக வொலிபோல் விளையாட்டில் மிகச் சிறப்பாக ராசா என்பவர் விளையாடுவதனால் வொலிபோல் ராசா என அழைக்கப்படுகிறார்.அது போல் கள் ஆய்வில் கிடைக்கப் பெற்ற அதோல் சிங்கம்,காவடி செல்லத்தம்பி,தூள் கண்ட கடதாசி,வால் வெடி சுந்தரம்.கப்பல் சாமி,பொழுது வணங்கி முகமதுஎன்பவர்கள் ஓவ்வொரு செயல் நிகழ்வினால் உருவான பட்டப்பெயர்கள்.

08) இனம் பிரித்து அறிதல் அல்லது வித்தியாசத்தை உணர்த்துவது தொடர்பானது

இனம் பிரித்து அறிதல் அல்லது வித்தியாசத்தை உணர்த்துவது தொடர்பா பட்டப்பெயர்கள்,ஒருவிதமான பெயர்களிலிருந்து அடையாளம் காண்பதற்கு அல்லது பிரித்தறிவதற்கு உதவுகிறது.குறிப்பிட்ட பெயரில் பலர் இருப்பின் அவர்களை இனம் காணுதல் கண்டமாகின்றது.இவற்றில் அவரவரின் தன்மைக் கேற்ப பட்டப்பெயர்கள் உருப்பெறுகின்றன.கள் ஆய்வில் கிடைக்கப்பட்ட தகவலின் அடிப்படையில் கோணாமலை பலர் காணப்படுகின்றனர்.அதனால்,அவரை வெள்ளையாகக் காணப்படுவரை வெள்ளைக் கோணாமலை என்றும் கறுப்பாக இருப்பவரை, கறுப்பக் கோணாமலையெனவும்,மாடு வளர்ப்பவரை மாடடுக்காரக் கோணாமலையெனவும்,இன்னொரு கோணாமலை உயரம் குறைந்தவர் ஆனால் அவரின் காலின் சின்ன விரல்வானம் பார்த்ததாக குத்தெனக் உள்ளதால் அவரை வானம் பார்த்தான் கோணாமலை என இப்படி அழைக்கப்படுகின்றார்.

இவ்வாறு மூஸ்லிம்கள் மத்தியிலும் சைக்கள்கார ஆதம், கோப்ப உடச்சான் ஆதம்,நெட்டுவாங்கு ஆதம் என்பன புழக்கத்திலுள்ளன.

09) பழி வாங்குதல் அல்லது அவமானப்படுத்தல் தொடர்பானது பழி வாங்குதல் அல்லது அவமானப்படுத்தல் காரணமாக பட்டப் பெயர்கள் உருவாகின்றன. ஊரிலுள்ள முக்கிய நபர், வசதி படைத்தவர், ஆசிரியர்கள், ஊருக்கு புதிதாக சூடியேறியவர்கள், முரண்படுபவர்கள் போன்றவர்கள் சிறுவர்கள், இளம் தர வழிகளினால் இப்பட்டப் பெயர்கள் தோன்றுகின்றன. பாடசாலையில் பிடிக்காத ஆசிரியர் படிக்குமாறு வற்புறுத்தும், அடிக்கும் ஆசிரியர்கள் மாணவர்களின் வில்லன்களாக மாறி உருப்பெறும் பட்டப் பெயர்கள் அதிகம். கோணங்கி வாத்தி, கண்ணாடி வாத்தி, முடக்கு வாத்தி, நீள்முகரான், கள வாயில், சுருட்டுக்குடியன், அழுகக்கையன்வாத்தி, வார்த்தடி பிரம்பக்கையன், ஜஸ்வாத்தி இதுபோல் மக்கன் பாருக், அழுகக்கையன் தயா, உசன்சாமி, மோக்கையன் தவராசா, வெடி குண்டு இப்ராகிம் என்பன சேகரிப்பிற்கு வந்த பிற பட்டப் பெயர்கள்.

10) தாய்வழி அல்லது தந்தை வழி தொடர்பானது தாய்வழி அல்லது தந்தை வழி தொடர்பான பட்டப் பெயர்கள் வாழையடி வாழையாக, தொடர்ச்சியாக பரம்பலடைந்து வருவதே இப்பட்டப் பெயர்கள் உருவாகக் காரணமாகின்றன. ஒரு பரம்பரையிலிருந்து இன்னொரு பரம்பரைக்கு தங்களது சந்ததியின் தொடர்ச்சியறுவை பேணுவதற்கு இப்பட்டப் பெயரை பெருமையுடன் பேணுவதையும் அதை கேலியாகவோ கிண்டலுக்கான ஒன்றாகப் பார்க்காது பெருமை கொள்வதை ஆய்வின் மூலம் அறிய முடிந்தது. பொதுவாக தந்தை வழி சமுகத்தினுடைய தொடர்ச்சியையே பட்டப் பெயராக திகழ்வதைக் காணலாம். உதாரணமாக செட்டி சிறி, மான்குட்டி நடராசா. வட்டக்காயர் கணேசன், கட்டாடியார்ட் கதிர்காமர், தரம் சாமியார், துருக்குத்தொப்பியாரிட் சின்னலெவ்வை, தானாச் சீனா, கொஸ்தாப்பாரிட் கந்தையா எனப் பல.....

11) பறவை தொடர்பானது

பறவைகள் தொடர்பான பட்டப் பெயர்கள் பறவைகளுடன் ஓப்பிட்டு அதன் இயல்புடைய, செய்கையுடையவர்கள் அந்தந்தப் பறவைகளின் பெயர் களுடன் அழைக்கப்பட அது பட்டப் பெயராகின்றது. உதாரணமாக வெளவால், கிளி, ஆளா, கோழி, மயில் போன்ற பறவைகளின் தன்மை, செயல் என்பவற்றால் கள ஆய்வின் மூலம் நேரடியாக தரிசிக்க முடிந்தது. வெளவால்சோமன், கிளிக்குஞ்சு தம்பி ராசா, ஆளாக்காச்சி, கோழிக்காசின், மயில்வெட்டி தம்பிராசா, வெங்கலக்குருவி என்பவர்கள் அந்த பறவைகளின் இயல்புக்கத்தை கொண்டிரந்தாலும் இவர்கள் வேறு செய்கைகள் காரணமாகவும் இப்பட்டப் பெயர்களுக்க

ஆளாகியிருப்பதை ஆய்வின் அடிப்படையில் உணரமுடிந்தது.

எனவே பட்டப்பெயர் வைத்து அழைப்பது கிண்டலுக்காக, வசைக்காக என்றாலும் பெயர் குறித்த ஆய்வு ஒருவரின் தனித்தன்மை அவருடன் இணைந்த பெயரின் ஆணமை ஆகிவற்றை உணர்த்துகின்றது. அத்தோடு இப்பட்டப்பெயரை புனைந்தவர்களின் ஆக்கத்தினையும், கற்பனையையும், கிண்டலையும், ஒப்பீட்டுத்தன்மையையும் வியக்க வைக்கின்றன.

